

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-48-04

Do druku nr 2636

Warszawa, 8 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO

**PROJEKTU USTAWY
O
POSTĘPOWANIU W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH POMOCY PUBLICZNEJ**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 24 lutego 2004 r.

Obszar Negocjacyjny: „Polityka konkurencji”

1.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz projektami podstawowych aktów wykonawczych
2.	Uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy
3.	Opinia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej wyrażona dnia 25 lutego 2004 r.
4.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
5.	<p>Tłumaczenie zweryfikowane następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Art. 36, 73, 86 – 89 oraz 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. WE C nr 325 z dnia 24.12.2002);2. rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczącego stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz. Urz. L 142 z 14.05.1998 r.);3. rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. L 83 z 27.03.1999 r.);4. rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. L 10 z 13.01.2001 r.);5. rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz. Urz. L 10 z 13.01.2001 r.);6. rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. L 10 z 13.01.2001 r.);7. rozporządzenie Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia (Dz. Urz. L 337 z 13.12.2002 r.);8. dyrektywa Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi (Dz. Urz. L 195 z 29.07.1980 r.)<ol style="list-style-type: none">8.1. dyrektywa Komisji 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniająca dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi (Dz. Urz. L 193 z 29.07.2000 r.);9. Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (OJ C 074, z 10.03.1998 r.).

Tabela zgodności przepisów projektu ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, harmonizujących prawo polskie z *acquis communautaire*

	Przepis projektu ustawy	Przepis prawa wspólnotowego
1.	Art. 2 pkt 2	Art. 1 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (OJ L 142/1 z dnia 14 maja 1998 r.) Rozporządzenie Rady (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa na szkolenia (OJ L Nr 10, z dnia 13 stycznia 2001 r., str. 20) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy na zatrudnienie (OJ L, Nr 337, z dnia 13 grudnia 2002 r., str. 3) Rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorców (OJ L Nr 10, 13/01/2001, str. 33)
2.	Art. 2 pkt 3	Art. 2 Rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczący stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy <i>de minimis</i> (OJ L 10, z dnia 13 stycznia 2001 r., str. 30-32)
3.	Art. 2 pkt 4	Art. 1 lit. e Rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 Traktatu WE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
4.	Art. 2 pkt 6-8	Art. 1 Rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 Traktatu WE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
5.	Art. 2 pkt 9 i 10	Art. 2 Rozporządzenia Komisji Europejskiej Nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczący stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy <i>de minimis</i> (OJ L 10, z dnia 13 stycznia 2001 r., str. 30-32)
6.	Art. 2 pkt 11	Art. 87 ust.1 Traktatu WE Orzecznictwo: Case 248/84, <i>Germany v. Commission (Regionalforserprogramm NRW)</i> , [1987] 4013, at 4041. Cases C-52/97, 53/97 and 54/97, <i>Viscido</i> , [1998] ECR I-2625, at 2641.
7.	Art. 2 pkt 13	Art. 2 Dyrektywy Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskim a przedsiębiorstwami publicznymi (OJ L 0723, 25/06/1980 ze zmianami)
8.	Art. 2 pkt 15	Art. 87 ust.1 Traktatu WE Orzecznictwo: Case C-41/90, <i>Hofner and Elser v. Macrotron GmbH</i> , [1991] ECR I-1979, at 2016, Para.21, Case T-234/95, <i>DSG Dradenauer Stahlgesellschaft v. Commission</i> , [2000] ECR II-2603, at 2645, Para. 124.
9.	Art. 3	Art. 73, art. 86-89, art. 296 Traktatu WE
10.	Art. 4 ust. 1 -3	Art. 2 i 3 Rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczący stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy <i>de minimis</i> (OJ L 10, z dnia 13 stycznia 2001 r., str. 30-32)
11.	Art. 6	Art. 88 Traktatu WE
12.	Art. 7 ust. 1,2 i art. 9	Art. 88 ust. 3 Traktatu WE

13.	Art. 10	Art. 87 ust. 3 lit. a i c Traktatu WE Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (OJ C 074, z dnia 10 marca 1998 r.)
14.	Art. 11 ust. 1 i 2	Szereg aktów prawa wspólnotowego z zakresu pomocy publicznej, w tym: Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (OJ C 074, z dnia 10 marca 1998 r.) Załącznik nr I
15.	Art. 13, 19,20	Art. 2 Rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 Traktatu WE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
16.	Art. 21-24	Art. 4-8 i art. 17-19 Rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 Traktatu WE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9)
17.	Art. 29-30	Art. 23 Rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 Traktatu WE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9) Art. 171, 226, 230, 232 Traktatu WE
18.	Art. 25-28	Art. 9,14,16 Rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania art. 93 Traktatu WE (OJ L 083, 27/03/1999, str. 1-9) oraz inne przepisy określające obowiązujące uwarunkowania pomocy i zapewniające przestrzeganie intensywności.
19.	Art. 31, 32, 35, 36, 40 ust. 1-2	Art. 88 ust. 1 Traktatu WE List Komisji Europejskiej do krajów członkowskich z dnia 2 sierpnia 1995 r. Art. 3 Rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (OJ L 142/1 z dnia 14 maja 1998 r.)
20.	Art. 37	Art. 2 i 3 Rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczący stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy <i>de minimis</i> (OJ L 10, z dnia 13 stycznia 2001 r., str. 30-32)
21.	Art. 40 ust. 3 i 4	Art. 86 ust. 2 Traktatu WE Dyrektywa Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskim a przedsiębiorstwami publicznymi (OJ L 0723, 25/06/1980 ze zmianami)
22.	Art. 47,49	Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (OJ C 074, z dnia 10 marca 1998 r.) Rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorców (OJ L Nr 10, 13/01/2001, str. 33)
23.	Art. 53	Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw w trudnej sytuacji ekonomicznej (OJ C 288 z dnia 9 października 1999 r., str. 2) Rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorców (OJ L Nr 10, 13/01/2001, str. 33)
24.	Art. 58	Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej (OJ C 074, z dnia 10 marca 1998 r.) Rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu

		do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorców (OJ L Nr 10, 13/01/2001, str. 33 Multisektorowe zasady ramowe w sprawie udzielania pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych (OJ C Nr 070 19/03/2002)
--	--	---

TRAKTAT USTANAWIAJĄCY WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ

TEKST SKONSOLIDOWANY

(UWZGLĘDNIAJĄCY ZMIANY WPROWADZONE TRAKTATEM Z NICEI)

TYTUŁ II

ROLNICTWO

Artykuł 32

1. Wspólny rynek obejmuje także rolnictwo i handel produktami rolnymi. Przez „produkty rolne” należy rozumieć płody ziemi, produkty pochodzące z hodowli i rybołówstwa, jak również produkty pierwszego przetworzenia, które pozostają w bezpośrednim związku z tymi produktami.
2. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień artykułów 33-38, zasady przewidziane w celu ustanowienia wspólnego rynku stosują się do produktów rolnych.
3. Produkty podlegające postanowieniom artykułów 33-38 są wymienione na liście stanowiącej załącznik I do niniejszego Traktatu.
4. Funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 33

1. Celami wspólnej polityki rolnej są:
 - a) zwiększenie wydajności rolnictwa przez wspieranie postępu technicznego, racjonalny rozwój produkcji rolnej, jak również optymalne wykorzystanie czynników produkcji, zwłaszcza siły roboczej;
 - b) zapewnienie w ten sposób odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rolnictwie;
 - c) stabilizacja rynków;
 - d) zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw;
 - e) zapewnienie rozsądnych cen w dostawach dla konsumentów.
2. Przy ustalaniu wspólnej polityki rolnej i specjalnych środków służących jej realizacji uwzględnia się:
 - a) szczególny charakter gospodarki rolnej, wynikający ze struktury społecznej rolnictwa oraz z różnic strukturalnych i przyrodniczych między poszczególnymi regionami rolniczymi;
 - b) potrzebę stopniowego wprowadzania odpowiednich środków dostosowawczych;
 - c) fakt, że w Państwach Członkowskich rolnictwo jest sektorem ściśle powiązaniem z całą gospodarką.

Artykuł 34

1. Do osiągnięcia celów przewidzianych w artykule 33 ustanawia się wspólną organizację rynków rolnych.

Zależnie od produktów, organizacja ta przybiera jedną z następujących form:

- a) wspólne reguły konkurencji,

- b) obowiązkowa koordynacja różnych krajowych organizacji rynkowych,
- c) europejska organizacja rynkowa.

2. Wspólna organizacja, ustanowiona w jednej z postaci przewidzianych w ustępie 1, może obejmować wszelkie środki konieczne do osiągnięcia celów określonych w artykule 33, a zwłaszcza regulację cen, subwencje służące produkcji i wprowadzaniu do obrotu różnych produktów, systemy magazynowania i przewozu oraz wspólne mechanizmy stabilizacji przywozu i wywozu.

Wspólna organizacja ogranicza się do osiągania celów określonych w artykule 33 i wyklucza wszelką dyskryminację między producentami lub konsumentami wewnątrz Wspólnoty.

Wspólna polityka cenowa powinna się opierać na wspólnych kryteriach i jednolitych metodach kalkulacji.

3. Aby umożliwić wspólnej organizacji określonej w ustępie 1 osiągnięcie jej celów, może być stworzony jeden lub kilka funduszy orientacji i gwarancji rolnej.

Artykuł 35

Do umożliwienia osiągnięcia celów określonych w artykule 33 w ramach wspólnej polityki rolnej mogą być zwłaszcza przewidziane środki polegające na:

- a) skutecznej koordynacji wysiłków podejmowanych w dziedzinach kształcenia zawodowego, badań naukowych i upowszechniania wiedzy rolniczej, co może obejmować wspólne finansowanie projektów lub instytucji,
- b) wspólnym działaniu na rzecz zwiększania poziomu konsumpcji niektórych produktów.

Artykuł 36

Postanowienia rozdziału dotyczącego reguł konkurencji stosują się do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi jedynie w zakresie ustalonym przez Radę w ramach postanowień i zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 37 ustępy 2 i 3, z uwzględnieniem celów określonych w artykule 33.

Rada może zwłaszcza zezwolić na przyznanie pomocy:

- a) na ochronę gospodarstw znajdujących się w niekorzystnym położeniu ze względu na warunki strukturalne lub przyrodnicze,**
- b) w ramach programów rozwoju gospodarczego.**

Artykuł 37

1. W celu opracowania ogólnych kierunków wspólnej polityki rolnej Komisja zwołuje, bezpośrednio po wejściu w życie niniejszego Traktatu, konferencję Państw Członkowskich w celu porównania ich polityk rolnych, dokonując zwłaszcza bilansu ich zasobów i potrzeb.

2. Biorąc pod uwagę prace konferencji przewidzianej w ustępie 1, Komisja przedkłada, po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszego Traktatu propozycje dotyczące wypracowywania i realizowania wspólnej polityki rolnej, w tym zastąpienia organizacji krajowych przez jedną z form wspólnej organizacji przewidzianą w artykule 34 ustęp 1, jak również wprowadzenia w życie środków wyszczególnionych w niniejszym tytule.

Propozycje te uwzględniają współzależność zagadnień rolnych wymienionych w niniejszym tytule.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, uchwała rozporządzenia lub dyrektywy oraz podejmuje decyzje, bez uszczerbku dla zaleceń, które mogłaby sformułować.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zastąpić krajowe organizacje rynkowe wspólną organizacją przewidzianą w artykule 34 ustęp 1, na warunkach określonych w ustępie 2, jeżeli:

- a) wspólna organizacja oferuje Państwom Członkowskim sprzeciwiającym się temu środkowi i dysponującym własną organizacją krajową dla określonej produkcji równoważne gwarancje zatrudnienia i poziomu życia zainteresowanych producentów, uwzględniając harmonogram możliwych dostosowań i potrzebną specjalizację,
- b) organizacja ta zapewnia w handlu wewnątrz Wspólnoty warunki podobne do tych, jakie istnieją na rynku krajowym.

4. Jeżeli utworzona jest wspólna organizacja dla niektórych surowców, a nie istnieje jeszcze wspólna organizacja dla odpowiednich produktów przetworzonych, surowce te, wykorzystywane do produktów przetworzonych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich, mogą być przywożone spoza Wspólnoty.

Artykuł 38

Jeżeli w Państwie Członkowskim produkt jest przedmiotem krajowej organizacji rynkowej lub regulacji wewnętrznej o równoważnym skutku, która wpływa na pozycję konkurencyjną produktu podobnego w innym Państwie Członkowskim, Państwa Członkowskie stosują w przywozie opłatę wyrównawczą na taki produkt pochodzący z Państwa Członkowskiego, w którym istnieje taka organizacja lub regulacja, chyba że Państwo to stosuje opłatę wyrównawczą przy wywozie.

Komisja ustala wysokość tych opłat na poziomie niezbędnym do przywrócenia równowagi; może ona również zezwolić na inne środki, ustalając szczegóły i warunki.

TYTUŁ V

TRANSPORT

Artykuł 70

Cele niniejszego Traktatu, w odniesieniu do kwestii uregulowanych w niniejszym tytule, są realizowane przez Państwa Członkowskie w ramach wspólnej polityki transportowej.

Artykuł 71

1. W celu wykonania artykułu 70 i z uwzględnieniem specyficznych aspektów transportu Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251 i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, ustanawia:

- a) wspólne reguły mające zastosowanie do transportu międzynarodowego wykonywanego z lub na terytorium Państwa Członkowskiego lub tranzytu przez terytorium jednej lub większej liczby Państw Członkowskich,
- b) warunki dostępu przewoźników nie mających stałej siedziby w Państwie Członkowskim do transportu krajowego w Państwie Członkowskim,
- c) środki pozwalające polepszyć bezpieczeństwo transportu,
- d) wszelkie inne potrzebne przepisy.

2. Na zasadzie odstępstwa od procedury przewidzianej w ustępie 1 przepisy dotyczące systemu regulacji transportu, których zastosowanie mogłoby poważnie wpłynąć na poziom życia i zatrudnienia w niektórych regionach, jak również na funkcjonowanie infrastruktury transportowej, uchwalane są przez Radę, stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, z uwzględnieniem potrzeby dostosowania do rozwoju gospodarczego wynikającego z ustanowienia wspólnego rynku.

Artykuł 72

Do czasu przyjęcia przepisów określonych w artykule 71 ustęp 1, żadne Państwo Członkowskie nie może bez jednomyślnej zgody Rady wydać mniej korzystnych - w ich bezpośrednim lub pośrednim skutku wobec przewoźników z innych Państw Członkowskich - w porównaniu z przewoźnikami krajowymi, różnych przepisów regulujących tę materię na dzień 1 stycznia 1958 roku lub, dla Państw przystępujących, na dzień ich przystąpienia.

Artykuł 73

Zgodna z niniejszym Traktatem jest pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozzerwalnie związanych z pojęciem usługi publicznej.

Artykuł 74

Każdy środek w dziedzinie stawek i warunków transportu podjęty w ramach niniejszego Traktatu powinien uwzględniać sytuację gospodarczą przewoźników.

Artykuł 75

1. W odniesieniu do transportu wewnątrz Wspólnoty zakazana jest dyskryminacja polegająca na stosowaniu przez przewoźników względem tych samych towarów na tych samych połączeniach przewozowych różnych stawek i warunków transportu ze względu na kraj pochodzenia lub przeznaczenia produktów przewożonych.

2. Ustęp 1 nie wyklucza przyjęcia przez Radę innych środków w zastosowaniu artykułu 71 ustęp 1.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, ustanawia, na wniosek Komisji i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, zasady wykonania postanowień ustępu 1.

Może ona zwłaszcza wydać przepisy niezbędne w celu umożliwienia instytucjom Wspólnoty zapewnienia zgodności z zasadami ustanowionymi w ustępie 1 i w celu zapewnienia pełnych korzyści użytkownikom.

4. Komisja, z inicjatywy własnej lub na wniosek Państwa Członkowskiego, bada przypadki dyskryminacji określone w ustępie 1 i po konsultacji z każdym zainteresowanym Państwem Członkowskim podejmuje niezbędne decyzje, w ramach regulacji ustanowionej zgodnie z postanowieniami ustępu 3.

Artykuł 76

1. Zakazane jest narzucanie przez Państwo Członkowskie w zakresie transportu wykonywanego wewnątrz Wspólnoty stosowania stawek i warunków zawierających jakikolwiek element wsparcia lub ochrony jednego lub kilku przedsiębiorstw bądź poszczególnych gałęzi przemysłu, chyba że jest ono dozwolone przez Komisję.

2. Komisja, z inicjatywy własnej lub na wniosek Państwa Członkowskiego, bada stawki i warunki, o których mowa w ustępie 1, uwzględniając w szczególności, z jednej strony, wymogi właściwej regionalnej polityki gospodarczej, potrzeby regionów słabo rozwiniętych i problemy regionów poważnie dotkniętych przez okoliczności polityczne oraz, z drugiej strony, skutki tych stawek i warunków dla konkurencji między różnymi rodzajami transportu.

Komisja podejmuje niezbędne decyzje po konsultacji z każdym zainteresowanym Państwem Członkowskim.

3. Zakaz ustanowiony w ustępie 1 nie ma zastosowania do taryf konkurencyjnych.

Artykuł 77

Opłaty i należności pobierane przez przewoźnika w związku z przekraczaniem granic niezależnie od ceny transportu nie powinny przekraczać rozsądnego poziomu, przy uwzględnieniu rzeczywistych kosztów efektywnie poniesionych w związku z przekroczeniem granicy.

Państwa Członkowskie podejmują starania, aby stopniowo obniżyć te koszty.

Komisja może kierować do Państw Członkowskich zalecenia w celu zastosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 78

Postanowienia niniejszego tytułu nie stanowią przeszkody w stosowaniu środków podjętych przez Republikę Federalną Niemiec, o ile są one niezbędne w celu skompensowania niekorzystnych skutków gospodarczych spowodowanych podziałem Niemiec dla gospodarki niektórych regionów Republiki Federalnej dotkniętych tym podziałem.

Artykuł 79

Komitet doradczy, złożony z ekspertów wyznaczonych przez rządy Państw Członkowskich, jest ustanowiony przy Komisji. Komisja konsultuje z nim kwestie transportu zawsze, gdy uzna to za pożądane, bez uszczerbku dla kompetencji Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

Artykuł 80

1. Postanowienia niniejszego tytułu stosują się do transportu kolejowego, drogowego i śródlądowego.
2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zdecydować, czy, w jakim zakresie i w jakim trybie właściwe przepisy mogą być przyjęte dla transportu morskiego i lotniczego.

Stosują się postanowienia proceduralne artykułu 71.

TYTUŁ VI

WSPÓLNE REGUŁY W DZIEDZINIE KONKURENCJI, PODATKÓW I ZBLIŻENIA USTAWODAWSTW

ROZDZIAŁ 1

REGUŁY KONKURENCJI

Sekcja 1

Reguły mające zastosowanie do przedsiębiorstw

Artykuł 81

1. Niezgodne ze wspólnym rynkiem i zakazane są wszelkie porozumienia między przedsiębiorstwami, wszelkie decyzje związków przedsiębiorstw i wszelkie praktyki uzgodnione, które mogą wpływać na handel między Państwami Członkowskimi i których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz wspólnego rynku, a w szczególności te, które polegają na:

- a) ustalaniu w sposób bezpośredni lub pośredni cen zakupu lub sprzedaży albo innych warunków transakcji,
- b) ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji, rynków, rozwoju technicznego lub inwestycji,
- c) podziale rynków lub źródeł zaopatrzenia,
- d) stosowaniu wobec partnerów handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji,
- e) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaje handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.

2. Porozumienia lub decyzje zakazane na mocy niniejszego artykułu są nieważne z mocy prawa.

3. Jednakże postanowienia ustępu 1 mogą zostać uznane za nie mające zastosowania do:

- każdego porozumienia lub kategorii porozumień między przedsiębiorstwami,
- każdej decyzji lub kategorii decyzji związków przedsiębiorstw,
- każdej praktyki uzgodnionej lub kategorii praktyk uzgodnionych,

które przyczyniają się do polepszenia produkcji lub dystrybucji produktów bądź do popierania postępu technicznego lub gospodarczego, przy zastrzeżeniu dla użytkowników słusznej części zysku, który z tego wynika, oraz bez:

- a) nakładania na zainteresowane przedsiębiorstwa ograniczeń, które nie są niezbędne do osiągnięcia tych celów,
- b) dawania przedsiębiorstwom możliwości eliminowania konkurencji w stosunku do znacznej części danych produktów.

Artykuł 82

Niezgodne ze wspólnym rynkiem i zakazane jest nadużywanie przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw pozycji dominującej na wspólnym rynku lub na znacznej jego części, w zakresie, w jakim może wpływać na handel między Państwami Członkowskimi.

Nadużywanie takie może polegać w szczególności na:

- a) narzucaniu w sposób bezpośredni lub pośredni niesłusznym cen zakupu lub sprzedaży albo innych niesłusznym warunków transakcji,
- b) ograniczaniu produkcji, rynków lub rozwoju technicznego ze szkodą dla konsumentów,
- c) stosowaniu wobec partnerów handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji,
- d) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaje handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów.

Artykuł 83

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, wydaje rozporządzenia lub dyrektywy w celu zastosowania zasad ustanowionych w artykułach 81 i 82.

2. Przepisy, o których mowa w ustępie 1, mają na celu w szczególności:

- a) zapewnienie poszanowania zakazów ustanowionych w artykule 81 ustęp 1 i w artykule 82 przez wprowadzenie grzywn i okresowych kar pieniężnych,
- b) ustanowienie szczegółowych zasad stosowania artykułu 81 ustęp 3, przy uwzględnieniu potrzeby, z jednej strony, zapewnienia skutecznego nadzoru, a z drugiej - uproszczenia w największym możliwym stopniu kontroli administracyjnej,
- c) określenie, w razie potrzeby, w różnych gałęziach gospodarki, zakresu postanowień artykułów 81 i 82,
- d) określenie roli Komisji i Trybunału Sprawiedliwości w stosowaniu postanowień określonych w niniejszym ustępie,
- e) określenie relacji między ustawodawstwami krajowymi - z jednej strony a postanowieniami niniejszej sekcji oraz przepisami przyjętymi w zastosowaniu niniejszego artykułu - z drugiej strony.

Artykuł 84

Do chwili wejścia w życie przepisów przyjętych w wykonaniu artykułu 83, władze Państw Członkowskich rozstrzygają o dopuszczalności porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych oraz w sprawie nadużywania pozycji dominującej na wspólnym rynku, zgodnie z prawem ich krajów i z postanowieniami artykułu 81, zwłaszcza ustępu 3, i artykułu 82.

Artykuł 85

1. Bez uszczerbku dla artykułu 84, Komisja czuwa nad stosowaniem zasad określonych w artykułach 81 i 82. Na wniosek Państwa Członkowskiego lub z urzędu oraz we współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich, które udzielają jej pomocy, Komisja wszczyna postępowanie w przypadkach podejrzenia naruszenia tych zasad. Jeśli stwierdzi, że doszło do naruszenia, proponuje środki właściwe do jego zaprzestania.

2. Jeśli nie zaprzestano naruszania, Komisja stwierdza takie naruszenie zasad w uzasadnionej decyzji. Może ona opublikować tę decyzję i upoważnić Państwa Członkowskie do przyjęcia niezbędnych w celu zaradzenia sytuacji środków, których warunki i szczegóły określa.

Artykuł 86

1. Państwa Członkowskie, w odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych i przedsiębiorstw, którym przyznają prawa specjalne lub wyłączne, nie wprowadzają ani nie utrzymują żadnego środka sprzecznego z normami niniejszego Traktatu, w szczególności z normami przewidzianymi w artykułach 12 oraz 81-89.

2. Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym lub mające charakter monopolu skarbowego podlegają normom niniejszego Traktatu, zwłaszcza regułom konkurencji, w granicach, w jakich ich stosowanie nie stanowi prawnej lub faktycznej przeszkody w wykonywaniu poszczególnych zadań im powierzonych. Rozwój handlu nie może być naruszony w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Wspólnoty.

3. Komisja czuwa nad stosowaniem postanowień niniejszego artykułu i w miarę potrzeby kieruje stosowne dyrektywy lub decyzje do Państw Członkowskich.

Sekcja 2

Pomoc przyznawana przez Państwa

Artykuł 87

1. Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.

2. Zgodna ze wspólnym rynkiem jest:

- a) pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów,
- b) pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
- c) pomoc przyznawana gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec dotkniętych podziałem Niemiec, w zakresie, w jakim jest niezbędna do skompensowania niekorzystnych skutków gospodarczych spowodowanych tym podziałem.

3. Za zgodną ze wspólnym rynkiem może zostać uznana:

- a) pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarcemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia;**
- b) pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Państwa Członkowskiego;**
- c) pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem;**
- d) pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji we Wspólnocie w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem;**
- e) inne kategorie pomocy, jakie Rada może określić decyzją, stanowiąc większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji.**

Artykuł 88

1. Komisja we współpracy z Państwami Członkowskimi stale bada systemy pomocy istniejące w tych Państwach. Proponuje im ona stosowne środki konieczne ze względu na stopniowy rozwój lub funkcjonowanie wspólnego rynku.

2. Jeśli Komisja stwierdzi, po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag, że pomoc przyznana przez Państwo lub przy użyciu zasobów państwowych nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu artykułu 87, lub że pomoc ta jest nadużywana, decyduje o zniesieniu lub zmianie tej pomocy przez dane Państwo w terminie, który ona określa.

Jeśli dane Państwo nie zastosuje się do tej decyzji w wyznaczonym terminie, Komisja lub każde inne zainteresowane Państwo może, na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułów 226 i 227, wnieść sprawę bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości.

Na wniosek Państwa Członkowskiego Rada, stanowiąc jednomyślnie, może zdecydować, że pomoc, którą to Państwo przyznaje lub zamierza przyznać, jest uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, na zasadzie odstępstwa od postanowień artykułu 87 lub rozporządzeń przewidzianych w artykule 89, jeśli wyjątkowe okoliczności uzasadniają taką decyzję. Jeśli w odniesieniu do danej pomocy Komisja wszczęła procedurę przewidzianą w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, wystąpienie zainteresowanego Państwa z wnioskiem skierowanym do Rady powoduje zawieszenie tej procedury do czasu zajęcia stanowiska przez Radę.

Jednakże jeśli Rada nie zajmie stanowiska w terminie trzech miesięcy od wystąpienia z wnioskiem, Komisja wydaje decyzję w sprawie.

3. Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeśli uznaje ona, że plan nie jest zgodny ze wspólnym rynkiem w rozumieniu artykułu 87, wszczyna bezzwłocznie procedurę przewidzianą w ustępie 2. Dane Państwo Członkowskie nie może wprowadzać w życie projektowanych środków dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej.

Artykuł 89

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może wydać wszelkie właściwe rozporządzenia w celu zastosowania artykułów 87 i 88, a w szczególności może określić warunki stosowania artykułu 88 ustęp 3 i kategorie pomocy zwolnione z tej procedury.

CZĘŚĆ SZÓSTA

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 281

Wspólnota ma osobowość prawną.

Artykuł 282

W każdym z Państw Członkowskich Wspólnota posiada zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznanym przez ustawodawstwa krajowe osobom prawnym; może ona zwłaszcza nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz stawać przed sądem. W tym zakresie jest ona reprezentowana przez Komisję.

Artykuł 283

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, uchwała regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot.

Artykuł 284

W celu wypełnienia zadań, które są jej powierzone, Komisja może zbierać wszelkie informacje i dokonywać wszelkich niezbędnych weryfikacji w granicach i na warunkach określonych przez Radę zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu.

Artykuł 285

1. Z zastrzeżeniem artykułu 5 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251, uchwała środki w celu tworzenia statystyk, jeżeli jest to konieczne do wykonywania działań Wspólnoty.

2. Tworzenie statystyk odbywa się w poszanowaniu bezstronności, rzetelności, obiektywizmu, niezależności naukowej, efektywności pod względem kosztów oraz poufności informacji statystycznych; nie powinno to pociągać za sobą nadmiernych obciążeń dla podmiotów gospodarczych.

Artykuł 286

1. Począwszy od 1 stycznia 1999 roku, akty wspólnotowe dotyczące ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych mają zastosowanie do instytucji i organów ustanowionych niniejszym Traktatem lub na jego podstawie.

2. Przed nadejściem daty określonej w ustępie 1 Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251, ustanawia niezależny organ kontrolny odpowiedzialny za nadzorowanie stosowania tych aktów wspólnotowych do instytucji i organów wspólnotowych oraz, w odpowiednim przypadku, przyjmuje wszelkie inne właściwe przepisy.

Artykuł 287

Członkowie instytucji Wspólnoty, członkowie komitetów, jak również urzędnicy i inni pracownicy Wspólnoty są zobowiązani, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji, nie ujawniać informacji

objętych ze względu na swój charakter tajemnicą zawodową; a zwłaszcza informacji dotyczących przedsiębiorstw i ich stosunków handlowych lub kosztów własnych.

Artykuł 288

Odpowiedzialność umowna Wspólnoty podlega prawu właściwemu dla danej umowy.

W dziedzinie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnota powinna naprawić, zgodnie z zasadami ogólnymi, wspólnymi dla praw Państw Członkowskich, szkody wyrządzone przez jej instytucje lub jej pracowników przy wykonywaniu ich funkcji.

Poprzedni akapit stosuje się na tych samych zasadach do szkód spowodowanych przez EBC lub jego pracowników przy wykonywaniu ich funkcji.

Odpowiedzialność osobistą pracowników wobec Wspólnoty określają przepisy ich regulaminu pracowniczego lub mających zastosowanie warunków zatrudnienia.

Artykuł 289

Siedzibę instytucji Wspólnoty określa wspólne porozumienie rządów Państw Członkowskich.

Artykuł 290

System językowy instytucji Wspólnoty określa Rada stanowiąc jednomyślnie, bez uszczerbku dla postanowień Statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 291

Wspólnota korzysta na terytorium Państw Członkowskich z przywilejów i immunitetów koniecznych do wykonywania jej zadań, na warunkach określonych w Protokole z 8 kwietnia 1965 roku w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Jest tak również w przypadku Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Instytutu Walutowego i Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

Artykuł 292

Państwa Członkowskie zobowiązują się nie poddawać sporów dotyczących wykładni lub stosowania niniejszego Traktatu procedurze rozstrzygnięcia innej niż w nim przewidziana.

Artykuł 293

Państwa Członkowskie w miarę potrzeby podejmują między sobą rokowania w celu zapewnienia swoim obywatelom:

- ochrony osób, jak również korzystania z praw i ich ochrony na warunkach przyznanych przez każde Państwo własnym obywatelom;
- zniesienia podwójnego opodatkowania wewnątrz Wspólnoty;
- wzajemnego uznania spółek w rozumieniu artykułu 48 akapit drugi, utrzymania osobowości prawnej w przypadku przeniesienia siedziby z kraju do kraju oraz możliwości łączenia spółek podlegających ustawodawstwu różnych krajów;
- uproszczenia formalności dotyczących wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych i arbitrażowych.

Artykuł 294

Państwa Członkowskie przyznają traktowanie narodowe obywatelom innych Państw Członkowskich w odniesieniu do udziału finansowego w kapitale spółek w rozumieniu artykułu 48, bez uszczerbku dla stosowania innych postanowień niniejszego Traktatu.

Artykuł 295

Niniejszy Traktat nie przesądza w niczym zasad prawa własności w Państwach Członkowskich.

Artykuł 296

1. Postanowienia niniejszego Traktatu nie stanowią przeszkody w stosowaniu następujących reguł:

- a) **żadne Państwo Członkowskie nie ma obowiązku udzielania informacji, których ujawnienie uznaje za sprzeczne z podstawowymi interesami jego bezpieczeństwa;**
- b) **każde Państwo Członkowskie może podejmować środki, jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa, a które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi; środki takie nie mogą negatywnie wpływać na warunki konkurencji na wspólnym rynku w odniesieniu do produktów, które nie są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych.**

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może wprowadzać zmiany do sporządzonej przez siebie 15 kwietnia 1958 roku listy produktów, do których mają zastosowanie postanowienia ustępu 1 lit. b).

Artykuł 297

Państwa Członkowskie konsultują się ze sobą w celu wspólnego podjęcia działań niezbędnych, aby środki do podjęcia których Państwo Członkowskie może być skłonięne w przypadku poważnych zaburzeń wewnętrznych zagrażających porządkowi publicznemu, w przypadku wojny, poważnego napięcia międzynarodowego stanowiącego groźbę wojny lub w celu wypełnienia zobowiązań przyjętych przez nie w celu utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego nie miały wpływu na funkcjonowanie wspólnego rynku.

Artykuł 298

Jeżeli środki podjęte w przypadkach przewidzianych w artykułach 296 i 297 powodują zakłócenie warunków konkurencji na wspólnym rynku, Komisja bada z zainteresowanym Państwem sposoby dostosowania tych środków do zasad ustanowionych w niniejszym Traktacie.

Na zasadzie odstępstwa od procedury przewidzianej w artykułach 226 i 227, Komisja lub każde Państwo Członkowskie mogą wnieść bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości skargę, jeżeli uznają, że inne Państwo Członkowskie nadużywa uprawnień przewidzianych w artykułach 296 i 297. Trybunał Sprawiedliwości orzeka z wyłączeniem jawności.

Artykuł 299

1. Niniejszy Traktat stosuje się do Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

2. Postanowienia niniejszego Traktatu stosują się do francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich.

Jednakże, biorąc pod uwagę strukturalną sytuację gospodarczą i społeczną francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, pogorszoną ich oddaleniem, charakterem wyspiarskim, niewielkimi rozmiarami, trudną topografią i klimatem, ich zależnością gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, podczas gdy trwałość i łączne występowanie tych czynników poważnie szkodzą ich rozwojowi, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje specyficzne środki zmierzające w szczególności do określenia warunków stosowania niniejszego Traktatu do tych regionów, w tym wspólnych polityk.

Rada, przyjmując środki określone w drugim akapicie, uwzględnia takie dziedziny, jak polityki celne i handlowe, polityka fiskalna, strefy wolnocłowe, polityki w dziedzinach rolnictwa i rybołówstwa, warunki zaopatrzenia w surowce i dobra konsumpcyjne pierwszej potrzeby, pomoc państwową i warunki dostępu do funduszy strukturalnych oraz programów horyzontalnych Wspólnoty.

Rada przyjmuje środki określone w drugim akapicie, biorąc pod uwagę szczególne cechy charakterystyczne i ograniczenia regionów peryferyjnych, bez podważania integralności i spójności wspólnotowego porządku prawnego, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.

3. Szczególne zasady stowarzyszania określone w części czwartej niniejszego Traktatu stosują się do krajów i terytoriów zamorskich, których lista zawarta jest w załączniku II do niniejszego Traktatu.

Niniejszy Traktat nie ma zastosowania do krajów i terytoriów zamorskich utrzymujących szczególne stosunki ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, które nie są umieszczone na wymienionej liście.

4. Postanowienia niniejszego Traktatu stosują się do terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Państwo Członkowskie.

5. Postanowienia niniejszego Traktatu stosują się do Wysp Alandzkich, zgodnie z postanowieniami Protokołu nr 2 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji.

6. Na zasadzie odstępstwa od ustępów poprzednich:

- a) niniejszy Traktat nie ma zastosowania do Wysp Owczych;
- b) niniejszy Traktat nie ma zastosowania do stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na Cyprze;
- c) niniejszy Traktat stosuje się do wysp Kanału La Manche i Wyspy Man tylko w zakresie niezbędnym do zapewnienia stosowania ustaleń dotyczących tych wysp, zawartych w traktacie dotyczącym przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej podpisanym 22 stycznia 1972 roku.

Artykuł 300

1. W przypadku gdy postanowienia niniejszego Traktatu przewidują zawarcie umów między Wspólnotą a jednym lub większą liczbą państw albo organizacji międzynarodowych, Komisja przedstawia zalecenie Radzie, która ją upoważnia do rozpoczęcia niezbędnych rokowań. Komisja prowadzi rokowania w konsultacji ze specjalnymi komitetami wyznaczonymi przez Radę w celu wsparcia jej w tym zadaniu i w ramach dyrektyw, jakie Rada może do niej kierować.

W wykonywaniu uprawnień przyznanych jej niniejszym ustępem Rada stanowi większością kwalifikowaną, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustępie 2 pierwszy akapit, w których Rada stanowi jednomyślnie.

2. Z zastrzeżeniem uprawnień przyznanych Komisji w tej dziedzinie, o podpisaniu, któremu może towarzyszyć decyzja o tymczasowym stosowaniu przed wejściem w życie, jak również o zawarciu umów decyduje Rada, stanowiąca większością kwalifikowaną na wniosek Komisji. Rada stanowi jednomyślnie, gdy umowa dotyczy dziedziny, w której do przyjęcia przepisów wewnętrznych wymagana jest jednomyślność, jak również gdy chodzi o umowy określone w artykule 310.

Na zasadzie odstępstwa od reguł ustępu 3, te same procedury mają zastosowanie do decyzji o zawieszeniu stosowania umowy, jak również do ustalenia stanowisk, które mają być zajęte w imieniu Wspólnoty w organie utworzonym przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć decyzje mające skutki prawne, z wyjątkiem decyzji uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy.

Parlament Europejski jest natychmiast i w pełni informowany o każdej decyzji podjętej na mocy niniejszego ustępu, dotyczącej tymczasowego stosowania lub zawieszenia umów lub ustalenia stanowiska wspólnotowego w organie utworzonym przez umowę.

3. Rada zawiera umowy po konsultacji z Parlamentem Europejskim, z wyjątkiem umów określonych w artykule 133 ustęp 3, włącznie z przypadkami, gdy umowa dotyczy dziedziny, w której do przyjęcia wewnętrznych przepisów wymagana jest procedura określona w artykule 251 lub określona w artykule 252. Parlament Europejski wyraża swoją opinię w terminie, który może ustalić Rada, stosownie do pilności sprawy. W przypadku braku opinii w tym terminie Rada może stanowić samodzielnie.

Na zasadzie odstępstwa od postanowień poprzedniego akapitu, umowy określone w artykule 310, inne umowy, które tworzą specyficzne ramy instytucjonalne poprzez organizację procedur współpracy, umowy mające istotne implikacje budżetowe dla Wspólnoty oraz umowy powodujące zmianę aktu przyjętego według procedury określonej w artykule 251 są zawierane po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

Rada i Parlament Europejski mogą, w pilnych przypadkach, uzgodnić termin wyrażenia zgody.

4. Zawierając umowę, Rada może, na zasadzie odstępstwa od ustępu 2, upoważnić Komisję do zatwierdzania poprawek w imieniu Wspólnoty, gdy umowa przewiduje, że poprawki te powinny być przyjęte według procedury uproszczonej lub przez organ utworzony przez tę umowę; Rada może dołączyć do takiego upoważnienia pewne warunki specyficzne.

5. W przypadku gdy Rada zamierza zawrzeć umowę zmieniającą niniejszy Traktat, zmiany takie powinny być najpierw przyjęte zgodnie z procedurą określoną w artykule 48 Traktatu o Unii Europejskiej.

6. Parlament Europejski, Rada, Komisja lub Państwo Członkowskie mogą uzyskać opinię Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zgodności przewidywanej umowy z postanowieniami niniejszego Traktatu. Jeśli opinia Trybunału Sprawiedliwości jest negatywna, umowa może wejść w życie wyłącznie na warunkach określonych w artykule 48 Traktatu o Unii Europejskiej.

7. Umowy zawarte zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule wiążą instytucje Wspólnoty oraz Państwa Członkowskie.

Artykuł 301

Jeżeli wspólne stanowisko lub wspólne działanie przyjęte na podstawie postanowień Traktatu o Unii Europejskiej dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa przewidują działanie

Wspólnoty zmierzające do zerwania lub ograniczenia w części lub w całości stosunków gospodarczych z jednym lub większą liczbą państw trzecich, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje niezbędne pilne środki.

Artykuł 302

Komisja jest zobowiązana zapewnić utrzymanie wszelkich właściwych stosunków z organami Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej organizacjami wyspecjalizowanymi.

Komisja utrzymuje także właściwe stosunki ze wszystkimi organizacjami międzynarodowymi.

Artykuł 303

Wspólnota ustanawia wszelkie właściwe formy współpracy z Radą Europy.

Artykuł 304

Wspólnota ustanawia ścisłą współpracę z Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju; szczegóły tej współpracy są ustalane za wspólnym porozumieniem.

Artykuł 305

1. Postanowienia niniejszego Traktatu nie zmieniają postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, zwłaszcza jeśli chodzi o prawa i obowiązki Państw Członkowskich, kompetencje instytucji tej Wspólnoty oraz ustalonych przez ten Traktat reguł funkcjonowania wspólnego rynku węgla i stali.

2. Postanowienia niniejszego Traktatu nie stanowią odstępstwa od postanowień Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

Artykuł 306

Postanowienia niniejszego Traktatu nie wykluczają istnienia lub powstania związków regionalnych między Belgią i Luksemburgiem, jak również między Belgią, Luksemburgiem i Niderlandami, w zakresie, w jakim cele tych związków regionalnych nie są osiągnięte w wyniku zastosowania niniejszego Traktatu.

Artykuł 307

Postanowienia niniejszego Traktatu nie naruszają praw i obowiązków wynikających z umów zawartych przed 1 stycznia 1958 roku lub, wobec Państw przystępujących, przed datą ich przystąpienia, między jednym lub większą liczbą Państw Członkowskich z jednej strony a jednym lub większą liczbą państw trzecich z drugiej strony.

W zakresie, w jakim umowy te nie są zgodne z niniejszym Traktatem, dane Państwo lub Państwa Członkowskie stosują wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności. W razie potrzeby Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnie pomocy dla osiągnięcia tego celu i w odpowiednim przypadku przyjmują wspólną postawę.

Przy stosowaniu umów, o których mowa w pierwszym akapicie, Państwa Członkowskie uwzględniają fakt, że korzyści uzgodnione w niniejszym Traktacie przez każde Państwo Członkowskie wiążą się integralnie z ustanowieniem Wspólnoty i z tego tytułu są nierozdzielnie związane z utworzeniem wspólnych instytucji, powierzeniem im kompetencji i przyznaniem takich samych korzyści przez wszystkie pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 308

Jeżeli działanie Wspólnoty okaże się niezbędne do osiągnięcia, w ramach funkcjonowania wspólnego rynku, jednego z celów Wspólnoty, a niniejszy Traktat nie przewidział kompetencji do działania wymaganego w tym celu, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, podejmuje właściwe działania.

Artykuł 309

1. Jeżeli zdecydowano o zawieszeniu prawa do głosowania przedstawiciela rządu Państwa Członkowskiego, zgodnie z artykułem 7 ustęp 3 Traktatu o Unii Europejskiej, prawo to jest również zawieszane w odniesieniu do niniejszego Traktatu.

2. Poza tym, jeżeli istnienie poważnego i stałego naruszenia przez Państwo Członkowskie zasad wyrażonych w artykule 6 ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdzono zgodnie z artykułem 7 ustęp 2 tego Traktatu, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zdecydować o zawieszeniu niektórych praw wynikających ze stosowania niniejszego Traktatu dla tego Państwa Członkowskiego. Rada uwzględnia przy tym możliwe skutki takiego zawieszenia dla praw i obowiązków osób fizycznych i prawnych.

Zobowiązania, które ciążyą na tym Państwie Członkowskim na mocy niniejszego Traktatu, pozostają w każdym przypadku wiążące dla tego Państwa.

3. Rada może następnie, stanowiąc większością kwalifikowaną, zdecydować o zmianie lub uchyleniu środków podjętych na podstawie ustępu 2, w przypadku zmiany sytuacji, która doprowadziła do ich ustanowienia.

4. Podejmując decyzje przewidziane w ustępach 2 i 3, Rada stanowi nie biorąc pod uwagę głosów przedstawiciela rządu danego Państwa Członkowskiego. Na zasadzie odstępstwa od artykułu 205 ustęp 2, większość kwalifikowana oznacza taki sam udział głosów ważonych danych członków Rady, jak ustalony w artykule 205 ustęp 2.

Niniejszy ustęp stosuje się również w przypadku zawieszenia prawa do głosowania zgodnie z ustępem 1. W tych przypadkach decyzja wymagająca jednomyślności podejmowana jest bez głosu przedstawiciela rządu danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 310

Wspólnota może zawrzeć z jednym lub większą liczbą państw lub organizacji międzynarodowych umowy tworzące stowarzyszenie, charakteryzujące się wzajemnością praw i obowiązków, wspólnymi działaniami i szczególnymi procedurami.

Artykuł 311

Protokoły załączone do niniejszego Traktatu za wspólnym porozumieniem Państw Członkowskich stanowią jego integralną część.

Artykuł 312

Niniejszy Traktat zawiera się na czas nieograniczony.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 994/98

z dnia 7 maja 1998 r.

dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

po konsultacji z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) na podstawie art. 94 Traktatu, Rada może wydać właściwe rozporządzenia odnośnie do stosowania art. 92 i 93, w szczególności może określić warunki, w których art. 93 ust. 3 ma zastosowanie oraz kategorie pomocy wyłączone z tej procedury;
- 2) zgodnie z Traktatem, ocena zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem spoczywa zasadniczo na Komisji;
- 3) właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga ścisłego i skutecznego stosowania zasad konkurencji dotyczących pomocy państwa;
- 4) Komisja zastosowała art. 92 i 93 Traktatu w licznych decyzjach i określiła również swoją politykę w wielu komunikatach; biorąc pod uwagę duże doświadczenie Komisji w stosowaniu art. 92 i 93 Traktatu i ogólne teksty wydane przez Komisję na podstawie tych przepisów, jest właściwe, mając na względzie zapewnienie skutecznego nadzoru i uproszczenie administracji, bez osłabiania monitorowania przez Komisję, aby Komisja, w dziedzinach, w których posiada wystarczające doświadczenie dla zdefiniowania ogólnych kryteriów zgodności, miała możliwość określenia za pomocą rozporządzeń, że niektóre kategorie pomocy są zgodne ze wspólnym rynkiem według postanowień art. 92 ust. 2 i 3 Traktatu i podlegają wyłączeniu z procedury określonej w art. 93. ust. 3;
- 5) przepisy dotyczące wyłączeń grupowych zwiększają przejrzystość i pewność prawną, oraz mogą być bezpośrednio stosowane przez sądy krajowe, bez uszczerbku dla postanowień art. 5 i 177 Traktatu;

¹ Dz.U. C 262 z 28.08.1997, str. 6.

² Dz.U. C 138 z 4.05.1998.

³ Dz.U. C 129 z 27.04.1998, str. 70.

- 6) jest właściwym, aby Komisja, przyjmując przepisy wyłączające kategorie pomocy z obowiązku zgłoszenia przewidzianego w art. 93 ust. 3 Traktatu, określiła cel pomocy, kategorie beneficjentów i progi ograniczające pomoc podlegającą wyłączeniu, zasady regulujące kumulację pomocy i warunki monitorowania w celu zapewnienia zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem;
- 7) jest właściwym, aby umożliwić Komisji, przy przyjmowaniu przez nią przepisów wyłączających niektóre kategorie pomocy spod obowiązku zgłoszenia określonego w art. 93 ust. 3 Traktatu, dołączenie dalszych szczegółowych warunków w celu zapewnienia zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy objętej niniejszym rozporządzeniem;
- 8) może być użytecznym ustalenie progów dla innych właściwych warunków wymagających zgłoszenia o przyznaniu pomocy, aby pozwolić Komisji na indywidualne zbadanie wpływu niektórych kategorii pomocy na konkurencję i handel między Państwami Członkowskimi i ich zgodności ze wspólnym rynkiem;
- 9) Komisja, uwzględniając rozwój i funkcjonowanie wspólnego rynku, jest uprawniona do ustalenia w drodze rozporządzenia, że określony rodzaj pomocy nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 92 ust. 1 Traktatu i w związku z tym jest wyłączona z procedury notyfikacji ustalonej w art. 93 ust. 3, pod warunkiem, że pomoc przyznana temu samemu przedsiębiorstwu w ciągu danego okresu nie przekracza pewnej ustalonej kwoty;
- 10) zgodnie z art. 93 ust. 1 Traktatu Komisja jest zobowiązana, we współpracy z Państwami Członkowskimi, do prowadzenia stałego przeglądu wszystkich systemów istniejącej pomocy; w tym celu oraz aby zapewnić możliwie największy stopień przejrzystości i dostatecznej kontroli, jest wskazane zapewnienie przez Komisję ustanowienia wiarygodnego systemu rejestracji i gromadzenia informacji o zastosowaniu przyjmowanych przez nią rozporządzeń, udostępnionego wszystkim Państwom Członkowskim, jak również otrzymywanie przez Komisję w celu realizacji powyższego zobowiązania, wszelkich potrzebnych informacji od Państw Członkowskich odnośnie do realizacji pomocy wyłączonej z procedury notyfikacji, które mogą być zbadane i ocenione wspólnie z Państwami Członkowskimi w ramach Komitetu Doradczego; w tym celu jest również wskazane, aby Komisja dla zapewnienia efektywności takiego przeglądu mogła wymagać dostarczenia takich informacji w zależności od potrzeb;
- 11) kontrola przyznawania pomocy pociąga za sobą szeroki zakres różnorodnych problemów natury faktycznej, prawnej i ekonomicznej, o złożonym charakterze i występujących w stale rozwijającym się środowisku; Komisja powinna regularnie przeprowadzać przegląd tych kategorii pomocy, które powinny być wyłączone z obowiązku notyfikacji; Komisja powinna mieć możliwość uchylecia lub zmiany rozporządzeń przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia w przypadku zmiany okoliczności odnośnie do któregośkolwiek ważnego elementu stanowiącego podstawę ich przyjęcia lub, gdy wymaga tego stopniowy rozwój lub funkcjonowanie wspólnego rynku;
- 12) Komisja, w stałym i ścisłym powiązaniu z Państwami Członkowskimi może zdefiniować dokładnie zakres tych rozporządzeń i załączonych do nich warunków; w celu zapewnienia współpracy między Komisją a właściwymi władzami Państw

Członkowskich, jest właściwe utworzenie Komitetu Doradczego ds. pomocy państwa w celu konsultowania przed przyjęciem przez Komisję rozporządzeń na mocy niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyłączenia grupowe

1. Komisja może w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie z procedurą określoną w art. 8 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 92 Traktatu oświadczyć, że następujące kategorie pomocy są zgodne ze wspólnym rynkiem i nie podlegają wymogom notyfikacji ustalonym w art. 93 ust. 3 Traktatu:

- a) pomoc na rzecz:
 - (i) małych i średnich przedsiębiorstw;
 - (ii) badań i rozwoju;
 - (iii) ochrony środowiska naturalnego;
 - (iv) zatrudnienia i szkolenia;
 - b) pomoc zgodna z mapą zatwierdzoną przez Komisję dla każdego Państwa Członkowskiego w zakresie udzielenia pomocy regionalnej.
2. Rozporządzenia określone w ust. 1 określą dla każdej kategorii pomocy:
- a) cel tej pomocy;
 - b) kategorie beneficjentów;
 - c) progi wyrażone w wielkości pomocy w stosunku do zbioru uprawnionych kosztów lub też wyrażone jako maksymalne kwoty pomocy;
 - d) warunki regulujące kumulację pomocy;
 - e) warunki monitorowania wyszczególnione w art. 3.
3. Ponadto, rozporządzenia określone w ust. 1 mogą, w szczególności:
- a) ustalać progi, lub też inne warunki dla notyfikacji o przyznaniu pomocy indywidualnej;
 - b) wyłączyć niektóre sektory z zakresu rozporządzeń;
 - c) załączyć dalsze warunki dla zgodności pomocy wyłączonej w ramach takich rozporządzeń.

Artykuł 2

De minimis

1. Komisja może, w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie z procedurą ustaloną w art. 8 niniejszego rozporządzenia postanowić, że uwzględniając rozwój i funkcjonowanie wspólnego rynku, niektóre kategorie pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 92 ust. 1 i w związku z tym zostają wyłączone z procedury notyfikacji przewidzianej w art. 93 ust. 3, pod warunkiem, że pomoc przyznana temu samemu przedsiębiorstwu w ciągu danego okresu nie przekroczy pewnej stałej wielkości.
2. Na wniosek Komisji, Państwa Członkowskie prześlą jej wszelkie dodatkowe informacje dotyczące pomocy wyłączonej na podstawie ust. 1.

Artykuł 3

Przejrzystość i monitorowanie

1. Przyjmując rozporządzenia na podstawie art. 1, Komisja nałoży na Państwa Członkowskie szczegółowe zasady dla zapewnienia przejrzystości i monitorowania pomocy wyłączonej z obowiązku notyfikacji zgodnie z tymi rozporządzeniami. Takie przepisy obejmują, w szczególności wymogi określone w ust. 2, 3 i 4.
2. Przy wykonywaniu systemów pomocy, lub też pomocy udzielonej indywidualnie, poza systemem pomocy, które zostały wyłączone zgodnie z tymi rozporządzeniami, Państwa Członkowskie prześlą Komisji, w celu opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, podsumowania informacji dotyczących takich systemów pomocy lub też takiej pomocy indywidualnej, które nie są objęte wyłączonymi systemami pomocy.
3. Państwa Członkowskie będą rejestrować i przetwarzać wszelkie informacje dotyczące stosowania wyłączeń grupowych. Jeśli w posiadaniu Komisji znajdują się informacje mogące podać w wątpliwość prawidłowe zastosowanie rozporządzenia wyłączającego, Państwa Członkowskie prześlą Komisji wszelkie informacje, jakie uzna ona za niezbędne do oceny zgodności pomocy z tym rozporządzeniem.
4. Co najmniej raz w roku, Państwa Członkowskie dostarczą Komisji sprawozdanie z zastosowania wyłączeń grupowych, zgodnie z określonymi wymogami Komisji, najlepiej w formie elektronicznej. Komisja umożliwi udostępnienie tych sprawozdań wszystkim Państwom Członkowskim. Komitet Doradczy wymieniony w art. 7 przeprowadzi raz w roku badanie i ocenę tych sprawozdań.

Artykuł 4

Okres ważności i zmiana rozporządzeń

1. Rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 1 i 2 obowiązują przez czas ściśle określony. Pomoc wyłączona na podstawie rozporządzenia przyjętego zgodnie z art. 1 i 2 jest wyłączona w okresie ważności tego rozporządzenia i w okresie dostosowania przewidzianym w ust. 2 i 3.

2. Rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 1 i 2 mogą być uchylone lub zmienione w przypadku zmiany okoliczności dotyczących ważnego elementu stanowiącego podstawę ich przyjęcia lub też, gdy wymaga tego stopniowy rozwój lub funkcjonowanie wspólnego rynku. W takim przypadku, nowe rozporządzenie wprowadzi okres sześciu miesięcy dla dostosowania pomocy objętej poprzednim rozporządzeniem.

3. Rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 1 i 2 wprowadzą okres, jaki określono w ust. 2, o ile ich zastosowanie nie zostanie przedłużone po ich wygaśnięciu.

Artykuł 5

Sprawozdanie oceniające

Co pięć lat Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceniające zastosowanie niniejszego rozporządzenia. Projekt sprawozdania zostanie przedstawiony do rozpatrzenia Komitetowi Doradczemu określonymu w art. 7.

Artykuł 6

Wysłuchanie zainteresowanych stron

W przypadku, gdy Komisja zamierza przyjąć rozporządzenie, opublikuje jego projekt dla umożliwienia wszystkim zainteresowanym osobom i organizacjom przedstawienie swoich uwag w rozsądnym, ustalonym przez Komisję terminie, który w żadnych okolicznościach nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

Artykuł 7

Komitet Doradczy

Zostanie utworzony Komitet Doradczy, zwany dalej Komitetem Doradczym ds. pomocy państwa. Komitet będzie składać się z przedstawicieli Państw Członkowskich pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Artykuł 8

Konsultacje Komitetu Doradczego

1. Komisja zasięga opinii Komitetu Doradczego ds. pomocy państwa:

- a) przed opublikowaniem projektu rozporządzenia;
- b) przed wydaniem rozporządzenia.

2. Konsultacje Komitetu odbywają się na posiedzeniach zwołanych przez Komisję. Projekty i dokumenty wyznaczone do badania są załączone do notyfikacji. Posiedzenie odbywa się nie wcześniej niż w terminie dwóch miesięcy od wysłania notyfikacji.

Okres określony powyżej, może być skrócony w przypadku konsultacji wymienionych w ust. 1 lit. b), w pilnej sprawie lub, gdy chodzi o zwykłe przedłużenie rozporządzenia.

3. Przedstawiciel Komisji przedłoży do Komitetu projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawi swoją opinię na temat tego projektu, w terminie ustalonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy, a w razie potrzeby poprzez głosowanie.

4. Opinia jest zapisana w protokole; ponadto każde Państwo Członkowskie ma prawo zwrócenia się o wciągnięcie do protokołu swojego stanowiska. Komitet Doradczy może zalecić publikację opinii w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

5. Komisja bierze pod uwagę opinię Komitetu w jak najszerszym zakresie i informuje Komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

Artykuł 9

Przepisy końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 1998 r.

W imieniu Rady

M. BECKETT

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 659/1999

z dnia 22 marca 1999 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje,

- 1) Bez uszczerbku dla specjalnych zasad proceduralnych, ustanowionych w rozporządzeniach dla niektórych sektorów, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w odniesieniu do pomocy we wszystkich sektorach; do celów stosowania art. 77 i 92 Traktatu, Komisja, na podstawie art. 93 Traktatu, posiada szczególną kompetencję decydowania o zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem w trakcie przeglądu istniejącej pomocy, przy podejmowaniu decyzji w sprawie nowej lub zmienionej pomocy oraz przy podejmowaniu działań dotyczących niezgodności z jej decyzjami lub z wymogiem dotyczącym zgłoszenia;
- 2) Komisja, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich opracowała i ustanowiła spójną praktykę stosowania art. 93 Traktatu oraz ustanowiła pewne zasady i przepisy proceduralne w szeregu komunikatów; właściwe jest, w celu zapewnienia efektywnych i skutecznych procedur zgodnie z art. 93 Traktatu, skodyfikowanie i wzmocnienie tej praktyki w drodze rozporządzenia;
- 3) rozporządzenie proceduralne w sprawie stosowania art. 93 Traktatu zwiększy przejrzystość i pewność prawną;
- 4) w celu zapewnienia pewności prawnej właściwe jest określenie okoliczności, w jakich pomoc ta zostanie uznana za pomoc istniejącą; urzeczywistnienie i umocnienie rynku wewnętrznego jest procesem stopniowym, mającym odzwierciedlenie w ciągłym rozwoju polityki pomocy państwa; uwzględniając ten rozwój, niektóre środki, które w chwili

¹ Dz.U. C 116 z 16.04.1998, str. 13.

² Opinia wydana dnia 14 stycznia 1999 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 284 z 14.09.1998, str. 10.

wprowadzania w życie nie stanowiły pomocy państwa, mogły od tamtej pory stać się w pomocą państwa;

- 5) zgodnie z art. 93 ust. 3 Traktatu, wszelkie plany przyznawania nowej pomocy mają być zgłaszane Komisji i nie mogą zostać wprowadzone w życie przed zatwierdzeniem ich przez Komisję;
- 6) zgodnie z art. 5 Traktatu, Państwa Członkowskie są zobowiązane do współpracy z Komisją i do dostarczania jej wszelkich informacji koniecznych dla wykonywania przez Komisję jej zadań na mocy niniejszego rozporządzenia;
- 7) termin, w którym Komisja dokonuje zakończenia wstępnego badania zgłoszonej pomocy, powinien zostać określony jako dwa miesiące od otrzymania kompletnego zgłoszenia lub od otrzymania należyście uzasadnionego oświadczenia zainteresowanego Państwa Członkowskiego, że uznaje ono zgłoszenie za kompletne ponieważ dodatkowe informacje, o jakie zwróciła się Komisja, nie są dostępne lub już zostały dostarczone; do celów pewności prawnej badanie to powinno zostać zakończone decyzją;
- 8) we wszystkich przypadkach, gdy w wyniku wstępnego badania Komisja nie może stwierdzić, czy pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem, należy wszcząć formalną procedurę dochodzenia w celu umożliwienia Komisji zebrania wszystkich informacji, jakie są jej potrzebne dla oceny zgodności pomocy oraz dla umożliwienia zainteresowanym stronom przedstawienia swoich uwag; prawa zainteresowanych stron mogą być w najlepszy sposób chronione w ramach formalnej procedury dochodzenia, przewidzianej w art. 93 ust. 2 Traktatu;
- 9) po uwzględnieniu uwag złożonych przez zainteresowane strony, Komisja powinna zakończyć badanie w drodze ostatecznej decyzji jak tylko usunięte zostaną wątpliwości; właściwe jest, w przypadku gdy badanie to nie zostanie zakończone po upływie 18 miesięcy od wszczęcia procedury, by zainteresowane Państwo Członkowskie miało możliwość wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji, którą Komisja powinna podjąć w ciągu dwóch miesięcy;
- 10) w celu zapewnienia prawidłowego i skutecznego stosowania zasad pomocy państwa, Komisja powinna mieć możliwość cofnięcia decyzji opartej na nieprawidłowych informacjach;
- 11) w celu zapewnienia zgodności z art. 93 Traktatu, w szczególności z obowiązkiem zgłoszenia oraz klauzulą moratoryjną w art. 93 ust. 3, Komisja powinna zbadać wszystkie przypadki pomocy przyznanej bezprawnie; w interesie przejrzystości i pewności prawnej ustanawia się procedury stosowane w takich przypadkach; w sytuacji gdy Państwo Członkowskie nie zastosowało się do obowiązku zgłoszenia lub klauzuli moratoryjnej, Komisja nie będzie związana terminami;
- 12) w przypadkach pomocy przyznanej bezprawnie Komisja powinna posiadać prawo uzyskania wszystkich koniecznych informacji umożliwiających jej podjęcie decyzji oraz

bezwzględne przywrócenie, gdzie jest to właściwe, niezakłóconej konkurencji; dlatego też właściwe jest umożliwienie Komisji przyjęcia środków tymczasowych skierowanych do zainteresowanego Państwa Członkowskiego; środki tymczasowe mogą przyjąć formę nakazów informacji, nakazów zawieszenia i nakazów windykacji; Komisja powinna mieć możliwość w razie niezastosowania się do nakazu informacji podjęcia decyzji na podstawie dostępnych informacji, oraz w razie niezastosowania się do nakazów zawieszenia i windykacji skierowania sprawy bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z art. 93 ust. 2 akapit drugi Traktatu;

- 13) w przypadkach pomocy przyznanej bezprawnie, która nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem, skuteczna konkurencja powinna zostać przywrócona; w tym celu konieczne jest, by pomoc ta, włączając odsetki, została bezzwłocznie odzyskana; właściwe jest, by windykacja takiej pomocy została przeprowadzona zgodnie z procedurami prawa krajowego; zastosowanie tych procedur nie powinno, przez uniemożliwienie bezzwłocznego i efektywnego wykonania decyzji Komisji, utrudniać przywrócenia skutecznej konkurencji; dla osiągnięcia tego celu Państwa Członkowskie powinny podjąć wszelkie konieczne środki zapewniające skuteczność decyzji Komisji;
- 14) do celów pewności prawnej właściwe jest przyjęcie dziesięcioletniego okresu przedawnienia w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie, po upływie którego nie będzie możliwe nakazanie windykacji;
- 15) pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem może mieć skutki w zakresie funkcjonowania rynku wewnętrznego podobne do skutków pomocy przyznanej bezprawnie i w związku z tym powinna być traktowana zgodnie z podobnymi procedurami; w przeciwieństwie do pomocy przyznanej bezprawnie, pomoc, która mogła być świadczona niezgodnie z przeznaczeniem, jest pomocą, która została wcześniej zatwierdzona przez Komisję; dlatego Komisja nie powinna być upoważniona do użycia nakazu windykacji w odniesieniu do pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem;
- 16) właściwe jest określenie wszystkich możliwości, w których strony trzecie muszą bronić swoich interesów w ramach procedur pomocy państwa;
- 17) zgodnie z art. 93 ust. 1 Traktatu, Komisja jest zobowiązana, we współpracy z Państwami Członkowskimi, do prowadzenia stałego przeglądu wszystkich istniejących systemów pomocy; w interesie przejrzystości i pewności prawnej właściwe jest określenie zakresu współpracy na mocy tegoż artykułu;
- 18) w celu zapewnienia zgodności istniejących programów pomocowych ze wspólnym rynkiem oraz zgodnie z art. 93 ust. 1 Traktatu, Komisja powinna zaproponować właściwe środki, gdy istniejący program pomocowy nie jest lub przestaje być zgodny ze wspólnym rynkiem oraz powinna wszcząć procedurę przewidzianą w art. 93 ust. 2 Traktatu, jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie odmawia wprowadzenia w życie proponowanych środków;

- 19) w celu umożliwienia Komisji skutecznego monitorowania zgodności z decyzjami Komisji oraz ułatwienia współpracy pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskim do celów stałego badania istniejących programów pomocowych w Państwach Członkowskich zgodnie z art. 93 ust. 1 Traktatu, konieczne jest wprowadzenie ogólnego obowiązku składania sprawozdań w odniesieniu do istniejących programów pomocowych;
- 20) w przypadku gdy Komisja ma poważne wątpliwości co do tego, czy jej decyzje są stosowane, powinna mieć do dyspozycji instrumenty dodatkowe umożliwiające jej pozyskanie informacji koniecznych do sprawdzenia czy jej decyzje są stosowane; dla tego celu właściwym i użytecznym instrumentem są inspekcje przeprowadzane na miejscu, w szczególności w przypadkach, gdy pomoc mogła być świadczona niezgodnie z przeznaczeniem; dlatego Komisja musi posiadać uprawnienia do przeprowadzania inspekcji na miejscu i musi pozyskać współpracę właściwych władz Państw Członkowskich, gdy przedsiębiorstwo sprzeciwia się takiej inspekcji;
- 21) w interesie przejrzystości i pewności prawnej właściwe jest podawanie do publicznej wiadomości informacji o decyzjach Komisji, przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady, że decyzje w sprawach dotyczących pomocy państwa kierowane są do zainteresowanego Państwa Członkowskiego; dlatego właściwe jest publikowanie wszystkich decyzji, które mogą mieć wpływ na interesy zainteresowanych stron, w całości lub w formie skróconej, lub udostępnienie kopii takich decyzji zainteresowanym stronom, jeżeli decyzje te nie zostały opublikowane lub jeżeli nie zostały opublikowane w pełnym brzmieniu; Komisja przy podawaniu do publicznej wiadomości informacji o swoich decyzjach powinna przestrzegać zasad dotyczących tajemnicy zawodowej zgodnie z art. 214 Traktatu;
- 22) Komisja w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, powinna mieć możliwość przyjęcia przepisów wykonawczych, ustanawiających szczegółowe zasady dotyczące procedur na mocy niniejszego rozporządzenia; w celu zapewnienia współpracy między Komisją a właściwymi władzami Państw Członkowskich właściwe jest stworzenie Komitetu Doradczego ds. pomocy państwa, z którym będzie konsultować się Komisja przed przyjęciem przepisów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „pomoc” oznacza każdy środek, spełniający wszystkie kryteria ustanowione w art. 92 ust. 1 Traktatu;

- b) „istniejąca pomoc” oznacza:
- (i) bez uszczerbku dla art. 144 i 172 Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, każdą pomoc, jaka istniała przed wejściem w życie Traktatu w odpowiednich Państwach Członkowskich, to znaczy programy pomocowe i pomoc indywidualną, jakie zostały wprowadzone w życie przed i nadal stosowane po wejściu w życie Traktatu;
 - (ii) pomoc dozwoloną, czyli takie programy pomocowe i pomoc indywidualną, które zostały dozwolone przez Komisję lub przez Radę;
 - (iii) pomoc uważaną za dozwoloną na podstawie art. 4 ust. 6 niniejszego rozporządzenia lub przed przyjęciem niniejszego rozporządzenia, ale zgodnie z niniejszą procedurą;
 - (iv) pomoc uznana za pomoc istniejącą na podstawie art. 15;
 - (v) pomoc, jaka została uznana za pomoc istniejącą, ponieważ można stwierdzić, że w czasie gdy została wprowadzona w życie nie stanowiła pomocy, a w okresie późniejszym stała się pomocą ze względu na rozwój wspólnego rynku bez wprowadzenia zmian przez Państwo Członkowskie. W przypadku gdy niektóre środki stają się pomocą po liberalizacji danego działania przez prawo wspólnotowe, środków takich nie uznaje się za pomoc istniejącą po terminie przyjętym dla liberalizacji;
- c) „nowa pomoc” oznacza każdą pomoc, czyli programy pomocowe i pomoc indywidualną, która nie jest pomocą istniejącą, włącznie ze zmianami istniejącej pomocy;
- d) „program pomocowy” oznacza każde działanie, na podstawie którego, bez dalszego wprowadzania w życie wymaganych środków, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w ustawie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na podstawie którego pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony i/lub w nieokreślonej kwocie;
- e) „pomoc indywidualna” oznacza pomoc, która nie jest przyznawana na podstawie programu pomocowego oraz podlegającą obowiązkowi zgłoszenia pomoc przyznawaną na podstawie programu pomocowego;
- f) „pomoc przyznana bezprawnie” oznacza nową pomoc, wprowadzoną w życie z naruszeniem art. 93 ust. 3 Traktatu;
- g) „pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem” oznacza pomoc, wykorzystaną przez beneficjenta z naruszeniem decyzji podjętej na podstawie art. 4 ust. 3 lub art. 7 ust. 3 lub 4 niniejszego rozporządzenia;

- h) „zainteresowana strona” oznacza którekolwiek Państwo Członkowskie oraz jakiekolwiek osoby, przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, na interesy których może mieć wpływ przyznanie pomocy, w szczególności beneficjentów pomocy, konkurujące ze sobą przedsiębiorstwa lub stowarzyszenia handlowe.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA DOTYCZĄCA POMOCY PODLEGAJĄCEJ ZGŁOSZENIU

Artykuł 2

Zgłoszenie nowej pomocy

1. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów rozporządzeń przyjętych zgodnie z art. 94 Traktatu lub innych jego przepisów, zainteresowane Państwo Członkowskie zgłasza Komisji w odpowiednim czasie wszelkie plany przyznania nowej pomocy. Komisja bezzwłocznie informuje zainteresowane Państwo Członkowskie o otrzymaniu takiego zgłoszenia.
2. W zgłoszeniu zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia wszystkie informacje konieczne dla umożliwienia Komisji podjęcia decyzji zgodnie z art. 4 i 7 (zwanym dalej „zgłoszeniem kompletnym”).

Artykuł 3

Klauzula moratoryjna

Pomoc podlegająca obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 2 ust. 1 nie zostaje zrealizowana do czasu podjęcia przez Komisję decyzji zezwalającej na taką pomoc lub do czasu uznania takiej decyzji Komisji za podjętą.

Artykuł 4

Wstępne badanie zgłoszenia i decyzje Komisji

1. Komisja bada zgłoszenie bezzwłocznie po jego otrzymaniu. Z zastrzeżeniem art. 8, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z ust. 2, 3 lub 4.
2. W przypadku gdy Komisja po przeprowadzeniu badania wstępnego stwierdza, że środek będący przedmiotem zgłoszenia nie stanowi pomocy, ustalenie to zostaje stwierdzone w formie decyzji.
3. W przypadku gdy Komisja po przeprowadzeniu badania wstępnego stwierdza, że nie ma żadnych wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, w stopniu, w jakim mieści się on w zakresie art. 92 ust. 1 Traktatu, Komisja podejmuje decyzję, że środek jest zgodny ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „decyzją o niewnoszeniu

zastrzeżeń”). W decyzji określone zostaje, który z przewidzianych Traktatem wyjątków zastosowano.

4. W przypadku gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu procedury formalnego dochodzenia”).

5. Decyzje określone w ust. 2, 3 i 4 podejmowane są w terminie dwóch miesięcy. Okres ten rozpoczyna się następnego dnia po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia. Zgłoszenie zostaje uznane za kompletne jeżeli w terminie dwóch miesięcy od jego otrzymania lub od otrzymania wszelkich dodatkowych informacji o jakie się zwrócono, Komisja nie zażąda żadnych dalszych informacji. Okres ten może zostać przedłużony za zgodą zarówno Komisji, jak i zainteresowanego Państwa Członkowskiego. W przypadku gdy jest to właściwe, Komisja może ustalić krótsze terminy.

6. W przypadku gdy Komisja nie podejmuje decyzji zgodnie z ust. 2, 3 lub 4 w terminie ustanowionym w ust. 5, pomoc uznaje się za dozwoloną przez Komisję. Zainteresowane Państwo Członkowskie może wówczas wprowadzić te środki po uprzednim zgłoszeniu Komisji, chyba że Komisja podejmie decyzję na mocy niniejszego artykułu w terminie 15 dni roboczych od otrzymania zgłoszenia.

Artykuł 5

Wniosek o udzielenie informacji

1. W przypadku gdy Komisja uznaje, że informacje dostarczone przez zainteresowane Państwo Członkowskie w odniesieniu do środka będącego przedmiotem zgłoszenia na podstawie art. 2 nie są kompletne, może wystąpić z wnioskiem o udzielenie wszelkich koniecznych informacji dodatkowych. W przypadku gdy Państwo Członkowskie udzieli odpowiedzi na taki wniosek, Komisja informuje Państwo Członkowskie o otrzymaniu odpowiedzi.

2. W przypadku gdy zainteresowane Państwo Członkowskie nie dostarczy informacji, o które wystąpiono z wnioskiem w terminie wyznaczonym przez Komisję lub dostarczy informacje niekompletne, Komisja wysyła ponaglenie, przewidujące właściwy dodatkowy termin, w którym informacje mają być dostarczone.

3. Zgłoszenie uważa się za wycofane, jeżeli informacje, o które wystąpiono z wnioskiem nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, chyba, że przed upływem tego terminu, został on albo przedłużony za zgodą zarówno Komisji, jak i zainteresowanego Państwa Członkowskiego, albo jeśli zainteresowane Państwo Członkowskie w należycie uzasadnionym oświadczeniu poinformuje Komisję, że uważa zgłoszenie za kompletne, ponieważ, dodatkowe informacje, o które wystąpiono z wnioskiem, nie są dostępne lub zostały już dostarczone. W takim przypadku, termin określony w art. 4 ust. 5 rozpoczyna się od następnego dnia po otrzymaniu oświadczenia. Jeżeli zgłoszenie uznaje się za wycofane, Komisja informuje o tym Państwo Członkowskie.

Artykuł 6

Procedura formalnego dochodzenia

1. Decyzja o wszczęciu procedury formalnego dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane Państwo Członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.
2. Otrzymane uwagi przedstawiane są zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu. Jeżeli zainteresowana strona wystąpi z wnioskiem, ze względu na potencjalną szkodę, jej tożsamość nie zostaje ujawniona zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu. Zainteresowane Państwo Członkowskie może odpowiedzieć na przedstawione uwagi w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

Artykuł 7

Decyzje Komisji o zakończeniu procedury formalnego dochodzenia

1. Z zastrzeżeniem art. 8, procedura formalnego dochodzenia zostaje zakończona w formie decyzji zgodnie z ust. 2-5 niniejszego artykułu.
2. W przypadku, gdy Komisja stwierdza, gdzie jest to właściwe, po dokonaniu przez zainteresowane Państwo Członkowskie zmiany, że środek będący przedmiotem zgłoszenia nie stanowi pomocy, ustalenie to zostaje stwierdzone w formie decyzji.
3. W przypadku, gdy Komisja stwierdza, gdzie jest to właściwe, po dokonaniu przez zainteresowane Państwo Członkowskie zmiany, że wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem zostały usunięte, stwierdza w drodze decyzji, że pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „decyzją pozytywną”). W decyzji określone zostaje, który z przewidzianych Traktatem wyjątków zastosowano.
4. Komisja może do decyzji pozytywnej załączyć warunki, na jakich dana pomoc może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem i może ustanowić obowiązki, umożliwiające monitorowanie zgodności z decyzją (zwaną dalej „decyzją warunkową”).
5. W przypadku, gdy Komisja stwierdza, że pomoc będąca przedmiotem zgłoszenia nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem, stwierdza w drodze decyzji (zwaną dalej „decyzją negatywną”), że pomoc nie zostanie wprowadzona w życie.
6. Decyzje podjęte zgodnie z ust. 2, 3, 4 i 5 podejmowane są bezzwłocznie po usunięciu wątpliwości, określonych w art. 4 ust. 4. Komisja podejmuje zależnie od możliwości wysiłki w celu podjęcia decyzji w terminie 18 miesięcy od wszczęcia procedury. Termin ten może zostać

przedłużony na podstawie porozumienia między Komisją a zainteresowanym Państwem Członkowskim.

7. Po wygaśnięciu terminu określonego w ust. 6, i jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie wystąpi z wnioskiem, Komisja w terminie dwóch miesięcy podejmuje decyzję na podstawie dostępnych jej informacji. Jeżeli jest to właściwe, w przypadku gdy dostarczone informacje nie są wystarczające do ustalenia zgodności, Komisja podejmuje decyzję negatywną.

Artykuł 8

Wycofanie zgłoszenia

1. Zainteresowane Państwo Członkowskie może wycofać zgłoszenie w rozumieniu art. 2 w pożądanym czasie zanim Komisja podejmie decyzję na podstawie art. 4 lub 7.
2. W przypadku, gdy Komisja wszczęła procedurę formalnego dochodzenia, Komisja zamyka tę procedurę.

Artykuł 9

Cofnięcie decyzji

Komisja może cofnąć decyzję podjętą zgodnie z art. 4 ust. 2 lub 3, lub art. 7 ust. 2, 3, 4 po udzieleniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu możliwości przedłożenia uwag, gdy decyzja została podjęta w oparciu o nieprawidłowe informacje udzielone w toku procedury, które były czynnikiem decydującym dla tej decyzji. Przed cofnięciem decyzji i podjęciem nowej decyzji Komisja wszczyną procedurę formalnego dochodzenia zgodnie z art. 4 ust. 4 art. 6, 7 i 10, art. 11 ust. 1, art. 13, 14 i 15 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURA DOTYCZĄCA POMOCY PRYZNANEJ BEZPRAWNIE

Artykuł 10

Badanie, wnioski o udzielenie informacji oraz nakaz udzielenia informacji

1. W przypadku gdy Komisja posiada informacje pochodzące z niezależnego źródła, dotyczące domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie, bada informacje bezzwłocznie.
2. W przypadku, gdy to konieczne, Komisja występuje do zainteresowanego Państwa Członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji. W art. 2 ust. 2 i art. 5 ust. 1 i ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.
3. W przypadku, gdy pomimo ponaglenia wystosowanego zgodnie z art. 5 ust. 2, zainteresowane Państwo Członkowskie nie dostarcza wnioskowanych informacji w terminie

wyznaczonym przez Komisję, lub jeżeli dostarcza informacje niekompletne, Komisja może w formie decyzji wymagać dostarczenia informacji (zwanej dalej „nakazem udzielenia informacji”). Decyzja określa jakie informacje są wymagane i wyznacza stosowny termin, w jakim informacje te mają zostać dostarczone.

Artykuł 11

Nakaz zawieszenia lub tymczasowej windykacji pomocy

1. Komisja może, po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu przedstawienia uwag, podjąć decyzję, nakazującą Państwu Członkowskiemu zawieszenie wszelkiej pomocy przyznanej bezprawnie do momentu podjęcia przez Komisję decyzji w sprawie zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „nakazem zawieszenia”).

2. Komisja może, po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu złożenia uwag, podjąć decyzję nakazującą Państwu Członkowskiemu tymczasową windykację jakiegokolwiek pomocy przyznanej bezprawnie do momentu podjęcia przez Komisję decyzji o zgodności takiej pomocy ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „nakazem windykacji”), jeżeli zostaną spełnione następujące kryteria:

- zgodnie z przyjętą praktyką nie ma wątpliwości co do charakteru pomocowego danego środka;

oraz

- wymagane jest pilne działanie;

oraz

- istnieje poważne ryzyko wyrządzenia konkurentowi poważnej i nieodwracalnej szkody.

Windykacja zostaje przeprowadzona zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2 i 3. Po skutecznym zwrocie pomocy Komisja podejmuje decyzję w terminie stosowanym dla pomocy będącej przedmiotem zgłoszenia.

Komisja może upoważnić Państwo Członkowskie do powiązania zwrotu pomocy z wypłatą pomocy na podtrzymanie działalności dla zainteresowanej firmy.

Postanowienia niniejszego ustępu mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie wprowadzonej w życie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Niezastosowanie się do decyzji nakazującej

Jeżeli Państwo Członkowskie nie zastosuje się do nakazu zawieszenia lub nakazu windykacji, Komisja jest uprawniona, badając istotę sprawy na podstawie dostępnych informacji, do przekazania sprawy bezpośrednio Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz do złożenia wniosku o przyjęcie deklaracji, że niezastosowanie się stanowi naruszenie przepisów Traktatu.

Artykuł 13

Decyzje Komisji

1. Badanie pomocy, która mogła zostać przyznana bezprawnie skutkuje decyzją na podstawie art. 4 ust. 2, 3 lub 4. W przypadku decyzji o wszczęciu procedury formalnego dochodzenia, postępowanie zostaje zakończone w drodze decyzji, podjętej zgodnie z art. 7. Jeżeli Państwo Członkowskie nie zastosuje się do nakazu udzielenia informacji, decyzja zostaje podjęta na podstawie dostępnych informacji.
2. W sprawach dotyczących możliwej pomocy przyznanej bezprawnie i z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2, Komisja nie jest związana terminem, określonym w art. 4 ust. 5, art. 7 ust. 6 i 7.
3. Art. 9 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 14

Windykacja pomocy

1. W przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane Państwo Członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwaną dalej „decyzją o windykacji”). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.
2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.
3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Artykuł 15

Okres przedawnienia

1. Kompetencje Komisji w zakresie windykacji pomocy podlegają dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia.

2. Okres przedawnienia rozpoczyna bieg w dniu, w którym bezprawnie przyznano pomoc beneficjentowi albo w charakterze pomocy indywidualnej albo w ramach programu pomocowego.

Jakiegokolwiek działanie, podejmowane przez Komisję lub przez Państwo Członkowskie, działające na wniosek Komisji w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie powoduje przerwanie okresu przedawnienia. Każde przerwanie powoduje, że okres przedawnienia zaczyna biec od początku. Okres przedawnienia zostaje zawieszony dopóki decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

3. Jakąkolwiek pomoc, w odniesieniu do której upłynął okres przedawnienia uznaje się za pomoc istniejącą.

ROZDZIAŁ IV

PROCEDURA DOTYCZĄCA POMOCY ŚWIADCZONEJ NIEZGODNIE Z PRZEZNACZENIEM

Artykuł 16

Pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem

Z zastrzeżeniem art. 23, Komisja może w przypadkach pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem wszcząć procedurę formalnego dochodzenia zgodnie z art. 4 ust. 4. W art. 6, 7, 9 i 10, art. 11 ust. 1, art. 12, 13, 14 i 15 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ V

PROCEDURA DOTYCZĄCA ISTNIEJĄCYCH PROGRAMÓW POMOCOWYCH

Artykuł 17

Współpraca na podstawie art. 93 ust. 1 Traktatu

1. Komisja otrzymuje od zainteresowanego Państwa Członkowskiego wszelkie konieczne informacje do przeprowadzenia przeglądu, we współpracy z Państwem Członkowskim, istniejących programów pomocowych na podstawie art. 93 ust. 1 Traktatu.

2. W przypadku, gdy Komisja uważa, że istniejący program pomocowy nie jest lub przestaje być zgodny ze wspólnym rynkiem, informuje zainteresowane Państwo Członkowskie o opinii

wstępnej i umożliwia zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu przedstawienie uwag w terminie jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może ten termin przedłużyć.

Artykuł 18

Propozycja właściwych środków

W przypadku, gdy w świetle informacji przedłożonych przez Państwo Członkowskie na podstawie art. 17 Komisja stwierdza, że istniejący program pomocowy nie jest lub przestaje być zgodny ze wspólnym rynkiem, Komisja wydaje skierowane do zainteresowanego Państwa Członkowskiego zalecenie zawierające propozycję właściwych środków. Zalecenie może w szczególności zawierać propozycję:

- a) rzeczowej zmiany programu pomocowego;
lub
- b) wprowadzenia wymogów proceduralnych;
lub
- c) wycofania programu pomocowego.

Artykuł 19

Skutki prawne propozycji właściwych środków

1. W przypadku gdy zainteresowane Państwo Członkowskie podejmuje proponowane środki i informuje o tym Komisję, Komisja stwierdza to ustalenie i informuje o tym Państwo Członkowskie. Państwo Członkowskie staje się związane zgodą na wprowadzenie w życie właściwych środków.

2. W przypadku gdy zainteresowane Państwo Członkowskie nie przyjmuje proponowanych środków a Komisja, po uwzględnieniu argumentów zainteresowanego Państwa Członkowskiego nadal uważa, że środki te są konieczne, wszczyna postępowanie na podstawie art. 4 ust. 4. Art. 6, 7 i 9 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ VI

STRONY ZAINTERESOWANE

Artykuł 20

Prawa stron zainteresowanych

1. Każda zainteresowana strona może złożyć uwagi na podstawie art. 6 po decyzji Komisji o wszczęciu procedury formalnego dochodzenia. Do każdej z zainteresowanych stron, która złożyła takie uwagi oraz do każdego beneficjenta pomocy indywidualnej zostaje wysłana kopia decyzji, podjętej przez Komisję na podstawie art. 7.

2. Każda z zainteresowanych stron może powiadomić Komisję o jakiegokolwiek domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie oraz o jakiegokolwiek domniemanej pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem. W przypadku gdy Komisja uważa, że na podstawie znajdujących się w jej posiadaniu informacji istnieją niewystarczające podstawy do przyjęcia opinii w sprawie, informuje o tym zainteresowaną stronę. W przypadku gdy Komisja podejmuje decyzję w sprawie dotyczącej przedmiotu dostarczonej informacji, przesyła kopię tej decyzji zainteresowanej stronie.

3. Na wniosek każda z zainteresowanych stron otrzymuje kopię jakiegokolwiek decyzji podjętej na podstawie art. 4 i 7, art. 10 ust. 3 i art. 11.

ROZDZIAŁ VII

MONITOROWANIE

Artykuł 21

Sprawozdania roczne

1. Państwa Członkowskie składają Komisji sprawozdania roczne w sprawie wszystkich istniejących programów pomocowych, w odniesieniu do których nie nałożono żadnych szczegółowych obowiązków sprawozdawczych w decyzji warunkowej podjętej zgodnie z art. 7 ust. 4.

2. W przypadku gdy, mimo ponaglenia, zainteresowane Państwo Członkowskie nie złoży sprawozdania rocznego, Komisja może postępować zgodnie z art. 18 w odniesieniu do danego programu pomocowego.

Artykuł 22

Inspekcje przeprowadzane na miejscu

1. W przypadku gdy Komisja ma poważne wątpliwości, czy decyzje o niewnoszeniu sprzeciwu, decyzje pozytywne lub decyzje warunkowe w odniesieniu do pomocy indywidualnej są realizowane, zainteresowane Państwo Członkowskie po uzyskaniu możliwości przedstawienia uwag zezwala Komisji na przeprowadzenie inspekcji na miejscu.

2. Urzędnicy upoważnieni przez Komisję uprawnieni są, w celu weryfikacji zgodności z decyzją, do:

a) wejścia na teren wszelkich obiektów oraz nieruchomości danego przedsiębiorstwa;

- b) zwracania się o ustne wyjaśnienia na miejscu;
- c) badania ksiąg i innych dokumentów handlowych oraz wykonywania lub żądania kopii.

Komisja może być wspierana w razie konieczności przez niezależnych biegłych.

3. Komisja informuje zainteresowane Państwo Członkowskie w stosownym czasie i na piśmie o inspekcji na miejscu oraz danych osobowych upoważnionych urzędników i biegłych. Jeżeli Państwo Członkowskie posiada należycie uzasadnione zastrzeżenia co do wyboru biegłych dokonanego przez Komisję, biegli zostają wyznaczeni na podstawie porozumienia z Państwem Członkowskim. Urzędnicy Komisji oraz biegli, upoważnieni do przeprowadzania inspekcji na miejscu przedstawiają upoważnienie na piśmie, określające przedmiot i cel wizyty.

4. Urzędnicy upoważnieni przez Państwo Członkowskie, na terytorium którego odbędzie się inspekcja mogą być obecni podczas inspekcji.

5. Komisja dostarcza Państwu Członkowskiemu kopie wszelkich sprawozdań, opracowanych w wyniku inspekcji.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo sprzeciwia się przeprowadzeniu inspekcji, nakazanej decyzją Komisji na mocy niniejszego artykułu, zainteresowane Państwo Członkowskie zapewnia konieczną pomoc urzędnikom i biegłym, upoważnionym przez Komisję, w celu umożliwienia im przeprowadzenia inspekcji. W tym celu Państwa Członkowskie, po konsultacji z Komisją, podejmują konieczne środki w ciągu osiemnastu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Niezastosowanie się do decyzji i orzeczeń

1. Jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie nie zastosuje się do decyzji warunkowej lub negatywnej, w szczególności w przypadkach określonych w art. 14, Komisja może przekazać sprawę bezpośrednio Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu.

2. Jeżeli Komisja uważa, że zainteresowane Państwo Członkowskie nie zastosowało się do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Komisja może wnieść sprawę zgodnie z art. 171 Traktatu.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 24

Tajemnica zawodowa

Komisja i Państwa Członkowskie, ich urzędnicy i inni pracownicy, włącznie z niezależnymi biegłymi wyznaczonymi przez Komisję, nie mogą ujawniać informacji, w których posiadanie weszli w wyniku zastosowania niniejszego rozporządzenia i które są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

Artykuł 25

Adresat decyzji

Decyzje podjęte na podstawie przepisów rozdziałów II, III, IV, V i VII skierowane są do zainteresowanych Państw Członkowskich. Komisja zawiadamia o nich zainteresowane Państwo Członkowskie bezzwłocznie i umożliwia temu ostatniemu wskazanie Komisji, które informacje uważa za objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej.

Artykuł 26

Publikacja decyzji

1. Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* skrócone zawiadomienie o decyzjach, jakie podejmuje na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 18 wraz z art. 19 ust. 1. Skrócone zawiadomienie zawiera oświadczenie, że kopia decyzji jest dostępna w oryginalnej wersji lub wersjach językowych.
2. Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* decyzje, jakie podejmuje na podstawie art. 4 ust. 4 w ich oryginalnej wersji językowej. W *Dzienniku Urzędowym* publikowanym w językach innych niż oryginalna wersja językowa, oryginalnej wersji językowej towarzyszyć będzie merytoryczny skrót w języku tego *Dziennika Urzędowego*.
3. Komisja opublikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* decyzje, jakie podejmuje na podstawie art. 7.
4. W przypadkach gdy stosuje się art. 4 ust. 6 lub art. 8 ust. 2, krótkie zawiadomienie opublikowane zostaje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
5. Rada stanowiąc jednomyślnie może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji podjętych na podstawie art. 93 ust. 2 akapit trzeci Traktatu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 27

Przepisy wykonawcze

Komisja działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 uprawniona jest do przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących formy, treści i innych szczegółów zgłoszeń, formy, treści

i innych szczegółów sprawozdań rocznych, szczegółów dotyczących terminów oraz biegu tych terminów, jak również stopy procentowej, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Artykuł 28

Komitet Doradczy ds. pomocy państwa

Utworzony zostaje Komitet Doradczy ds. pomocy państwa (zwany dalej „Komitetem”). Komitet składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich a przewodniczy mu przedstawiciel Komisji.

Artykuł 29

Konsultacje z Komitetem

1. Komisja konsultuje się z Komitetem przed przyjęciem jakiegokolwiek przepisu wykonawczego zgodnie z art. 27.
2. Konsultacje z Komitetem odbywają się w czasie spotkań, zwołanych przez Komisję. Projekty i dokumenty do rozpatrzenia załączone zostają do zgłoszenia. Spotkanie odbywa się nie wcześniej niż dwa miesiące po wysłaniu zgłoszenia. Okres ten może zostać skrócony w nagłym przypadku.
3. Przedstawiciel Komisji składa Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyraża opinię w sprawie projektu, w terminie który może ustanowić przewodniczący w zależności od pilności sprawy, w razie konieczności przez przeprowadzenie głosowania.
4. Opinia zostaje zaprotokołowana; dodatkowo, każde Państwo Członkowskie ma prawo żądać, by jego stanowisko zostało uwzględnione w protokole. Komitet może zalecić opublikowanie swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
5. Komisja bierze pod uwagę w możliwie największym stopniu opinię przedstawioną przez Komitet. Komisja informuje Komitet o sposobie, w jaki jego opinia została wzięta pod uwagę.

Artykuł 30

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 marca 1999 r.

W imieniu Rady

G. VERHEUGEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 68/2001

z dnia 12 stycznia 2001 r.

w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa¹, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a) (iv),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia²,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. pomocy państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do uznania, zgodnie z art. 87 Traktatu, że pod pewnymi warunkami pomoc szkoleniowa jest zgodna ze wspólnym rynkiem i nie podlega notyfikacji wymaganej przez art. 88 ust. 3 Traktatu.
- 2) Komisja stosowała art. 87 i 88 Traktatu do pomocy szkoleniowej w licznych decyzjach jak również określiła swoją politykę w tym zakresie, ostatnio w ramach wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy szkoleniowej³. W świetle dużego doświadczenia Komisji w stosowaniu tych artykułów do pomocy szkoleniowej właściwym jest, z punktu widzenia zapewnienia skutecznego nadzoru i uproszczenia administracji, ale bez osłabienia monitoringu przez Komisję, aby Komisja użyła swych uprawnień powierzonych jej na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98.
- 3) Dla ustanowienia przejrzystej i spójnej polityki dla wszystkich sektorów właściwe jest, aby zakres niniejszego rozporządzenia był tak szeroki jak to możliwe i obejmował sektor rolnictwa, rybołówstwo i akwakulturę.
- 4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza możliwości notyfikacji przez Państwa Członkowskie pomocy szkoleniowej. Takie notyfikacje będą oceniane przez Komisję, w szczególności w świetle kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub zgodnie ze stosowanymi wytycznymi i ramami działania Wspólnoty, jeśli takie wytyczne i ramy działania istnieją. Tak jest obecnie w przypadku działań związanych z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami wymienionymi w załączniku I do Traktatu oraz w przypadku sektora transportu morskiego. Ramy dla udzielania pomocy szkoleniowej powinny zostać zniesione od dnia wejścia w życie niniejszego

¹ Dz.U. nr L 142 z 14.05.1998, str. 1.

² Dz.U. nr C 89 z 28.03.2000, str. 8.

³ Dz.U. nr C 343 z 11.11.1998, str. 10.

rozporządzenia, jako że zostaną one zastąpione przez warunki niniejszego rozporządzenia.

- 5) Dla przejrzystości należy przywołać, że zgodnie z art. 51 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r., w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia⁴, art. 87 i 89 Traktatu nie stosuje się do wkładów finansowych przekazywanych przez Państwa Członkowskie na środki przeznaczone na wsparcie przez Wspólnotę szkoleń zgodnie z art. 9 wspomnianego rozporządzenia.
- 6) Dla zachowania przejrzystości należy podkreślić, że niniejsze rozporządzenie powinno stosować się wyłącznie do środków szkoleniowych, które stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Wiele środków szkoleniowych nie jest objętych tym artykułem, stanowią jednak środki ogólne, ponieważ są one otwarte dla wszystkich przedsiębiorstw we wszystkich sektorach bez dyskryminowania któregośkolwiek z nich oraz bez uprawnień uznaniowych dla władz podejmujących środki, np. preferencyjne systemy podatkowe takie, jak automatyczne ulgi podatkowe dostępne dla firm dokonujących inwestycji w szkolenie pracownika. Inne środki szkoleniowe nie wchodzą w zakres art. 87 ust. 1 Traktatu, ponieważ przynoszą one bezpośrednią korzyść ludziom wszędzie a nie faworyzują tylko niektórych przedsiębiorstw albo sektorów. Przykładami na to są: kształcenie i szkolenie początkowe (takie, jak odbywanie praktyk czy systemy zwalniania dziennego); szkolenia przysposabiające lub przekwalifikowujące dla bezrobotnych, w tym odbywanie szkoleń w przedsiębiorstwach; środki skierowane bezpośrednio do pracowników czy nawet niektórych kategorii pracowników, dające im szansę uczestniczenia w szkoleniu nie związanym z firmą, czy nawet branżą, w której pracują (np. „rachunek szkoleniowy”). Z drugiej strony należy przywołać, że wkłady z funduszy branżowych, jeżeli tylko państwo czyni je obowiązkowymi, nie są traktowane jako środki prywatne, ale tworzą zasoby państwowe w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.
- 7) Niniejsze rozporządzenie powinno zwalniać każdą pomoc spełniającą wszelkie odpowiednie warunki niniejszego rozporządzenia oraz każdy system pomocowy pod warunkiem, że każda pomoc jaka mogłaby zostać przyznana w ramach tego systemu spełnia wszelkie odpowiednie warunki niniejszego rozporządzenia. Mając na uwadze zapewnienie skutecznego nadzoru i uproszczenia administracji, bez osłabienia monitoringu przez Komisję, systemy pomocowe i indywidualne dotacje przyznawane poza jakimikolwiek systemami pomocowymi powinny zawierać wyraźne odwołanie do niniejszego rozporządzenia.
- 8) W celu wyeliminowania różnic, które mogłyby spowodować zakłócenie konkurencji, w celu ułatwienia koordynacji między różnymi inicjatywami Wspólnoty i inicjatywami poszczególnych państw, dotyczącymi małych i średnich przedsiębiorstw oraz ze względu na jasność administracyjną i pewność prawną, definicja „małych i średnich przedsiębiorstw” stosowana w niniejszym rozporządzeniu jest zgodna z określoną w zaleceniu Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r., dotyczącym definicji małych i średnich przedsiębiorstw⁵.

⁴ Dz.U. nr L 160 z 26.06.1999, str. 80.

⁵ Dz.U. nr L 107 z 30.04.1996, str. 4.

- 9) W celu ustalenia, czy pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem stosownie do niniejszego rozporządzenia niezbędne jest wzięcie pod uwagę intensywności pomocy, a zatem kwoty pomocy wyrażonej jako ekwiwalent dotacji. Wyliczenie ekwiwalentu dotacji pomocowej płatnej w kilku ratach oraz wyliczenie kwoty pomocy w formie pożyczki uprzywilejowanej wymaga zastosowania rynkowych stóp procentowych obowiązujących na rynku w okresie dotacji. Mając na uwadze jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, kursy rynkowe powinny być, do celów niniejszego rozporządzenia, uznane za stopy referencyjne pod warunkiem, że w przypadku pożyczki uprzywilejowanej, pożyczka ta jest standardowo zabezpieczona i nie pociąga za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy referencyjne powinno się uważać te, które Komisja ustala okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w Internecie.
- 10) Szkolenia mają zwykle pozytywny zewnętrzny wpływ na społeczeństwo jako całość, ponieważ rozszerzają one krąg wykwalifikowanych pracowników, którzy mogą zostać zatrudnieni przez inne firmy, poprawiają konkurencyjność Wspólnoty oraz grają ważną rolę w strategii zatrudnienia. Mając na uwadze fakt, iż przedsiębiorstwa we Wspólnocie z reguły nie inwestują wystarczających środków w szkolenie swych pracowników, pomoc państwa może ułatwić skorygowanie tej niedoskonałości rynku i dlatego można, pod pewnymi warunkami, uważać ją za zgodną ze wspólnym rynkiem a zatem zwolnioną z uprzedniej notyfikacji.
- 11) W celu zapewnienia, że pomoc państwa będzie ograniczona do minimum, niezbędnego do osiągnięcia celu Wspólnoty, którego osiągnięcie nie jest możliwe przez działanie samych tylko sił rynkowych, dozwolona intensywność zwolnionej pomocy powinna być zmieniana w zależności od rodzaju przewidzianego szkolenia, wielkości przedsiębiorstwa oraz jego położenia geograficznego.
- 12) Szkolenie ogólne zapewnia zdobycie szerokich kwalifikacji i znacznie zwiększa szanse zatrudnienia tak wyszkolonego pracownika. Pomoc na ten cel ma mniej zakłócający wpływ na konkurencję, więc większa intensywność pomocy może być uważana za zgodną ze wspólnym rynkiem i zwolnioną z uprzedniej notyfikacji. Z drugiej strony szkolenie szczególne, które przynosi korzyści głównie przedsiębiorstwu, wiąże się z większym ryzykiem zakłócenia konkurencji, wobec czego intensywność pomocy, która może być uważana za zgodną ze wspólnym rynkiem i zwolnioną z uprzedniej notyfikacji powinna być znacznie niższa.
- 13) Mając na uwadze gorszą pozycję, którą mają małe i średnie przedsiębiorstwa oraz z uwagi na stosunkowo wyższe koszty względne, które muszą one ponosić na inwestycje w szkolenie swych pracowników, intensywność pomocy zwolnionej na mocy niniejszego rozporządzenia powinna być dla małych i średnich przedsiębiorstw zwiększona.
- 14) W regionach wspieranych na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu, szkolenie ma relatywnie większy zewnętrzny wpływ, ze względu na znaczne niedoinwestowanie w zakresie szkoleń oraz na wyższą stopę bezrobocia w tych regionach. W konsekwencji, intensywność pomocy zwolnionej na podstawie niniejszego rozporządzenia powinna być dla tych regionów zwiększona.

- 15) Cechy charakterystyczne szkolenia w branży transportu morskiego usprawiedliwiają szczególne podejście do tego sektora.
- 16) Właściwe jest, aby potrzeba przeznaczenia dużych kwot na pomoc była indywidualnie rozpatrywana przez Komisję zanim kwoty te zostaną przyznane. Zgodnie z tym, kwoty pomocy przekraczające określoną kwotę, która powinna zostać ustalona w wysokości 1 000 000 EUR, zostają wyłączone ze zwolnienia przewidzianego niniejszym rozporządzeniem i pozostają przedmiotem warunków określonych w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- 17) Niniejsze rozporządzenie nie powinno zwalniać pomocy skumulowanej z inną pomocą państwa, w tym pomocy udzielanej przez władze krajowe, regionalne i lokalne lub przyznanej przy wsparciu Wspólnoty, w stosunku do tych samych uznanych kosztów, gdy ta skumulowana kwota przekracza próg ustalony w tym rozporządzeniu.
- 18) W celu zapewnienia przejrzystości i skutecznego monitoringu zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 994/98 właściwe jest ustanowienie standardowego formularza, w jakim Państwa Członkowskie powinny dostarczać Komisji zbiorcze informacje, w celu ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* kiedy tylko, stosownie do niniejszego rozporządzenia, system pomocy zostanie uruchomiony lub też przyznana zostanie pomoc indywidualna poza takim systemem. Z tych samych powodów właściwe jest ustanowienie zasad dotyczących prowadzenia przez Państwa Członkowskie zapisów dotyczących pomocy zwolnionej na mocy niniejszego rozporządzenia. Jeśli chodzi o roczne sprawozdania, które Państwa Członkowskie mają składać Komisji, właściwe jest, aby Komisja ustanowiła szczególne wymagania, w tym, mając na względzie powszechną dostępność niezbędnych środków technicznych, dotyczące informacji w formie skomputeryzowanej.
- 19) Uwzględniając doświadczenie Komisji, w szczególności częstotliwość, z jaką ogólnie niezbędne jest korygowanie polityki pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Gdy niniejsze rozporządzenie wygaśnie a nie zostanie przedłużone, systemy pomocy już zwolnione mocą tego rozporządzenia będą nadal zwolnione przez okres sześciu miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy we wszystkich sektorach, włączając działania związane z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami wymienionymi w załączniku I do Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „pomoc” oznacza jakiegokolwiek środki spełniające wszystkie kryteria określone w art. 87 ust. 1 Traktatu;
- b) „małe i średnie przedsiębiorstwa” oznacza przedsiębiorstwa zdefiniowane w załączniku I;
- c) „duże przedsiębiorstwa” oznacza przedsiębiorstwa, nie objęte definicją „małych i średnich przedsiębiorstw” określoną w załączniku I;
- d) „szkolenie szczególne” oznacza szkolenie obejmujące doksztalcanie zasadniczo i bezpośrednio przydatne do obecnej lub przyszłej pozycji pracownika w firmie, której udzielana jest pomoc i zapewniające mu kwalifikacje, których nie będzie on mógł wykorzystać lub też będzie mógł wykorzystać w ograniczonym stopniu w innych firmach lub na innych polach działalności zawodowej;
- e) „szkolenie ogólne” oznacza szkolenie obejmujące doksztalcanie nie przydatne wcale lub przydatne w małym stopniu do obecnej lub przyszłej sytuacji pracownika w firmie, której udzielana jest pomoc. Szkolenie to zapewni mu jednak kwalifikacje, które w wielkiej mierze będzie on mógł wykorzystać w innych firmach lub na innych polach działalności zawodowej, co znacznie zwiększy szanse zatrudnienia tak wyszkolonego pracownika. Szkolenie jest uznane za „ogólne”, jeśli na przykład:
- jest organizowane wspólnie przez różne, niezależne przedsiębiorstwa lub gdy pracownicy różnych przedsiębiorstw mogą korzystać z tego szkolenia,
 - jest uznane, poświadczane i uzasadnione przez władze lub jednostki publiczne lub przez inne jednostki lub instytucje, którym Państwo Członkowskie lub Wspólnota przyznały niezbędne kompetencje.
- f) „intensywność pomocy” oznacza kwotę pomocy brutto wyrażoną jako odsetek kwalifikujących się kosztów projektu. Wszystkie stosowane kwoty będą wielkościami przed potrąceniem podatków bezpośrednich. W przypadkach, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwotą pomocy jest ekwiwalent udzielonej dotacji. Pomoc wypłacana w kilku ratach będzie zdyskontowana do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do wyliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej będzie stopą referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji;
- g) „pracownik w gorszym położeniu” oznacza:
- każdą młodą osobę poniżej 25 roku życia, która nie uzyskała wcześniej swego pierwszego regularnie opłacanego zatrudnienia,
 - każdą osobę o poważnym stopniu niezdolności, będącej wynikiem fizycznego, psychicznego lub psychologicznego uchybienia, która jest już w stanie wejść na rynek pracy,
 - każdego pracownika - migranta, który przynosi się lub przynosił wewnątrz Wspólnoty lub stał się rezydentem Wspólnoty aby podjąć pracę, a który potrzebuje szkolenia zawodowego i/lub szkolenia językowego,

- każdą osobę, chcącą ponownie zacząć życie zawodowe po co najmniej trzyletniej przerwie, w szczególności każdą osobę, która porzuciła pracę na skutek trudności z pogodzeniem życia zawodowego z życiem rodzinnym, przez pierwszych sześć miesięcy po rekrutacji,
- każdą osobę po ukończeniu 45 roku życia, która nie zdobyła wykształcenia średniego lub równorzędnego,
- każdą osobę niezatrudnioną przez długi okres czasu, to jest każdą osobę, która pozostawała bez zatrudnienia przez 12 kolejnych miesięcy, przez pierwszych sześć miesięcy po rekrutacji.

Artykuł 3

Warunki zwolnienia

1. Pomoc indywidualna przyznawana poza jakimkolwiek systemem ale spełniająca wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i jest zwolniona z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że zawiera wyraźne nawiązanie do niniejszego rozporządzenia, przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Systemy pomocy spełniające wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 i są zwolnione z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że:

- a) każda pomoc, która może być przyznana w ramach takiego systemu pomocy spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia;
- b) system zawiera wyraźne odwołanie do niniejszego rozporządzenia, przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

3. Pomoc przyznana zgodnie z systemami określonymi w ust. 2 jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i jest zwolniona z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że przyznawana pomoc bezpośrednio spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Zwolniona pomoc szkoleniowa

1. Systemy pomocy i pomoc indywidualna na szkolenia muszą spełniać warunki określone w ust. 2-7.

2. W przypadku, gdy pomoc udzielana jest na szkolenie szczególne, jej intensywność nie przekracza 25% w przypadku dużych przedsiębiorstw oraz 35% w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw.

Intensywność ta zwiększa się o pięć punktów procentowych dla przedsiębiorstw w regionach, które kwalifikują się do uzyskania pomocy regionalnej przewidzianej w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i o dziesięć punktów procentowych dla przedsiębiorstw w regionach, które kwalifikują się do uzyskania pomocy regionalnej przewidzianej w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu.

3. W przypadku, gdy pomoc udzielana jest na szkolenia ogólne, jej intensywność nie przekracza 50% w przypadku dużych przedsiębiorstw oraz 70% w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw.

Intensywność ta zwiększa się o pięć punktów procentowych dla przedsiębiorstw w regionach, które kwalifikują się do uzyskania pomocy regionalnej przewidzianej w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i o dziesięć punktów procentowych dla przedsiębiorstw w regionach, które kwalifikują się do uzyskania pomocy regionalnej przewidzianej w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu.

4. Maksymalne intensywności określone w ust. 2 i 3 zwiększają się o 10 punktów procentowych jeżeli szkolenie jest przeznaczone dla pracowników w gorszym położeniu.

5. W przypadkach, gdy projekt pomocy obejmuje zarówno elementy szkolenia szczególnego, jak i ogólnego, które nie mogą być rozdzielone celem wyliczenia intensywności pomocy oraz w przypadkach, gdy szczególny lub ogólny charakter projektu pomocy szkoleniowej nie może być ustalony, stosuje się intensywności pomocy przewidziane w ust. 2, stosowane dla szkolenia szczególnego.

6. W przypadku, gdy pomoc jest przyznawana w sektorze transportu morskiego, może ona osiągnąć intensywność 100%, bez względu na to, czy projekt szkoleniowy dotyczy szkolenia szczególnego, czy też ogólnego pod następującymi warunkami:

- a) osoba szkolona nie jest aktywnym członkiem załogi, lecz jest na pokładzie pracownikiem nieetatowym, oraz
- b) szkolenie jest prowadzone na statkach pokładowych zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty.

7. Uznane koszty projektu pomocy szkoleniowej są następujące:

- a) koszty kadry szkoleniowej;
- b) koszty podróży kadry szkoleniowej i osób szkolonych;
- c) inne koszty bieżące, w tym koszty materiałów i dostaw;
- d) amortyzacja narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane wyłącznie do projektu szkoleniowego;
- e) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w jakim dotyczą projektu szkoleniowego;

- f) koszty personelu osób szkolonych do sumy ogólnej kwoty pozostałych kosztów uznanych określonych w lit. a)-e). Można wziąć pod uwagę tylko te godziny, w czasie których osoby szkolone faktycznie uczestniczą w szkoleniu, po potrąceniu jakichkolwiek godzin produkcyjnych lub ich ekwiwalentu.

Uznane koszty są poparte przejrzystą i szczegółową dokumentacją.

Artykuł 5

Duża indywidualna dotacja pomocowa

Zwolnienia nie stosuje się w przypadku, gdy kwota pomocy przyznanej jednemu przedsiębiorstwu na pojedynczy projekt szkoleniowy przekracza 1 000 000 EUR.

Artykuł 6

Kumulacja

1. Ustalone w art. 4 i 5 pułapy pomocy stosują się bez względu na to, czy projekt finansowany jest całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowany przez Wspólnotę.
2. Pomoc zwolniona na mocy niniejszego rozporządzenia nie jest kumulowana z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ani też z inną pomocą finansowaną przez Wspólnotę w odniesieniu do tych samych uznanych kosztów, jeżeli wynikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie intensywności pomocy powyżej ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Przejrzystość i monitorowanie

1. W przypadku realizacji systemu pomocy lub też przyznania pomocy indywidualnej poza jakimkolwiek systemem zwolnionym na mocy niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie przesyłają Komisji, celem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, w ciągu 20 dni roboczych, zgodne ze wzorem określonym w załączniku II, zbiorczą informację dotyczącą takiego systemu pomocy lub pomocy indywidualnej.
2. Państwa Członkowskie będą prowadzić szczegółowe rejestry systemów pomocy zwolnionych na mocy niniejszego rozporządzenia, pomocy indywidualnej udzielonej zgodnie z tymi systemami oraz pomocy indywidualnej zwolnionej na mocy niniejszego rozporządzenia a przyznanej poza istniejącymi systemami pomocy. Rejestry te zawierać będą wszystkie informacje niezbędne do ustalenia, że określone w niniejszym rozporządzeniu warunki zwolnienia zostały spełnione. Państwa Członkowskie przechowują rejestr dotyczący pomocy indywidualnej przez okres 10 lat od dnia jej przyznania, a dotyczący systemu pomocy – przez lat 10 od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego systemu. Na pisemny wniosek, Państwo Członkowskie przekazuje Komisji w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu takiego dłuższego okresu czasu, jaki zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje, które Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy warunki określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione.

3. Państwa Członkowskie sporządzają sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia dla każdego roku kalendarzowego lub jego części, w których stosuje się to rozporządzenie, w formie określonej w załączniku III, także w formie skomputeryzowanej. Państwa Członkowskie przekazują to sprawozdanie Komisji najpóźniej trzy miesiące po upływie okresu, którego to sprawozdanie dotyczy.

Artykuł 8

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Systemy pomocy zwolnione na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaną zwolnione w ciągu 6-miesięcznego okresu dostosowawczego po upływie okresu obowiązywania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2001 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Definicja małych i średnich przedsiębiorstw

(Wyciąg z zalecenia Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 roku, dotyczącego definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. nr L 10 z 30.04.1996, str. 4))

„Artykuł 1

1. Małe i średnie przedsiębiorstwa, zwane dalej „MŚP”, definiuje się jako przedsiębiorstwa, które:

- zatrudniają mniej niż 250 pracowników, oraz
- spełniają jeden z następujących warunków:
 - ich roczne obroty nie przekraczają 40 milionów EUR, lub
 - ich roczna suma bilansowa nie przekracza 27 milionów EUR,
- odpowiadają kryterium niezależności, określonym w ust. 3.

2. W przypadku, gdy niezbędne jest rozróżnienie pomiędzy przedsiębiorstwami małymi i średnimi, „małe przedsiębiorstwo” definiuje się jako przedsiębiorstwo:

- które zatrudnia mniej niż 50 pracowników
- spełnia jeden z następujących warunków:
 - jego roczne obroty nie przekraczają 7 milionów EUR, lub
 - jego roczna suma bilansowa nie przekracza 5 milionów EUR,
- odpowiada kryterium niezależności, określonym w ust. 3.

3. Przedsiębiorstwa niezależne to takie, których 25 lub więcej procent kapitału bądź praw głosu nie znajduje się w posiadaniu jednego przedsiębiorstwa lub w posiadaniu większej liczby przedsiębiorstw wspólnie, których nie obejmuje definicja MŚP lub definicja małego przedsiębiorstwa. Próg ten można przekroczyć w dwóch przypadkach:

- gdy przedsiębiorstwo jest w posiadaniu publicznych korporacji inwestycyjnych, spółek z kapitałem podwyższonego ryzyka lub inwestorów instytucjonalnych przy założeniu, że nikt nie pełni indywidualnej czy też zbiorowej kontroli nad przedsiębiorstwem;
- gdy kapitał jest do tego stopnia rozdrobniony, iż nie można określić, kto jest jego właścicielem oraz jeżeli przedsiębiorstwo oświadcza, iż można w sposób prawnie uzasadniony przyjąć, że kapitał ten nie jest w posiadaniu, w 25% lub więcej, jednego lub wspólnie większej liczby przedsiębiorstw, których nie obejmuje definicja MŚP lub definicja małego przedsiębiorstwa.

4. Do obliczenia progów określonych w ust. 1 i 2 niezbędne jest skumulowanie odpowiednich danych liczbowych dotyczących przedsiębiorstwa-beneficjenta oraz wszystkich przedsiębiorstw, które ono pośrednio lub bezpośrednio kontroluje przez posiadanie 25 lub więcej procent kapitału albo praw głosu.

5. W przypadku, gdy niezbędne jest wyróżnienie mikroprzedsiębiorstwa spośród innych MŚP, definiuje się je jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników.

6. W przypadku, gdy na ostatni dzień bilansu dane przedsiębiorstwa przekraczają lub spadają poniżej progu zatrudnienia lub pułapu finansowego, uzyskanie lub utrata statusu MŚP, „małego przedsiębiorstwa”, „średniego przedsiębiorstwa” czy też „mikroprzedsiębiorstwa” nastąpi tylko wtedy, jeśli zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych lat.

7. Liczba zatrudnionych osób odpowiada liczbie „rocznych jednostek roboczych” (RJR), to jest liczbie pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku wraz z liczbą pracowników zatrudnionych na niepełnych etatach oraz liczbą pracowników sezonowych, które są ułamkowymi częściami jednostek RJR. Rokiem referencyjnym, który jest w tym wypadku brany pod uwagę, jest ostatni zatwierdzony okres obrotowy.

8. Za progi obrotów i sumy bilansowej uważa się wielkości osiągnięte na koniec ostatniego, 12-miesięcznego, zatwierzonego okresu obrotowego. W przypadku przedsiębiorstw nowopowstałych, których rachunki nie zostały jeszcze zatwierdzone, należy zastosować progi oparte na godnych zaufania szacunkach dokonanych w ciągu roku finansowego.”

ZAŁĄCZNIK II

Formularz zbiorczej informacji, jaki należy przekazać w przypadku wdrożenia systemu pomocy zwolnionego na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w przypadku przyznania zwolnionej na mocy niniejszego rozporządzenia pomocy indywidualnej poza systemem

Zbiorcza informacja o pomocy państwa, przyznanej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2001

Zbiorcza informacja, którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
Państwo Członkowskie	
Region	Wskazać nazwę regionu w przypadku, gdy zostaje przyznana przez władze szczebla niecentralnego
Nazwa systemu pomocy lub nazwa firmy otrzymującej pomoc indywidualną	Wskazać nazwę systemu pomocy, a w przypadku pomocy indywidualnej - nazwę firmy - beneficjenta. W ostatnim przypadku nie ma potrzeby tworzenia później sprawozdania rocznego!
Podstawa prawna	Wskazać precyzyjnie podstawę prawną w danym kraju dotyczącą systemu pomocy lub pomocy indywidualnej
Planowane w ramach systemu roczne wydatki lub całościowa kwota przyznanej firmie pomocy indywidualnej	Kwoty powinny zostać podane w euro lub, stosownie, w walucie krajowej. W przypadku systemu pomocy: wskazać roczną całościową kwotę środków przyznanych w budżecie lub szacowanych rocznych strat podatkowych dla państwa z tytułu wszystkich instrumentów pomocowych zawartych w systemie. W przypadku przyznania pomocy indywidualnej: wskazać roczną całościową kwotę pomocy / strat podatkowych. Jeśli jest to właściwe wskazać też, przez ile lat pomoc będzie ratalnie wypłacana lub przez ile lat ponoszone będą straty podatkowe. Jeśli chodzi o gwarancje, w obu przypadkach wskazać kwoty (maksymalne) gwarantowanych pożyczek
Maksymalna intensywność pomocy	Wskazać maksymalną intensywność pomocy lub maksymalną kwotę pomocy przypadającą

Zbiorcza informacja, którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
	na uznanej pozycji
Data wdrożenia	Wskazać datę, od którego przyznana może zostać pomoc w ramach systemu lub data przyznania pomocy indywidualnej
Okres trwania systemu lub przyznania pomocy indywidualnej	Wskazać datę (miesiąc i rok), do której może zostać przyznana pomoc w ramach systemu lub w przypadku pomocy indywidualnej oraz, stosownie, oczekiwaną datę (miesiąc i rok) wypłacenia ostatniej raty
Cel pomocy	<p>W przypadku pomocy na cele szkoleniowe wskazać, czy szkolenie jest szczególne czy ogólne.</p> <p>W przypadku szkolenia ogólnego należy dołączyć dokumentację (np. opis zawartości tematycznej szkolenia) dowodzącą, iż szkolenie można zakwalifikować jako ogólne.</p>

Zbiorcza informacja, którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
<p>Sektory gospodarki, których dotyczy pomoc:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ Wszystkie sektory <li style="padding-left: 20px;">lub ☐ Rolnictwo ☐ Rybołówstwo i uprawy wodne ☐ Górnictwo węglowe ☐ Wszystkie sektory wytwórcze <li style="padding-left: 20px;">lub ☐ Hutnictwo stali ☐ Przemysł stoczniowy ☐ Włókna syntetyczne ☐ Przemysł samochodowy ☐ Inne sektory wytwórcze ☐ Wszystkie usługi <li style="padding-left: 20px;">lub ☐ Usługi transportu morskiego ☐ Inne usługi transportowe ☐ Usługi finansowe ☐ Inne usługi <p>Uwagi:</p>	<p>Należy dokonać wyboru z listy</p>
<p>Nazwa i adres instytucji przyznającej pomoc</p>	
<p>Inne informacje</p>	

ZAŁĄCZNIK III

Forma sprawozdania okresowego, przekazywanego Komisji

Formularz rocznego sprawozdania w sprawie systemów pomocy zwolnionych na podstawie rozporządzenia o wyłączeniu grupowym przyjętego stosownie do art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98

Państwa Członkowskie są zobowiązane do stosowania przedstawionego poniżej formularza w celach dopełnienia ich obowiązków sprawozdawczych wobec Komisji, zgodnie z rozporządzeniem o wyłączeniu grupowym, przyjętym na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98.

Sprawozdania powinny być ponadto przekazywane w formie komputerowej.

Informacje wymagane w przypadku wszystkich systemów pomocy zwolnionych na podstawie rozporządzenia o wyłączeniu grupowym przyjętego stosownie do art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98.

1. Nazwa systemu pomocy.
2. Zastosowane rozporządzenie Komisji o wyłączeniu
3. Wydatki

Dla każdego instrumentu pomocowego, zarówno w ramach systemu, jak i pomocy indywidualnej (np. dotacji, pożyczek uprzywilejowanych itd.) należy podać osobną kwotę. Kwoty te należy przedstawiać w euro lub, stosownie, w walucie krajowej. W przypadku wydatków podatkowych roczne straty podatkowe muszą być zgłoszone. Jeśli dokładne kwoty nie są znane, takie straty mogą być szacunkowe.

Te kwoty wydatków powinny być przekazywane na następującej podstawie:

w przypadku roku poddanego badaniu należy wskazać, oddzielnie dla każdego instrumentu pomocy w ramach systemu (np. dotacji, pożyczki uprzywilejowanej, gwarancji, itd.), co następuje:

- 3.1. kwoty zaangażowane, (szacunkowe) straty podatkowe lub inne dochody utracone, dane o gwarancjach itd. dotyczące nowych projektów, które mają być wspomagane. W przypadku systemów gwarancyjnych należy podać całkowitą kwotę wydanych nowych gwarancji;
- 3.2. faktyczne płatności, (szacunkowe) straty podatkowe lub inne dochody utracone, dane o gwarancjach itd. dotyczące bieżących i nowych projektów. W przypadku systemów gwarancyjnych należy podać: ogólną sumę gwarancji, dochody z premii, kwoty odzyskane, wypłacone odszkodowania, wynik operacyjny systemu w badanym roku;
- 3.3 liczbę nowych projektów, które mają być wspierane;

- 3.4 szacunkową ogólną liczbę miejsc pracy, powstałych lub utrzymywanych przez nowe projekty (jeśli właściwe);
- 3.5 szacunkową ogólną kwotę inwestycji, wspomaganych dzięki nowym projektom;
- 3.6 podział regionalny kwot z punktu 3.1, albo dla regionów definiowanych w NUTS⁶ poziom 2 lub niżej, albo dla regionów z art. 87 ust. 3 lit. a), dla regionów z art. 87 ust. 3 lit. c) i dla regionów nie wspomaganych.
- 3.7 podział branżowy kwot z punktu 3.1 według branż beneficjentów działań (jeśli pomoc obejmuje więcej niż jedną branżę, należy wskazać udział każdej z nich w całości pomocy):
- rolnictwo
 - rybołówstwo i/lub uprawy wodne
 - górnictwo węglowe
 - sektory wytwórcze
w tym:
 - hutnictwo stali
 - przemysł stoczniowy
 - włókna syntetyczne
 - przemysł samochodowy
 - inne sektory wytwórcze (należy wymienić)
 - usługi
w tym:
 - transport morski
 - inne usługi transportowe
 - usługi finansowe
 - inne usługi (należy wymienić)

4. Pozostałe informacje i uwagi.

⁶ NUTS to terminologia jednostek terytorialnych dla celów statystycznych w WE.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 69/2001

z dnia 12 stycznia 2001 r.

w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa¹, w szczególności jego art. 2,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia²,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. pomocy państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż środki pomocowe nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze notyfikacji, przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
2. Komisja zastosowała art. 87 i 88 Traktatu, w szczególności wyjaśniła, w wielu decyzjach, pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również swoją politykę w odniesieniu do pułapu *de minimis*, zgodnie, z którą można uważać, że art. 87 ust. 1 nie ma ostatnio zastosowania w obwieszczeniu dotyczącym zasady *de minimis* w zakresie pomocy państwa³. W świetle tych doświadczeń oraz mając na celu zwiększenie przejrzystości i pewności prawnej, właściwym jest, aby zasada *de minimis* była ustanowiona w rozporządzeniu.
3. W kontekście specjalnych zasad, które stosuje się w sektorze rolnictwa, rybołówstwa i akwakultury oraz w przewozie rzeczy i osób, a także mając na uwadze ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty udzielonej pomocy mogłyby spełnić kryteria art. 87 ust. 1 Traktatu w tych sektorach, uważa się za właściwe, aby niniejszego rozporządzenia nie stosować do tych sektorów.
4. W świetle Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych⁴, niniejsze rozporządzenie nie wyłącza pomocy eksportowej lub pomocy dla faworyzowania produktów krajowych nad produktami przywożonymi. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź badaniach lub

¹ Dz.U. L 142 z 14.05.1998, str. 1.

² Dz.U. C 89 z 28.03.2000, str. 15.

³ Dz.U. C 68 z 6.03.1996, str. 9.

⁴ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 156.

też kosztów usług konsultingowych potrzebnych do wprowadzenia nowego produktu lub już istniejącego produktu na nowym rynku nie stanowi zwykle pomocy eksportowej.

5. W świetle doświadczeń Komisji można uznać, że pomoc nie przekraczająca pułapu 100 000 EUR w dowolnie określonym okresie trzech lat nie wpływa na handel między Państwami Członkowskimi i/lub nie zakłóca bądź nie zagraża zakłóceniem konkurencji i dlatego nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu. Istotny okres trzech lat ma charakter ruchomy tak, więc w każdym przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* należy ustalić ogólną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu poprzednich trzech lat. Za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi zostało nadane prawo przyjęcia pomocy. Zasada *de minimis* nie narusza możliwości otrzymania przez przedsiębiorstwo pomocy państwa dozwolonej przez Komisję lub objętej rozporządzeniem o wyłączeniu grupowym.
6. Do celu przejrzystości, równości traktowania oraz prawidłowego stosowania pułapu *de minimis*, właściwe jest by Państwa Członkowskie stosowały tę samą metodę obliczeń. W celu ułatwienia tych obliczeń oraz zgodnie z obecną praktyką stosowania zasady *de minimis*, kwoty przyznanej pomocy, które nie przybierają formy dotacji pieniężnych powinny być przeliczane na subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto. Obliczenie subwencyjnego ekwiwalentu pomocy płatnej w kilku ratach oraz obliczenia kwoty pomocy w formie pożyczki uprzywilejowanej wymaga zastosowania rynkowych stóp procentowych obowiązujących na rynku w okresie przyznania dotacji. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwowej, rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia powinny być uważane za stopy referencyjne, pod warunkiem, że w przypadku pożyczki uprzywilejowanej, pożyczka ta jest poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie pociąga za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy referencyjne powinno się uważać te, które Komisja wyznacza okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są następnie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w internecie.
7. Komisja ma obowiązek zapewnić, że zasady przyznawania pomocy państwa są respektowane, w szczególności, że stosuje się do nich pomoc przyznaną zgodnie z zasadami *de minimis*. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 Traktatu, Państwa Członkowskie powinny ułatwić osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej temu samemu beneficjentowi zgodnie z zasadą *de minimis* nie przekracza pułapu 100 000 EUR w okresie trzech lat. W tym celu Państwa Członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny informować zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis*, otrzymać pełną informację o innych faktach pomocy *de minimis*, które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech lat oraz ostrożnie kontrolować, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Ewentualnie, respektowanie pułapu może być również zagwarantowane poprzez rejestrację w centralnym rejestrze.
8. Uwzględniając doświadczenie Komisji, w szczególności częstotliwość, z jaką Komisja musi zmieniać politykę pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy rozporządzenie wygaśnie i nie zostanie przedłużone, Państwa Członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym

okresem dostosowania, w odniesieniu do systemów pomocy *de minimis*, objętych niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom we wszystkich sektorach, z wyjątkiem:

- a) sektora przewozu rzeczy i osób oraz działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu;
- b) pomocy udzielanej dla działalności związanej z wywozem, mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, ustanowieniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi dotyczącymi prowadzenia działalności wywozowej;
- c) pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji krajowej przed towarami przywożonymi.

Artykuł 2

Pomoc *de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają wymogowi powiadomienia przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 2 i 3.
2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana jakimkolwiek przedsiębiorstwu nie przekracza 100 000 EUR w jakimkolwiek okresie trzech lat. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel.
3. Pułap określony w ust. 2 wyrażony jest jako dotacja pieniężna. Wszystkie użyte wartości są wartościami brutto, to znaczy nieuwzględniającymi potrąceń z tytułu podatków bezpośrednich. W przypadku, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwota pomocy stanowi subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto.

Pomoc wypłacana w kilku ratach dyskontowana jest do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa zastosowana do celów dyskontowych oraz do obliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej jest stopą referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji.

Artykuł 3

Kumulacja i monitorowanie

1. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, informuje zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis* i otrzymuje od przedsiębiorstwa pełną informację o innej pomocy *de minimis*, otrzymanej w ciągu ostatnich trzech lat.

Państwo Członkowskie może przyznać nową pomoc *de minimis* tylko po sprawdzeniu, że nie podniesie ona ogólnej kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w okresie trzech lat, do poziomu powyżej pułapu ustalonego w art. 2 ust. 2.

2. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełną informację dotyczącą wszystkich faktów pomocy *de minimis* przyznanej przez jakiegokolwiek władze znajdujące się w tym Państwie Członkowskim, od momentu, wymóg określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma dłużej zastosowania od momentu, gdy rejestr obejmuje okres trzech lat.

3. Państwo Członkowskie rejestrują i opracowują wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Dokumenty te zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia są respektowane. Dokumenty dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* są przetrzymywane przez okres 10 lat od dnia jej przyznania, a w odniesieniu do systemu pomocy *de minimis* przez okres 10 lat od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego systemu. Na pisemny wniosek Komisji, Państwo Członkowskie przekaze jej w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu takiego, dłuższego okresu czasu, jaki zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oszacowania, czy warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, w szczególności ogólne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez każde z przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia, systemy pomocy *de minimis* wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia będą nadal z niego korzystać w ciągu sześciomiesięcznego okresu dostosowawczego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2001 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 70/2001

z dnia 12 stycznia 2001 r.

w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa¹, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a) (i),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia²,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do uznania, zgodnie z art. 87 Traktatu, że pod pewnymi warunkami pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw jest zgodna ze wspólnym rynkiem i nie podlega notyfikacji wymaganej przez art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do uznania, zgodnie z art. 87 Traktatu, że pomoc, która spełnia warunki zatwierdzonego przez Komisję dla każdego Państwa Członkowskiego planu przyznania pomocy regionalnej, jest zgodna ze wspólnym rynkiem i nie podlega notyfikacji wymaganej przez art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (3) Komisja stosowała art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw w obrębie i poza wspieranymi regionami w licznych decyzjach jak również określiła swoją politykę w tym zakresie, ostatnio w ramach wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw³ i w wytycznych w sprawie pomocy krajowej dotyczącej rozwoju regionalnego⁴. W świetle dużego doświadczenia Komisji w stosowaniu tych artykułów do małych i średnich przedsiębiorstw oraz w świetle tekstów ogólnych nawiązujących do małych i średnich przedsiębiorstw oraz pomocy regionalnej udzielanej przez Komisję na podstawie przepisów zawartych w tych artykułach właściwym jest, z punktu widzenia zapewnienia skutecznego nadzoru i uproszczenia administracji, ale bez osłabienia monitoringu przez Komisję, aby Komisja użyła swych uprawnień powierzonych jej na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98.

¹ Dz.U. nr L 142 z 14.5.1998, str. 1.

² Dz.U. nr C 89 z 28.3.2000, str. 15.

³ Dz.U. nr C 213 z 23.7.1996, str. 4.

⁴ Dz.U. nr C 74 z 10.3.1998, str. 9.

- (4) Niniejsze rozporządzenie nie stanowi uszczerbku dla możliwości notyfikacji przez Państwa Członkowskie o pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw. Takie notyfikacje będą oceniane przez Komisję, w szczególności w świetle kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Wytyczne w sprawie pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw powinny zostać zniesione od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zostaną one zastąpione przez warunki niniejszego rozporządzenia.
- (5) Małe i średnie przedsiębiorstwa grają decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy oraz, w znaczeniu bardziej ogólnym, są czynnikiem stabilności społecznej i rozwoju gospodarczego. Jednakże ich rozwój może być ograniczony przez niedoskonałości rynku. Często mają one trudności z uzyskaniem kapitału lub kredytu, przy niechęci do podejmowania ryzyka na niektórych rynkach finansowych oraz ograniczonych gwarancji, jakie są one w stanie zaoferować. Ich ograniczone zasoby mogą również ograniczyć ich dostęp do informacji, dotyczącej w szczególności nowych technologii i potencjalnych rynków. Uwzględniając te rozważania, celem pomocy wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być umożliwienie rozwoju działań gospodarczych małych i średnich przedsiębiorstw pod warunkiem, że pomoc ta nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno zwalniać każdą pomoc spełniającą wszelkie stosowne warunki niniejszego rozporządzenia oraz jakiegokolwiek systemu pomocy pod warunkiem, że każda pomoc jaka mogłaby zostać przyznana w ramach tego systemu spełnia wszelkie stosowne warunki niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru i uproszczenia administracji bez osłabienia monitoringu przez Komisję, systemy pomocy i indywidualne dotacje przyznawane poza jakimikolwiek systemami pomocy powinny zawierać wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane bez uszczerbku dla szczególnych reguł w rozporządzeniach i dyrektywach dotyczących pomocy państwa w niektórych sektorach, takich, które istnieją obecnie w przemyśle stoczniowym, nie powinno się go jednak stosować w rolnictwie, rybołówstwie i akwakulturze.
- (8) W celu wyeliminowania różnic, które mogą spowodować zakłócenie konkurencji, w celu ułatwienia koordynacji między różnymi inicjatywami Wspólnoty i inicjatywami krajowymi dotyczącymi małych i średnich przedsiębiorstw oraz ze względu na jasność administracyjną i pewność prawną, definicja „małych i średnich przedsiębiorstw” stosowana w niniejszym rozporządzeniu jest zgodna z określoną w zaleceniu Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r., dotyczącym definicji małych i średnich przedsiębiorstw⁵. Definicja ta była również stosowana w wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw.
- (9) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisji oraz w celu lepszego zapewnienia, aby pomoc była proporcjonalna i ograniczona do niezbędnej kwoty, należy określić granice przedstawione w intensywności pomocy w stosunku do ogółu uznanych kosztów, a nie

5 Dz.U. nr L 107 z 30.4.1996, str. 4.

przeliczone na maksymalne kwoty pomocy.

- (10) W celu ustalenia, czy pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie niniejszego rozporządzenia niezbędne jest uwzględnienie intensywności pomocy, a zatem kwoty pomocy wyrażonej jako ekwiwalent dotacji. Obliczenie ekwiwalentu dotacji pomocy płatnej w kilku ratach oraz obliczenie kwoty pomocy w formie pożyczki uprzywilejowanej wymaga zastosowania rynkowych stóp procentowych obowiązujących na rynku w okresie dotacji. W celu jednolitego, przejrzystego i prostego stosowania reguł pomocy państwa, kursy rynkowe powinny być, do celów niniejszego rozporządzenia, uznane za stopy referencyjne pod warunkiem, że w przypadku pożyczki uprzywilejowanej, pożyczka ta powinna być standardowo zabezpieczona i nie powinna pociągać za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy referencyjne powinno się uznawać te, które Komisja ustala okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w internecie.
- (11) Uwzględniając różnice między małymi a średnimi przedsiębiorstwami, należy ustalić inne pułapy intensywności pomocy dla przedsiębiorstw małych, a inne dla średnich.
- (12) Pułapy intensywności pomocy powinny zostać ustalone na poziomie, który w świetle doświadczenia Komisji wprowadza właściwą równowagę między zminimalizowaniem zakłóceń konkurencji w sektorze objętym pomocą a celem, jakim jest ułatwienie rozwoju działalności gospodarczej małych i średnich przedsiębiorstw.
- (13) Właściwe jest ustanowienie dalszych warunków, które powinny zostać spełnione przez jakikolwiek program pomocy lub pomoc indywidualną wyłączoną na mocy niniejszego rozporządzenia. Uwzględniając art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, taka pomoc nie powinna jedynie skutkować ciągłą lub okresową obniżką kosztów operacyjnych, które beneficjent musiałby zwykle ponosić i powinna być proporcjonalna do przeszkód, które trzeba pokonać, aby zabezpieczyć korzyści społeczno - gospodarcze uważane za będące w interesie Wspólnoty. Właściwe jest więc ograniczenie zakresu niniejszego rozporządzenia do pomocy przyznawanej na cele związane z niektórymi inwestycjami materialnymi i niematerialnymi, niektóre usługi świadczone beneficjentom i niektóre inne rodzaje działalności. W świetle niewykorzystanych mocy Wspólnoty w sektorze transportowym, z wyłączeniem taboru kolejowego, uznane koszty inwestycji przedsiębiorstw, których podstawową formą działalności gospodarczej jest sektor transportowy, nie powinny obejmować środków transportu i urządzeń transportowych.
- (14) Niniejsze rozporządzenie zwalnia pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, bez względu na ich lokalizację. Inwestycje i tworzenie miejsc pracy może się przyczynić do rozwoju gospodarczego słabiej rozwiniętych regionów Wspólnoty. Małe i średnie przedsiębiorstwa w tych regionach cierpią zarówno ze względu na strukturalną słabość swej lokalizacji, jak również z powodu trudności wynikających z ich wielkości. Dlatego właściwe jest, aby małe i średnie przedsiębiorstwa we wpieranych regionach, korzystały z wyższych pułapów pomocy.
- (15) Aby nie faworyzować czynnika kapitałowego inwestycji wobec czynnika siły roboczej, należy ustanowić przepisy dotyczące możliwości mierzenia rozmiaru pomocy na inwestycje albo na podstawie kosztów inwestycji albo na podstawie kosztów nowych miejsc pracy związanych z przeprowadzeniem projektu inwestycyjnego.

- (16) W świetle Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych⁶, niniejsze rozporządzenie nie zwalnia pomocy wywozowej lub pomocy faworyzującej produkty krajowe wobec produktów przywożonych. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź szkoleniach lub też kosztów usług konsultingowych potrzebnych do wprowadzenia nowego produktu lub produktu już istniejącego na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (17) Uwzględniając potrzebę wprowadzenia właściwej równowagi między zminimalizowaniem zakłóceń konkurencji w sektorze objętym pomocą a celami niniejszego rozporządzenia, rozporządzenie to nie będzie wyłączać dotacji pomocy indywidualnej przekraczających ustaloną kwotę maksymalną, bez względu na to, czy są one przyznane w ramach programu pomocy wyłączzonego przez niniejsze rozporządzenie czy też nie.
- (18) W celu zapewnienia, aby pomoc była niezbędna i działała jako bodziec do rozwoju niektórych działalności, niniejsze rozporządzenie nie powinno zwalniać pomocy dla działalności, które beneficjent mógłby już podjąć jedynie z uwagi na warunki rynkowe.
- (19) Niniejsze rozporządzenie nie powinno zwalniać pomocy skumulowanej z inną pomocą państwa, w tym pomocy udzielanej przez władze krajowe, regionalne i lokalne lub przyznanej przy wsparciu Wspólnoty, w stosunku do tych samych uznanych kosztów, gdy ta skumulowana kwota przekracza próg ustalony w niniejszym rozporządzeniu.
- (20) W celu zapewnienia przejrzystości i skutecznego monitoringu zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 994/98 właściwe jest ustanowienie standardowego formularza, w jakim Państwa Członkowskie powinny dostarczać Komisji zbiorcze informacje, w celu ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* kiedy tylko, stosownie do niniejszego rozporządzenia, program pomocy zostanie wyłączony lub też przyznana zostanie pomoc indywidualna poza takim programem. Z tych samych powodów właściwe jest ustanowienie zasad dotyczących prowadzenia przez Państwa Członkowskie zapisów dotyczących pomocy wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia. Jeśli chodzi o roczne sprawozdania, które Państwa Członkowskie mają składać Komisji, uważa się za właściwe aby Komisja ustanowiła szczególne wymagania w tym, mając na względzie powszechną dostępność niezbędnych środków technicznych, dotyczące informacji w formie skomputeryzowanej.
- (21) Uwzględniając doświadczenie Komisji w tej dziedzinie, w szczególności częstotliwość, z jaką ogólnie niezbędne jest korygowanie polityki pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Gdy niniejsze rozporządzenie wygaśnie a nie zostanie przedłużone, programy pomocy już wyłączone na mocy niniejszego rozporządzenia będą nadal wyłączone przez okres sześciu miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

⁶ Dz.U. nr L 336 z 23.12.1994, str. 156.

Zakres

1. Bez uszczerbku dla szczególnych rozporządzeń i dyrektyw Wspólnoty wydanych na podstawie Traktatu WE, dotyczących przyznawania pomocy państwa w szczególnych sektorach, bez względu na to, czy są one bardziej czy mniej restrykcyjne od niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie stosuje się do przyznawania pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw we wszystkich sektorach.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do:
 - a) działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu;
 - b) pomocy udzielanej dla działalności związanej z wywozem, mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z ustanowieniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z bieżącymi wydatkami dotyczącymi działalności wywozowej;
 - c) pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji krajowej na niekorzyść towarów przywożonych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „pomoc” oznacza jakiegokolwiek środki spełniające wszystkie kryteria określone w art. 87 ust. 1 Traktatu;
- b) „małe i średnie przedsiębiorstwa” oznacza przedsiębiorstwa tak jak są określone w załączniku I;
- c) „inwestycja w aktywa materialne” oznacza inwestycję w fizyczne aktywa trwałe związane z tworzeniem nowego przedsiębiorstwa, rozszerzeniem istniejącego przedsiębiorstwa lub zaangażowaniem w działalność wymagającą fundamentalnej zmiany w wytwarzanym produkcie lub procesie produkcyjnym istniejącego przedsiębiorstwa (w szczególności poprzez racjonalizację, dywersyfikację lub modernizację). Inwestycja w aktywa trwałe podjęta w formie przejęcia przedsiębiorstwa, które zostało zamknięte lub które zostałyby zamknięte jeśli nie zostałyby kupione będzie również uważane za inwestycję w aktywa materialne;
- d) „inwestycja w wartości niematerialne i prawne” oznacza inwestycję w transfer technologii poprzez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej.
- e) „intensywność pomocy brutto” oznacza kwotę pomocy wyrażoną jako odsetek uznanych kosztów projektu. Wszystkie stosowane kwoty będą wielkościami przed potrąceniem podatków bezpośrednich. W przypadkach, gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwotą pomocy jest równowartość udzielonej dotacji. Pomoc

wypłacana w kilku ratach będzie zdyskontowana do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do wyliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej będzie stopą referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji;

- f) „intensywność pomocy netto” oznacza kwotę pomocy pomniejszoną o podatek, wyrażony jako odsetek uznanych kosztów projektu;
- g) „liczba pracowników” oznacza liczbę rocznych jednostek roboczych (RJR), to jest liczbę pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku wraz z pracownikami zatrudnionymi na niepełnych etatach oraz pracownikami sezonowymi, które wyrażają się ułamkowymi częściami jednostek RJR.

Artykuł 3

Warunki wyłączenia

1. Pomoc indywidualna przyznawana poza jakimkolwiek programem, ale spełniająca wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i jest wyłączona z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że zawiera wyraźne nawiązanie do niniejszego rozporządzenia, przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Programy pomocy spełniające wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 są wyłączone z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że:

- a) każda pomoc, która może być przyznana w ramach takiego programu pomocy spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia;
- b) program zawiera wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, przez zamieszczenie jego tytułu i danych dotyczących publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

3. Pomoc przyznana zgodnie z programem określonym w ust. 2 jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i jest wyłączona z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że przyznawana pomoc bezpośrednio spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Inwestycja

1. Pomoc przeznaczona na inwestycję w aktywa materialne i w wartości niematerialne i prawne wewnątrz i na zewnątrz Wspólnoty jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i zostaje wyłączona z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 2-6.

2. Intensywność pomocy brutto nie przekroczy:

- a) 15% w przypadku małych przedsiębiorstw;
- b) 7,5% w przypadku średnich przedsiębiorstw.

3. W przypadku, gdy inwestycja ma miejsce w obszarach, które kwalifikują się do pomocy regionalnej, intensywność pomocy nie przekroczy pułapu regionalnej pomocy inwestycyjnej określonej w planie zatwierdzonym przez Komisję dla każdego Państwa Członkowskiego o więcej niż:

- a) 10 punktów procentowych brutto na obszarach, których dotyczy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu pod warunkiem, że ogólna intensywność pomocy netto nie przekroczy 30%;
lub
- b) 15 punktów procentowych brutto na obszarach, których dotyczy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu pod warunkiem, że ogólna intensywność pomocy netto nie przekroczy 75%

Wyższe pułapy pomocy regionalne stosuje się tylko wtedy, gdy pomoc jest przyznana pod warunkiem, że inwestycja będzie utrzymana w regionie otrzymującym pomoc przez okres co najmniej pięciu lat, a wkład beneficjenta w jej finansowanie wyniesie co najmniej 25%.

4. Pułapy ustalone w ust. 2 i 3 stosują się do intensywności pomocy obliczonej albo jako odsetek uznanych kosztów inwestycji, albo jako odsetek kosztów płac roboczych zatrudnienia powstałego dzięki podjęciu inwestycji (pomoc dla tworzenia miejsc pracy) albo jako ich kombinacja pod warunkiem, że pomoc nie przekroczy najbardziej korzystnej kwoty będącej wynikiem zastosowania którejkolwiek metody obliczania.

5. W przypadkach, gdy rozmiar pomocy jest obliczany na podstawie kosztów inwestycji, uznane koszty inwestycji materialnych są kosztami związanymi z inwestycją w grunty, budynki, maszyny i urządzenia. W sektorze transportowym, z wyłączeniem taboru kolejowego, środki transportu i urządzenia transportowe nie są uwzględnione w uznanych kosztach. Uznanyymi kosztami inwestycji niematerialnych są koszty nabycia technologii.

6. W przypadkach, gdy rozmiar pomocy jest obliczany na podstawie tworzonych miejsc pracy, kwota pomocy wyrażona jest jako odsetek kosztów płac roboczych w okresie dwóch lat, związanych z liczbą miejsc pracy utworzonych pod warunkami, że:

- a) tworzenie miejsc pracy będzie związane z przeprowadzeniem projektu inwestycji w aktywa materialne i w wartości niematerialne i prawne. Miejsca pracy zostaną utworzone w okresie trzech lat od daty zakończenia inwestycji;
- b) projekt inwestycyjny doprowadzi do wzrostu liczby zatrudnionych w danym przedsiębiorstwie, w porównaniu ze średnią za poprzednie dwanaście miesięcy; oraz
- c) zwiększenie zatrudnienia będzie utrzymane przez okres co najmniej pięciu lat.

Artykuł 5

Doradztwo oraz inne usługi i działalności

Pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, wypełniająca poniższe warunki jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i jest wyłączona z wymogu notyfikacji określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu. W przypadku, gdy udzielana jest ona na:

- a) usługi świadczone przez doradców zewnętrznych, wielkość pomocy brutto nie przekroczy 50% wartości kosztów tych usług. Dane usługi nie będą działaniami ciągłymi lub okresowymi, nie będą też związane ze zwykłymi wydatkami operacyjnymi przedsiębiorstwa, takimi jak rutynowe usługi doradztwa podatkowego, regularne usługi prawnicze lub reklama;
- b) udział w targach i wystawach, wielkość pomocy brutto nie przekroczy 50% wartości dodatkowych kosztów poniesionych na wynajem, ustawienie i prowadzenie stoiska. Wyłączenie pomocy na te cele będzie stosowane tylko w przypadku pierwszego uczestnictwa przedsiębiorstwa w określonych targach czy wystawie.

Artykuł 6

Duża indywidualna dotacja pomocowa

Niniejsze rozporządzenie nie zwolni dotacji z tytułu pomocy indywidualnej w przypadku, gdy osiągnięty zostanie jeden z progów:

- a) całość uznanych kosztów całego projektu wyniesie co najmniej 25 000 000 EUR oraz
 - (i) na obszarach, które nie kwalifikują się do pomocy regionalnej, intensywność pomocy brutto wynosi co najmniej 50% pułapu określonego w art. 4 ust. 2;
 - (ii) na obszarach, które kwalifikują się do pomocy regionalnej, intensywność pomocy netto wynosi co najmniej 50% pułapu pomocy netto, jak to zostało ustalone w planie pomocy regionalnej dla danego obszaru; lub
- b) cała kwota pomocy brutto wynosi co najmniej 15 000 000 EUR.

Artykuł 7

Potrzeba pomocy

Niniejsze rozporządzenie zwolni pomoc jeszcze przed rozpoczęciem pracy nad wspomagany projekt tylko w przypadku, gdy:

- wniosek o przyznanie pomocy zostanie przedłożony Państwu Członkowskiemu przez beneficjenta, lub
- Państwo Członkowskie przyjęło przepisy prawne ustanawiające uprawnienia do uzyskania pomocy zgodnie z obiektywnymi kryteriami i bez potrzeby dalszego korzystania ze swobodnego uznania przez to Państwo Członkowskie.

Artykuł 8

Kumulacja

1. Ustalone w art. 4, 5 i 6 pułapy pomocy stosują się bez względu na to, czy projekt finansowany jest całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowany przez Wspólnotę.

2. Pomoc wyłączona na mocy niniejszego rozporządzenia nie jest kumulowana z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ani też z inną pomocą finansowaną przez Wspólnotę w odniesieniu do tych samych uznanych kosztów, jeżeli wynikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie intensywności pomocy powyżej ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Przejrzystość i monitorowanie

1. W przypadku realizacji programu pomocy lub też przyznania pomocy indywidualnej poza jakimkolwiek programem wyłączonym na mocy niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie prześlą Komisji, z zamiarem opublikowania jej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, w ciągu dwudziestu dni roboczych, podsumowanie informacji dotyczącej tego rodzaju programu pomocy lub pomocy indywidualnej w formie określonej w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie będą przetrzymywać szczegółowe zapisy programów pomocy wyłączonych na mocy niniejszego rozporządzenia, pomocy indywidualnej udzielonej zgodnie z tymi programami oraz pomocy indywidualnej wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia a przyznanej poza istniejącymi programami pomocy. Zapisy te zawierać będą wszystkie informacje niezbędne do ustalenia, że określone w niniejszym rozporządzeniu warunki wyłączenia zostały spełnione, w tym informacje dotyczące statusu przedsiębiorstwa jako MŚP. Państwa Członkowskie przetrzymują zapisy dotyczące pomocy indywidualnej przez okres 10 lat od dnia jej przyznania, a dotyczące programu pomocy – przez lat 10 od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego programu. Na pisemny wniosek, Państwo Członkowskie przekaże Komisji w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu takiego dłuższego okresu czasu, jaki zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje, które Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy warunki określone w niniejszym rozporządzeniu zostały spełnione.

3. Państwa Członkowskie sporządzą sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia w każdym roku kalendarzowym lub jego części, w których rozporządzenie to stosuje się, w formie określonej w załączniku III, także w formie skomputeryzowanej. Państwa Członkowskie przekażą to sprawozdanie Komisji najpóźniej trzy miesiące po upływie okresu, którego to sprawozdanie dotyczy.

Artykuł 10

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Rozporządzenie pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Wraz z końcem okresu ważności niniejszego rozporządzenia, programy pomocy wyłączone na mocy niniejszego rozporządzenia pozostają wyłączone w dostosowawczym okresie 6-miesięcznym.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2001 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Definicja małych i średnich przedsiębiorstw

(Wyciąg z zalecenia Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r., dotyczącego definicji małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10 z 30.04.1996, str. 4))

„Artykuł 1

1. Małe i średnie przedsiębiorstwa, zwane dalej „MŚP”, definiuje się jako przedsiębiorstwa, które:
 - zatrudniają mniej niż 250 pracowników, oraz
 - jedno z dwojga:
 - ich roczne obroty nie przekraczają 40 milionów EUR, lub
 - ich roczna suma bilansowa nie przekracza 27 milionów EUR,
 - odpowiada kryterium niezależności, określonym w ust. 3.
2. W przypadku, gdy niezbędne jest rozróżnienie między przedsiębiorstwami małymi i średnimi, „małe przedsiębiorstwo” definiuje się jako przedsiębiorstwo:
 - które zatrudnia mniej niż 50 pracowników
 - jedno z dwojga:
 - jego roczne obroty nie przekraczają 7 milionów EUR, lub
 - jego roczna suma bilansowa nie przekracza 5 milionów EUR,
 - odpowiada kryterium niezależności, określonym w ust. 3.
3. Przedsiębiorstwa niezależne to takie, których 25% lub więcej kapitału bądź praw głosu nie znajduje się w posiadaniu jednego przedsiębiorstwa lub w posiadaniu większej liczby przedsiębiorstw wspólnie, których nie obejmuje definicja MŚP lub definicja małego przedsiębiorstwa. Próg ten można przekroczyć w dwóch przypadkach:
 - gdy przedsiębiorstwo jest w posiadaniu publicznych korporacji inwestycyjnych, spółek typu „venture capital” lub inwestorów instytucjonalnych przy założeniu, że nikt nie pełni indywidualnej czy też zbiorowej kontroli nad przedsiębiorstwem;
 - gdy kapitał jest do tego stopnia rozdrobniony, iż nie można określić, kto jest jego właścicielem oraz jeżeli przedsiębiorstwo oświadcza, iż można w sposób prawnie uzasadniony przyjąć, że kapitał ten nie jest w posiadaniu jednej firmy lub większej liczby firm wspólnie w 25% lub więcej, nie obejmuje go definicja MŚP lub definicja małego przedsiębiorstwa.

4. Do obliczenia progów określonych w ust. 1 i 2 niezbędne jest skumulowanie odpowiednich danych liczbowych dotyczących przedsiębiorstwa - beneficjenta oraz wszystkich przedsiębiorstw, które ono pośrednio lub bezpośrednio kontroluje przez posiadanie 25 lub więcej procent kapitału albo praw głosu.
5. W przypadku, gdy niezbędne jest wyróżnienie mikroprzedsiębiorstwa spośród innych MŚP, definiuje się je jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników.
6. W przypadku, gdy na ostatni dzień bilansu dane przedsiębiorstwa przekraczają lub spadają poniżej progu zatrudnienia lub pułapu finansowego, uzyskanie lub utrata statusu MŚP, „małego przedsiębiorstwa”, „średniego przedsiębiorstwa” czy też „mikroprzedsiębiorstwa” nastąpi tylko wtedy, jeśli zjawisko to powtórzy się w ciągu dwóch kolejnych lat.
7. Liczba zatrudnionych osób odpowiada liczbie „rocznych jednostek roboczych” (RJR), to jest liczbie pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w ciągu jednego roku wraz z liczbą pracowników zatrudnionych na niepełnych etatach oraz liczbą pracowników sezonowych, które są ułamkowymi częściami jednostek RJR. Rokiem referencyjnym, który jest w tym wypadku brany pod uwagę, jest ostatni zatwierdzony okres obrotowy.
8. Za progi obrotów i sumy bilansowej uważa się wielkości osiągnięte na koniec ostatniego, 12-miesięcznego, zatwierzonego okresu obrotowego. W przypadku przedsiębiorstw nowopowstałych, których rachunki nie zostały jeszcze zatwierdzone, należy zastosować progi oparte na godnych zaufania oszacowaniach dokonanych w ciągu roku finansowego.”

ZAŁĄCZNIK II

Formularz informacji podsumowującej, jaki należy przekazać w przypadku wdrożenia programu pomocy wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w przypadku przyznania wyłączonej na mocy niniejszego rozporządzenia pomocy indywidualnej poza programem

Informacja podsumowująca pomoc państwa, przyznaną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 70/2001

Informacja którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
Państwo Członkowskie	
Region	Wskazać nazwę regionu w przypadku, gdy zostaje przyznana przez władze szczebla niecentralnego
Nazwa programu pomocy lub nazwa firmy otrzymującej pomoc indywidualną	Wskazać nazwę programu pomocy, a w przypadku pomocy indywidualnej – nazwę firmy - beneficjenta. W ostatnim przypadku nie ma potrzeby tworzenia później sprawozdania rocznego!
Podstawa prawna	Wskazać precyzyjnie podstawę prawną w danym kraju dotyczącą programu pomocy lub pomocy indywidualnej
Planowane w ramach programu roczne wydatki lub całościowa kwota przyznanej firmie pomocy indywidualnej	Kwoty powinny zostać podane w euro lub, jeśli jest stosowana, w walucie danego państwa. W przypadku programu pomocy: wskazać roczną całościową kwotę środków przyznanych w budżecie lub szacowanych rocznych strat podatkowych dla państwa z tytułu wszystkich instrumentów pomocy zawartych w programie. W przypadku przyznania pomocy indywidualnej: wskazać roczną całościową kwotę pomocy / strat podatkowych. Jeśli jest to właściwe wskazać też, przez ile lat pomoc będzie ratalnie wypłacana lub przez ile lat ponoszone będą straty podatkowe. Jeśli chodzi o gwarancje, w obu przypadkach wskazać kwoty (maksymalne) gwarantowanych pożyczek

Informacja którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
Maksymalna intensywność pomocy	Wskazać maksymalną intensywność pomocy lub maksymalną kwotę pomocy przypadającą na uznaną pozycję
Data wykonania	Wskazać datę, od którego przyznana może zostać pomoc w ramach programu lub data przyznania pomocy indywidualnej
Okres trwania programu lub przyznania pomocy indywidualnej	Wskazać datę (miesiąc i rok), do której może zostać przyznana pomoc w ramach programu lub w przypadku pomocy indywidualnej oraz, jeśli jest to właściwe, oczekiwaną datę (miesiąc i rok) wypłacenia ostatniej raty
<p data-bbox="196 665 355 703">Cel pomocy</p> <p data-bbox="196 996 778 1034">Sektory gospodarki, których dotyczy pomoc:</p> <p data-bbox="196 1070 464 1108">☐ Wszystkie sektory</p> <p data-bbox="236 1144 280 1182">lub</p> <p data-bbox="236 1218 528 1256">☐ Górnictwo węglowe</p> <p data-bbox="236 1292 652 1330">☐ Wszystkie sektory wytwórcze</p> <p data-bbox="260 1366 304 1404">lub</p> <p data-bbox="260 1440 488 1478">☐ Hutnictwo stali</p> <p data-bbox="260 1514 564 1552">☐ Przemysł stoczniowy</p> <p data-bbox="260 1588 552 1626">☐ Włókna syntetyczne</p> <p data-bbox="260 1662 603 1700">☐ Przemysł samochodowy</p> <p data-bbox="260 1736 600 1774">☐ Inne sektory wytwórcze</p> <p data-bbox="236 1809 488 1848">☐ Wszystkie usługi</p> <p data-bbox="260 1883 304 1921">lub</p> <p data-bbox="260 1957 552 1995">☐ Usługi transportowe</p>	<p data-bbox="805 665 1394 775">W przypadku pomocy na cele szkoleniowe wskazać, czy szkolenie jest szczególne czy ogólne.</p> <p data-bbox="805 810 1394 992">W przypadku szkolenia ogólnego należy dołączyć dokumentację (np. opis zawartości tematycznej szkolenia) dowodzącą, iż szkolenie można zakwalifikować jako ogólne.</p> <p data-bbox="805 994 1251 1032">Należy dokonać wyboru z wykazu</p>

Informacja którą należy podać	Uwagi wyjaśniające
☐ Usługi finansowe ☐ Inne usługi Uwagi:	
Nazwa i adres instytucji przyznającej pomoc	
Inne informacje	

ZAŁĄCZNIK III

Forma sprawozdania okresowego, przekazywanego Komisji

Formularz rocznego sprawozdania dotyczącego programów pomocy wyłączonych na podstawie rozporządzenia o wyłączeniu grupowym przyjętym stosownie do art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98

Państwa Członkowskie są zobowiązane do stosowania przedstawionego poniżej formularza w celach dopełnienia ich obowiązków sprawozdawczych wobec Komisji, zgodnie z przepisami o wyłączeniach grupowych, przyjętych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98.

Sprawozdania powinny być ponadto przekazywane w formie komputerowej.

Informacje wymagane w przypadku wszystkich programów pomocy wyłączonych na podstawie przepisów o wyłączeniach grupowych, przyjętych stosownie do art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98.

1. Nazwa programu pomocy.
2. Mające zastosowanie rozporządzenie Komisji o wyłączeniu
3. Wydatki

Dla każdego instrumentu pomocy, zarówno w ramach programu, jak i pomocy indywidualnej (np. dotacji, pożyczek uprzywilejowanych itd.) należy podać osobną kwotę. Kwoty te należy przedstawiać w euro lub, jeśli jest stosowana, w walucie danego państwa. W przypadku wydatków podatkowych roczne straty podatkowe muszą być zgłoszone. Jeśli dokładne kwoty nie są znane, takie straty mogą być oszacowane.

Te kwoty wydatków powinny być przekazywane na następujących podstawach:

w przypadku roku poddanego badaniu należy wskazać, oddzielnie dla każdego instrumentu pomocy w ramach programu (np. dotacji, pożyczki uprzywilejowanej, gwarancji, itd.), co następuje:

- 3.1. kwoty zaangażowane, (szacunkowe) straty podatkowe lub inne dochody utracone, dane o gwarancjach itd. dotyczące nowych projektów, które mają być wspomagane. W przypadku programów gwarancyjnych należy podać całkowitą kwotę wydanych nowych gwarancji;
- 3.2. faktyczne płatności, (szacunkowe) straty podatkowe lub inne dochody utracone, dane o gwarancjach itd. dotyczące bieżących i nowych projektów. W przypadku programów gwarancyjnych należy podać: ogólną sumę gwarancji, dochody z premii, kwoty odzyskane, wypłacone odszkodowania, wynik operacyjny programu w badanym roku;
- 3.3 liczbę nowych projektów, które mają być wspierane;
- 3.4 szacunkową ogólną liczbę miejsc pracy, powstałych lub utrzymywanych przez

nowe projekty (jeśli właściwe jest ich podawanie);

- 3.5 szacunkową ogólną kwotę inwestycji, wspomaganych dzięki nowym projektom;
- 3.6 podział regionalny kwot z ppkt. 3.1, albo z podziałem na regiony zgodnie z definicją NTS⁷ poziom 2 albo zgodnie z poniższym wykazem albo dla regionów z art. 87 ust. 3 lit. a), dla regionów z art. 87 ust. 3 lit. c) i dla regionów nie wspomaganych.
- 3.7 podział branżowy kwot z ppkt. 3.1 według branż beneficjentów działań (jeśli pomoc obejmuje więcej niż jedną branżę, należy wskazać udział każdej z nich w całości pomocy):

górnictwo

sektory wytwórcze

w tym:

hutnictwo stali

przemysł stoczniowy

włókna syntetyczne

przemysł samochodowy

inne sektory wytwórcze (należy wymienić)

usługi

w tym:

usługi transportowe

usługi finansowe

inne usługi (należy wymienić)

inne sektory (należy wymienić)

4. Pozostałe informacje i uwagi.

⁷ NUTS to nomenklatura jednostek terytorialnych do celów statystycznych.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2204/2002

z dnia 5 grudnia 2002 r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa¹, w szczególności jego lit. a) (iv) oraz art. 1 ust. 1 lit. b),

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia²,

po konsultacji z Komitetem doradczym ds. pomocy państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do stwierdzenia zgodnie z art. 87 Traktatu, że w pewnych warunkach pomoc w zakresie zatrudnienia jest zgodna ze wspólnym rynkiem i nie podlega notyfikacji wynikającej z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- 2) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 również upoważnia Komisję do stwierdzenia zgodnie z art. 87 Traktatu, że pomoc, która jest zgodna z systemem przyjętym przez Komisję w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego w zakresie przyznanej pomocy regionalnej jest zgodna ze wspólnym rynkiem i nie podlega notyfikacji wynikającej z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- 3) Komisja zastosowała art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy dotyczącej zatrudnienia w ramach wspieranych obszarów w licznych decyzjach oraz poza takimi obszarami, a także określiła swoją politykę, w wytycznych dotyczących pomocy w zakresie zatrudnienia³, w powiadomieniu dotyczącym monitorowania pomocy państwa i zmniejszenia kosztów pracy⁴, we wskazówkach dotyczących krajowej pomocy regionalnej⁵ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw⁶. W świetle doświadczeń Komisji w zakresie stosowania tych przepisów, właściwym jest, aby dla zapewnienia efektywnego nadzoru oraz uproszczenia procedur administracyjnych bez osłabienia procesu monitoringu ze

¹ Dz.U. L 142 z 14.05.1998, str. 1.

² Dz.U. C 88 z 12.04.2002, str. 2.

³ Dz.U. C 334 z 12.12.1995, str. 4.

⁴ Dz.U. C 1 z 3.01.1997, str. 10.

⁵ Dz.U. C 74 z 10.03.1998, str. 9.

⁶ Dz.U. L 10 z 13.01.2001, str. 33.

strony Komisji, Komisja wykorzystwała uprawnienia przyznane jej na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/98.

- 4) Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza możliwości notyfikacji pomocy w zakresie zatrudnienia przez Państwa Członkowskie. Takie notyfikacje są oceniane przez Komisję, w szczególności w świetle kryteriów przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu, w rozporządzeniu (WE) nr 70/2001 lub zgodnie z innymi odpowiednimi wytycznymi lub ramami wspólnotowymi. Obecnie taka sytuacja występuje w sektorze transportu morskiego. Wytyczne dotyczące pomocy państwa w zakresie zatrudnienia⁷ przestaje się stosować od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podobnie jak powiadomienie dotyczące monitorowania pomocy państwa i zmniejszenia kosztów pracy oraz powiadomienie o przyspieszonej procedurze załatwiania notyfikacji w sprawie pomocy państwa⁸. Ocena notyfikacji, oczekujących na rozpatrzenie w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostanie dokonana zgodnie z jego przepisami. Właściwym wydaje się wprowadzenie przepisów przejściowych odnoszących się do stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do pomocy w zakresie zatrudnienia udzielonej przed jego wejściem w życie oraz niezgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- 5) Promocja zatrudnienia jest głównym celem polityki gospodarczej i społecznej Wspólnoty i jej Państw Członkowskich. Do realizacji tego celu Wspólnota stworzyła Europejską Strategię na rzecz zatrudnienia. Bezrobocie nadal stanowi ważny problem w niektórych częściach Wspólnoty i niektóre kategorie pracowników nadal mają szczególne trudności z wejściem na rynek pracy. Z tego powodu uzasadnione jest stosowanie przez władze środków działających jako bodźce dla przedsiębiorstw do zwiększenia poziomu zatrudnienia w tych przedsiębiorstwach, w szczególności, jeżeli chodzi o pracowników z kategorii osób znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji.
- 6) Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do środków dotyczących zatrudnienia, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 87 ust. 1 Traktatu i w związku z tym stanowią pomoc państwa. Szereg środków w ramach zakresu polityki zatrudnienia nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1, ponieważ stanowią one pomoc dla osób fizycznych, która nie faworyzuje niektórych przedsiębiorstw lub produkcji niektórych towarów albo nie wpływają one na handel między Państwami Członkowskimi lub, ponieważ są to ogólne środki mające na celu promowanie zatrudnienia, które nie powodują zakłóceń ani zagrożenia powstania zakłóceń konkurencji poprzez faworyzowanie niektórych przedsiębiorstw lub produkcji niektórych towarów. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na takie ogólne środki, które mogą obejmować ogólne obniżenie opodatkowania kosztów pracy oraz kosztów społecznych, wspieranie inwestycji ogólnie w dziedzinie edukacji i szkolenia, środki mające na celu udzielanie wskazówek i porad, ogólne wsparcie oraz szkolenia dla bezrobotnych oraz ulepszenia w prawie pracy. Dotyczy to także środków, co do których, uznaje się, że nie spełniają wszystkich kryteriów wymienionych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają one obowiązkowi notyfikacji przewidzianemu w art. 88 ust. 3 Traktatu zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w

⁷ Dz.U. C 371 z 23.12.2000, str. 12.

⁸ Dz.U. C 218 z 27.07.1996, str. 4.

ramach zasady *de minimis*⁹.

- 7) Uwzględniając powyższe względy, celem i efektem pomocy wyłączanej przez niniejsze rozporządzenie powinno być promowanie zatrudnienia zgodnie z Europejską Strategią na rzecz zatrudnienia, w szczególności w odniesieniu do pracowników należących do kategorii osób znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, bez negatywnego wpływu na warunki handlowe w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Pomoc w zakresie zatrudnienia przydzielona firmie w sposób indywidualny może mieć duży wpływ na konkurencję na danym rynku, ponieważ faworyzuje taką firmę względem innych, które nie otrzymały takiej pomocy. Poprzez przyznanie pomocy jedynie pojedynczej firmie będzie ona najprawdopodobniej miała ograniczony skutek w odniesieniu do zatrudnienia. Dlatego przyznanie indywidualnej pomocy w zakresie zatrudnienia powinno nadal podlegać notyfikacji do Komisji, a niniejsze rozporządzenie powinno wyłączać pomoc tylko, jeżeli przyznawana jest ona w formie systemu.
- 8) Niniejsze rozporządzenie powinno wyłączać wszelką pomoc przyznawaną zgodnie z systemem, który spełnia wszystkie odpowiednie wymagania niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia efektywnego nadzoru oraz uproszczenia procedur administracyjnych bez osłabienia procesu monitoringu Komisji, wszelkie systemy pomocy powinny zawierać wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia.
- 9) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać z obowiązku notyfikacji pomocy państwa w sektorze stoczniowym i górnictwym, w odniesieniu, do których ustanowiono szczególne zasady odpowiednio w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1540/98¹⁰ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1407/2002¹¹.
- 10) Niniejsze rozporządzenie powinno znaleźć zastosowanie w sektorze transportowym. Jednakże, uwzględniając szczególne charakterystyczne cechy konkurencji w tym sektorze, nie jest właściwe wyłączenie pomocy mającej na celu tworzenie zatrudnienia.
- 11) Komisja mniej przychylnie odnosi się do pomocy ukierunkowanej na poszczególne sektory, w tym m.in. wrażliwe sektory, w których istnieją zbyt duże możliwości produkcyjne lub, które znajdują się w sytuacji kryzysowej. Dlatego systemy pomocy, które dotyczą poszczególnych sektorów nie powinny podlegać wyłączeniu z zakresu wymogu notyfikacji przewidzianego przez niniejsze rozporządzenie.
- 12) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisji oraz w celu lepszego zapewnienia proporcjonalności pomocy oraz ograniczenia jej do niezbędnej kwoty, progi należy określić w postaci intensywności pomocy w odniesieniu do grupy kosztów, kwalifikujących się do pomocy, a nie w postaci maksymalnych kwot pomocy.
- 13) W celu określenia czy pomoc jest zgodna z zasadami wspólnego rynku na mocy niniejszego rozporządzenia, czy też nie, konieczne jest uwzględnienie intensywności pomocy oraz, co za tym idzie, kwoty pomocy wyrażonej jako ekwiwalent dotacji. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji pomocy płatnej w kilku ratach oraz pomocy w formie pożyczek uprzywilejowanych należy uwzględnić rynkowe stopy procentowe obowiązujące w momencie przyznawania dotacji. Aby stosowane zasady dotyczące

⁹ Dz.U. L 10 z 13.01.2001, str. 30.

¹⁰ Dz.U. L 202 z 18.07.1998, str. 1.

¹¹ Dz.U. L 205 z 2.08.2002, str. 1.

pomocy państwa były jednolite, przejrzyste i proste, stopy rynkowe do celów niniejszego rozporządzenia powinny być uznawane za stopy referencyjne pod warunkiem, że w przypadku pożyczki uprzywilejowanej, pożyczka będzie posiadać normalne zabezpieczenie i nie będzie z nią związane nietypowe ryzyko. Stopy referencyjne powinny być stopami okresowo ustalonymi przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów oraz publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i w Internecie.

- 14) Uwzględniając różnice między wielkością przedsiębiorstw, powinny zostać ustalone inne pułapy intensywności pomocy w celu tworzenia zatrudnienia dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz dla dużych przedsiębiorstw. W celu wyeliminowania różnic, które mogłyby powodować zakłócenia konkurencji, dla ułatwienia koordynacji między różnymi inicjatywami Wspólnoty i inicjatywami krajowymi oraz dla zapewnienia jasności administracyjnej oraz pewności prawnej, definicja „małych i średnich przedsiębiorstw” (MŚP) używana w niniejszym rozporządzeniu powinna być definicją przedstawioną w rozporządzeniu Komisji 96/280/WE z dnia 3 kwietnia 1996 r. dotyczącym definicji małych i średnich przedsiębiorstw¹². Definicja ta została również zastosowana w rozporządzeniu (WE) nr 70/2001.
- 15) Pułapy intensywności pomocy należy ustalić w świetle doświadczeń Komisji na poziomie, który zapewnia odpowiednią równowagę między minimalizacją zakłócenia konkurencji oraz celem promowania zatrudnienia. W celu zapewnienia spójności pułapy powinny być dostosowane do pułapów ustalonych we wskazówkach dotyczących krajowej pomocy regionalnej oraz w rozporządzeniu (WE) nr 70/2001, które pozwalały na obliczenie pomocy w odniesieniu do stworzenia zatrudnienia powiązanego z projektami inwestycyjnymi.
- 16) Koszty zatrudnienia stanowią część kosztów operacyjnych każdego przedsiębiorstwa. Dlatego szczególnie ważną kwestią jest, aby pomoc odniosła pozytywny skutek w zakresie zatrudnienia, a nie umożliwiała przedsiębiorstwom jedynie zmniejszyć koszty, które poniosłyby one także w innym przypadku.
- 17) Bez rygorystycznej kontroli i sztywno określonych limitów, pomoc w zakresie zatrudnienia może mieć szkodliwe skutki, które niwelują jej bezpośredni wpływ na tworzenie miejsc pracy. Jeżeli pomoc jest wykorzystywana do ochrony firm wystawionych na konkurencję wewnątrzspółnotową, może ona powodować opóźnienia w realizacji działań dostosowawczych mających na celu zapewnienie konkurencyjności przemysłu Wspólnoty. Przy braku rygorystycznej kontroli taka pomoc może być skoncentrowana w najlepiej prosperujących obszarach, niezgodnie z celem zapewnienia spójności ekonomicznej i społecznej. W ramach jednolitego rynku pomoc przyznawana w celu obniżenia kosztów zatrudnienia może prowadzić do zakłócenia konkurencji wewnątrzspółnotowej i zmiany kierunku alokacji zasobów oraz mobilnych inwestycji, do przenoszenia bezrobocia z jednego kraju do drugiego oraz do zmiany miejsca.
- 18) Pomoc w zakresie tworzenia miejsc pracy powinna spełniać warunek, że utworzone miejsce pracy powinno istnieć przez pewien minimalny okres czasu. Okres ustalony w niniejszym rozporządzeniu powinien zostać uznany za ważniejszy od zasady pięciu lat

¹² Dz.U. L 107 z 30.04.1996, str. 4.

przedstawionej w pkt. 4.I.4 wskazówek dotyczącej krajowej pomocy regionalnej.

- 19) Pomoc w utrzymaniu miejsc pracy oznaczająca wsparcie finansowe udzielane firmie, by przekonać ją, aby nie zwalniała pracowników jest podobna do pomocy operacyjnej. Dlatego, z zastrzeżeniem wszelkich zasad odnoszących się do sektorów takich, jak zasady istniejące w sektorze transportu morskiego, zgoda na taką pomoc powinna być udzielana tylko w specyficznych okolicznościach oraz na czas ograniczony. Pomoc taką należy notyfikować Komisji oraz nie powinna ona podlegać wyłączeniom w zakresie obowiązku notyfikacji przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu. Ograniczone okoliczności, w których zgoda na taką pomoc może zostać udzielona obejmują okoliczności, w których zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu, zamiarem jest naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub wyjątkowymi zdarzeniami; inny przypadek zgodny jest z warunkami stosującymi się do pomocy operacyjnej we wskazówkach dotyczących krajowej pomocy regionalnej, w regionach, których może dotyczyć odstępstwo określone w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu dotycząca rozwoju gospodarczego obszarów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których występuje niedostateczne zatrudnienie, w tym najbardziej peryferyjne regiony; trzecim jest przypadek, w którym pomoc taka jest przyznawana w kontekście ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstwa przechodzącego trudności, zgodnie z przepisami odpowiednich wskazówek Wspólnoty¹³.
- 20) Szczególny rodzaj pomocy to pomoc przyznawana pracodawcom w celu zamiany tymczasowych umów o pracę lub umów o pracę na czas określony na umowy o pracę na czas nieokreślony. Takich środków nie powinno obejmować zwolnienie z obowiązku notyfikacji, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i powinny one podlegać notyfikacji tak, aby Komisja mogła określić czy odnoszą one pozytywne skutki w zakresie zatrudnienia. Należy w szczególności zapewnić, aby takie środki nie umożliwiały jednoczesnej pomocy w momencie tworzenia stanowiska oraz zmiany rodzaju umowy, w taki sposób, że spowoduje to przekroczenie pułapu pomocy dla wstępnej inwestycji lub utworzenia miejsca pracy.
- 21) Małe i średnie przedsiębiorstwa odgrywają decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy. Jednocześnie ich wielkość może stanowić przeszkodę w zwiększaniu zatrudnienia ze względu na ryzyko oraz ciężar administracyjny przy rekrutacji nowego personelu. Podobnie, tworzenie miejsc pracy może przyczynić się do rozwoju gospodarczego regionów we Wspólnocie o mniej korzystnych warunkach gospodarowania oraz w ten sposób do poprawy spójności ekonomicznej i społecznej. Przedsiębiorstwa w tych regionach odczuwają trudności strukturalne związane z lokalizacją. Dlatego właściwym jest, aby małe i średnie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa w regionach, które są wspierane, miały możliwość skorzystania z pomocy w zakresie tworzenia miejsc pracy.
- 22) Duże firmy na obszarach, które nie są wspierane nie doświadczają szczególnych trudności, a koszty zatrudnienia są częścią ich normalnych kosztów operacyjnych. Z tego powodu, a także w celu zmaksymalizowania efektu działania wywołanego pomocą w zakresie tworzenia miejsc pracy w MŚP oraz w regionach, które mogą być objęte odstępstwem na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) oraz c) Traktatu, duże firmy w regionach, których nie dotyczy odstępstwo nie powinny być wśród tych, którym można przyznać pomoc na tworzenie miejsc pracy.

¹³ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

- 23) Niektóre kategorie pracowników mają szczególne trudności ze znalezieniem pracy, ponieważ pracodawcy uważają ich za osoby mniej wydajne. Ta postrzegana niższa wydajność może być spowodowana brakiem uprzednio zdobytego doświadczenia związanego z wykonywaniem pracy (na przykład młodzi pracownicy, osoby bezrobotne przez długi czas) lub trwałym upośledzeniem. Pomoc w zakresie zatrudnienia mająca na celu zachęcenie firm do rekrutacji takich osób jest uzasadniona faktem, że niższa wydajność tych pracowników zmniejsza przewagę finansową takiej firmy oraz faktem, że pracownicy również korzystają z zastosowania takiego środka oraz prawdopodobne jest ich wykluczenie z rynku pracy, jeżeli pracodawcom nie zaoferuje się takich bodźców. Dlatego właściwym jest udzielanie przyzwolenia na sporządzanie systemów przewidujących taką pomoc niezależnie od wielkości i lokalizacji beneficjenta.
- 24) Należy określić kategorie pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, lecz Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość notyfikacji pomocy oraz promowania rekrutacji innych kategorii osób, które uznają za znajdujące się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, podając uzasadniające argumenty.
- 25) Pracownicy niepełnosprawni mogą potrzebować stałej pomocy, aby mogli pozostawać na rynku pracy, która może wykraczać poza ramy pomocy dotyczącej początkowego zatrudnienia i może obejmować udział w zatrudnieniu chronionym. Systemy zapewniające pomoc w tym zakresie powinny zostać wyłączone z obowiązku notyfikacji pod warunkiem, że można wykazać, że pomoc nie przekracza rozmiarów koniecznych dla zrekompensowania niższej wydajności danych pracowników, kosztów dodatkowych ich zatrudnienia lub kosztów utworzenia i utrzymania zatrudnienia chronionego. Warunek ten ma uniemożliwić przedsiębiorstwom korzystającym z takiej pomocy sprzedaż poniżej cen konkurencyjnych na rynkach, zaopatrywanych również przez inne przedsiębiorstwa.
- 26) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać kumulacji pomocy dla rekrutacji pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub w zakresie rekrutacji lub zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych z innymi rodzajami pomocy udzielanej w odniesieniu do kosztów zatrudnienia, gdyż w takich przypadkach uzasadnione jest dostarczanie bodźca do preferowania zatrudnienia pracowników należących do tych kategorii względem innych.
- 27) Dla zapewnienia, że pomoc jest niezbędna i działa jako bodziec w zakresie zatrudnienia, niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy na tworzenie zatrudnienia lub na rekrutację, które beneficjent podjąłby sam w warunkach rynkowych.
- 28) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy w zakresie tworzenia zatrudnienia tam, gdzie występuje kumulacja z inną pomocą państwa, w tym pomocą udzielaną przez władze krajowe, regionalne lub lokalne lub pomocą wspólnotową w odniesieniu do tych samych kosztów, których może dotyczyć pomoc lub kosztów inwestycji, z którymi zatrudnienie jest związane, gdy taka kumulacja powoduje przekroczenie progów ustalonych w niniejszym rozporządzeniu lub w zasadach Wspólnoty dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do inwestycji, w szczególności wskazówkach dotyczących krajowej pomocy regionalnej oraz rozporządzeniu (WE) nr 70/2001. Jedyne wyjątek od tej zasady powinien dotyczyć pomocy w zakresie rekrutacji pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub zatrudnienia

pracowników niepełnosprawnych.

- 29) Właściwe jest, by duże kwoty pomocy, zanim zostaną uruchomione nadal podlegały indywidualnej ocenie ze strony Komisji. Stąd w związku z tym kwoty pomocy przekraczające ustaloną kwotę na pewien okres w odniesieniu do pojedynczego przedsiębiorstwa lub zakładu są wyłączone z zakresu zwolnienia przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu oraz nadal podlegają wymaganiom z art. 88 ust. 3 Traktatu.
- 30) Środki dotyczące pomocy w zakresie promowania zatrudnienia oraz innej pomocy związanej z celami odnoszącymi się do zatrudnienia i rynku pracy mogą mieć inny charakter niż środki wyłączone przez niniejsze rozporządzenie. Takie środki powinny być notyfikowane zgodnie z art. 88 ust. 3.
- 31) W świetle Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy eksportowej ani pomocy sprzyjającej krajowym produktom w porównaniu z produktami importowanymi. Taka pomoc byłaby niezgodna ze zobowiązaniami międzynarodowymi Wspólnoty na mocy tego Porozumienia i dlatego nie powinna zostać wyłączona z obowiązku notyfikacji ani dozwolona w przypadku dokonania takiej notyfikacji.
- 32) W celu zapewnienia przejrzystości oraz efektywnego monitoringu zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 994/98, właściwym jest ustalenie standardowego formatu, według którego Państwa Członkowskie powinny dostarczać Komisji informacji podsumowujących zawsze, gdy na mocy niniejszego rozporządzenia realizowany jest system pomocy z zamiarem publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Z tego samego powodu właściwe jest określenie zasad dotyczących dokumentacji, którą Państwa Członkowskie powinny prowadzić w odniesieniu do systemu pomocy wyłączonego przez niniejsze rozporządzenie. Do celów przedłożenia Komisji rocznego raportu przez Państwa Członkowskie, właściwym jest, aby Komisja ustaliła swoje specjalne wymagania. W celu ułatwienia procedury administracyjnej oraz uwzględniając szeroki dostęp do niezbędnej technologii, informacje podsumowujące oraz raport roczny powinny zostać dostarczone w formie skomputeryzowanej.
- 33) Uwzględniając doświadczenie Komisji w tym zakresie, w szczególności częstotliwość zgodnie, z którą konieczna jest zmiana polityki pomocy państwa, właściwym jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 994/98 konieczne jest włączenie ustaleń przejściowych, dzięki którym systemy pomocy już wyłączone przez niniejsze rozporządzenie będą w momencie jego wygaśnięcia nadal wyłączone przez następne sześć miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do systemów, które stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu oraz które zapewniają pomoc w zakresie tworzenia miejsc pracy, zapewniają pomoc w rekrutacji pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych lub zapewniają pomoc w zakresie

pokrycia dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do pomocy we wszystkich sektorach, w tym działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w odniesieniu do pomocy udzielanej w sektorze górniczym ani stoczniowym ani też do pomocy odnoszącej się do tworzenia zatrudnienia w rozumieniu art. 4, udzielanej w sektorze transportowym. Taka pomoc podlega uprzedniej notyfikacji Komisji zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu.

3. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się w odniesieniu do:

- a) pomocy w zakresie działalności związanej z wywozem, a mianowicie pomocy bezpośrednio związanej z ilościami wywiezionymi, utworzenia i działania sieci dystrybucji ani innych bieżących wydatków związanych z działalnością eksportową;
- b) pomocy uzależnionej od wykorzystania towarów krajowych uprzywilejowanych względem towarów przywożonych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „pomoc” oznacza wszelkie środki spełniające wszystkie kryteria przedstawione w art. 87 ust. 1 Traktatu,
- b) „małe i średnie przedsiębiorstwa” oznaczają przedsiębiorstwa, których definicja znajduje się w załączniku 1 do rozporządzenia (WE) nr 70/2001,
- c) „intensywność pomocy brutto” oznacza kwotę pomocy wyrażoną jako procent odpowiednich kosztów. Wszystkie wykorzystane liczby będą liczbami przed potrąceniem na poczet podatków bezpośrednich. W przypadkach, gdy pomoc zostanie przyznana w innej formie niż dotacja, kwota pomocy będzie stanowić ekwiwalent dotacji pomocy. Pomoc płatna w kilku ratach będzie dyskontowana do jej wartości w momencie jej przyznania. Stopa procentowa wykorzystywana do celów dyskonta oraz do obliczenia kwoty pomocy w postaci pożyczki uprzywilejowanej będzie stopą referencyjną obowiązującą w momencie przyznania dotacji,
- d) „intensywność pomocy netto” oznacza zdyskontowaną kwotę pomocy, po odliczeniu podatku, wyrażoną jako procent odpowiednich kosztów,
- e) „liczba pracowników” oznacza roczną liczbę jednostek pracujących, a mianowicie liczbę osób zatrudnionych na pełnym etacie w ciągu jednego roku, przy czym ilość osób zatrudniona w niepełnym wymiarze i praca sezonowa stanowią ułamkowe części AWU,
- f) „pracownik znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji” oznacza każdą osobę

należącą do kategorii, która ma trudności z wejściem na rynek pracy bez wsparcia, a mianowicie osobę spełniającą przynajmniej jedno z następujących kryteriów:

- (i) wszelkie osoby, które są w wieku poniżej 25 lat lub minęło nie więcej niż dwa lata od momentu ukończenia przez nie edukacji w pełnym wymiarze lub osoby, które nie znalazły do tej pory pierwszej regularnej pracy zarobkowej,
 - (ii) wszyscy pracownicy migrujący, którzy poruszają się lub przenieśli się w ramach Wspólnoty lub stają się rezydentami we Wspólnocie w celu podjęcia pracy,
 - (iii) wszelkie osoby, które są członkami grup mniejszościowych w Państwie Członkowskim lub, które wymagają rozwoju własnego profilu doświadczeń w zakresie języka, szkolenia zawodowego lub doświadczenia zawodowego w celu zwiększenia perspektyw uzyskania dostępu do stabilnego zatrudnienia,
 - (iv) wszelkie osoby, które pragną rozpocząć lub wrócić do życia zawodowego, lub, które były nieobecne w pracy lub instytucjach edukacyjnych przez przynajmniej dwa lata, w szczególności osoby, które przerwały pracę z powodu trudności pogodzenia życia zawodowego z rodzinnym,
 - (v) wszelkie osoby żyjące jako osoby samotnie wychowujące dziecko lub dzieci,
 - (vi) wszelkie osoby, które nie uzyskały wykształcenia średniego lub jego ekwiwalentu, które nie posiadają pracy lub, które obecnie tracą pracę,
 - (vii) wszelkie osoby powyżej 50 roku życia, które nie mają pracy lub, które obecnie tracą pracę,
 - (viii) wszelkie osoby, które były bezrobotne przez długi okres, tzn. wszelkie osoby, które do chwili obecnej były bezrobotne przez 12 z 16 poprzednich miesięcy lub sześć z ośmiu poprzednich miesięcy w przypadku osób poniżej 25 roku życia,
 - (ix) wszelkie osoby, które przez prawo krajowe są lub były uznawane za osoby uzależnione,
 - (x) wszelkie osoby, które nie zdobyły do chwili obecnej swojej pierwszej regularnej pracy zarobkowej od początku okresu odbywania kary pozbawienia wolności lub innej kary,
 - (xi) kobiety na obszarze geograficznym NUTS II, w którym średnie bezrobocie przekroczyło 100% średniej we Wspólnocie przez przynajmniej dwa lata kalendarzowe i w którym bezrobocie wśród kobiet przekroczyło 150% stopy bezrobocia dla mężczyzn na takim obszarze przez przynajmniej trzy ostatnie lata kalendarzowe,
- g) „pracownik niepełnosprawny” oznacza każdą osobę, która:
- (i) jest uznana za niepełnosprawną zgodnie z prawem krajowym, lub
 - (ii) u której rozpoznano, poważne fizyczne, umysłowe lub psychologiczne

upośledzenie,

- h) „zatrudnienie chronione” oznacza zatrudnienie w zakładzie, w którym przynajmniej 50% pracowników to pracownicy niepełnosprawni niebędący w stanie podjąć pracy na otwartym rynku pracy,
- i) „koszty płac” obejmują następujące składniki w rzeczywistości płatne przez danego beneficjenta pomocy państwa z tytułu zatrudnienia:
 - (i) płacę brutto, tzn. przed opodatkowaniem, oraz
 - (ii) obowiązkowe składki na ubezpieczenie społeczne.
- j) miejsce pracy jest „związane z wykonywaniem projektu inwestycyjnego”, jeżeli dotyczy działalności, z którą inwestycja jest związana oraz jeżeli jest stworzone w ciągu trzech lat od ukończenia inwestycji. W tym okresie, miejsca pracy stworzone w następstwie wzrostu stopnia wykorzystania zdolności stworzonej poprzez inwestycję są również powiązane z inwestycją,
- k) „inwestycja w rzeczowe składniki majątku” oznacza inwestycję w fizyczne środki trwałe odnoszące się do tworzenia nowego zakładu, rozszerzenia istniejącego zakładu lub zaangażowania w działalność wymagającą fundamentalnej zmiany w produkcji lub procesie produkcji istniejącego zakładu (w szczególności poprzez racjonalizację, dywersyfikację lub modernizację). Inwestycję w środki trwałe podjętą w formie przejęcia zakładu, który został zamknięty lub, który zostałby zamknięty gdyby nie został zakupiony, również uznaje się jako inwestycję w rzeczowe składniki majątku.
- l) „inwestycja w wartości niematerialne i prawne” oznacza inwestycję w transfer technologii poprzez nabycie praw patentowych, licencji, know - how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej.

Artykuł 3

Warunki wyłączenia

1. Z zastrzeżeniem art. 9, systemy pomocy spełniające wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia są zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i są zwolnione z wymogu notyfikacji wynikającego z art. 88 ust. 3 Traktatu pod warunkiem, że:
 - a) wszelka pomoc, która mogłaby być przyznana zgodnie z takim systemem spełnia wszystkie warunki niniejszego rozporządzenia,
 - b) system zawiera wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia w postaci przytoczenia jego tytułu oraz odniesienia dotyczącego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. Pomoc przyznana zgodnie z systemami, określonymi w ust. 1 jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu i jest zwolniona z wymogu notyfikacji wynikającego z art. 88 ust. 3 pod warunkiem, że przyznana pomoc spełnia wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Tworzenie zatrudnienia

1. Systemy pomocy dla tworzenia zatrudnienia oraz wszelka pomoc, która mogłaby zostać przyznana na mocy takich systemów, powinna spełniać warunki określone w ust 2, 3 i 4.

2. W przypadkach, gdy zatrudnienie jest tworzone na obszarach lub w sektorach, które w momencie przyznawania pomocy są obszarami i sektorami niekwalifikującymi się do przyznania pomocy regionalnej na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) i c) intensywność pomocy brutto nie przekroczy:

- a) 15% w przypadku małych przedsiębiorstw,
- b) 7,5% w przypadku średnich przedsiębiorstw.

3. W przypadkach, gdy tworzy się zatrudnienie na obszarach i w sektorach, które w momencie przyznania pomocy są obszarami i sektorami kwalifikującymi się do przyznania pomocy regionalnej na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) i c) intensywność pomocy netto nie przekroczy odpowiadającego pułapu regionalnej pomocy inwestycyjnej określonego w systemie stosowanym w momencie przyznania pomocy, zatwierdzonym przez Komisję w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego; w tym celu uwzględnić należy między innymi wielosektorowe ramy pomocy regionalnej w odniesieniu do dużych projektów inwestycyjnych¹⁴.

W przypadku małych i średnich przedsiębiorstw i jeżeli system nie stanowi inaczej w odniesieniu do takich przedsiębiorstw, pułap ten zwiększy się o:

- a) 10 punktów procentowych brutto na obszarach objętych art. 87 ust. 3 lit. c) pod warunkiem, że całkowita intensywność pomocy netto nie przekracza 30%, lub
- b) 15 punktów procentowych brutto na obszarach objętych art. 87 ust. 3 lit. a) pod warunkiem, że całkowita intensywność pomocy netto nie przekracza 75%.

Wyższe pułapy pomocy regionalnej stosuje się jedynie, jeżeli, wkład beneficjenta w finansowanie wynosi przynajmniej 25% i jeżeli zatrudnienie jest utrzymywane na tym samym poziomie w kwalifikującym się regionie.

Jeżeli zatrudnienie jest tworzone w sektorze produkcji, przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu produktów wymienionych w załączniku 1 do Traktatu na obszarach, które kwalifikują się do kategorii obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999¹⁵, stosuje się te wyższe pułapy lub, jeżeli jest to stosowne – wyższe pułapy pomocy wynikające z tego rozporządzenia.

4. Pułapy określone w ust. 2 i 3 stosują się w odniesieniu do intensywności pomocy obliczanej jako procent kosztów płac przez okres dwóch lat odnoszących się do zatrudnienia stworzonego pod następującymi warunkami:

¹⁴ Dz.U. C 70 z 19.03.2002, str. 8.

¹⁵ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 80.

- a) stworzone zatrudnienie musi stanowić wzrost netto liczby pracowników zarówno w zakładzie, jak i w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy,
- b) stworzone zatrudnienie będzie utrzymywane przez minimalny okres trzech lat lub dwóch lat w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, oraz
- c) nowi pracownicy zatrudnieni w wyniku stworzenia zatrudnienia nigdy nie mieli pracy lub stracili ją lub też tracą obecnie poprzednią pracę.

5. Gdy pomoc jest przyznawana w odniesieniu do tworzenia zatrudnienia zgodnie z systemem wyłączonym na mocy niniejszego artykułu, dodatkowa pomoc może zostać przyznana w przypadku rekrutacji pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub pracownika niepełnosprawnego zgodnie z warunkami określonymi w art. 5 lub 6.

Artykuł 5

Rekrutacja pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i niepełnosprawnych

1. Systemy pomocy w zakresie rekrutacji pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych przez przedsiębiorstwo oraz wszelka pomoc, która mogłaby być przyznana na mocy tego systemu powinny spełniać warunki ust. 2 i 3.
2. Intensywność wszelkiej pomocy brutto odnoszącej się do zatrudnienia pracownika lub danych pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych obliczana jako procent kosztów płac przez okres jednego roku od momentu rekrutacji nie przekroczy 50% w odniesieniu do pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub 60% w odniesieniu do pracowników niepełnosprawnych.
3. Następujące warunki stosuje się:
 - a) gdy rekrutacja nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników w danym zakładzie, stanowisko lub stanowiska musiały zostać zwolnione w następstwie dobrowolnego odejścia, przejścia na emeryturę z powodu wieku, dobrowolnej redukcji czasu pracy lub zgodnego z prawem zwolnienia za naruszenie obowiązków służbowych i nie w wyniku redukcji etatów, oraz
 - b) z wyjątkiem przypadku zgodnego z prawem zwolnienia za naruszenie obowiązków służbowych pracownik lub pracownicy muszą być uprawnieni do nieprzerwanego zatrudnienia przez minimum 12 miesięcy.

Artykuł 6

Dodatkowe koszty zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych

1. Systemy pomocy w zakresie zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych oraz wszelka pomoc, która mogłaby zostać przyznana zgodnie z takim systemem powinny spełniać

warunki określone w ust. 2 i 3.

2. Pomoc wraz z każdą pomocą przewidzianą na mocy art. 5, nie przekroczy poziomu niezbędnego do dokonania jakiegokolwiek rekompensaty w zakresie zmniejszonej wydajności wynikającej z niepełnosprawności pracownika lub pracowników oraz wszelkich następujących kosztów:

- a) kosztów adaptacji pomieszczeń,
- b) kosztów zatrudnienia pracowników, spędzających czas wyłącznie na pomocy pracownikowi lub pracownikom niepełnosprawnym,
- c) kosztów adaptacji lub nabycia urządzeń przeznaczonych do ich użytku,

które są kosztami dodatkowymi względem kosztów, które beneficjent poniósłby, jeżeli zatrudniałby pracowników, którzy nie są niepełnosprawnymi, przez każdy okres czasu, przez który pracownik lub pracownicy niepełnosprawni są w rzeczywistości zatrudniani.

Jeżeli beneficjent zapewnia zatrudnienie chronione, pomoc może dodatkowo pokrywać, lecz nie może przewyższać, koszty budowy, instalacji lub rozbudowy danego zakładu i wszelkie koszty administracyjne oraz transportowe, które wynikają z zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych.

3. Systemy wyłączone na mocy niniejszego artykułu przewidują, że pomoc jest uwarunkowana prowadzeniem przez beneficjenta dokumentacji pozwalającej na sprawdzenie, czy przyznana pomoc spełnia przepisy niniejszego artykułu oraz art. 8 ust 4.

Artykuł 7

Konieczność pomocy

1. Niniejsze rozporządzenie wyłącza jedynie pomoc na mocy art. 4, jeżeli przed stworzeniem zatrudnienia:

- a) beneficjent przedłoży Państwu Członkowskiemu wniosek o pomoc, lub
- b) Państwo Członkowskie przyjęło przepisy prawne ustanawiające prawo do pomocy zgodnie z obiektywnymi kryteriami wykluczające dalsze stosowanie praktyki uznaniowej przez to Państwo Członkowskie.

2. Pomoc może korzystać z wyłączenia na mocy art. 4 w przypadkach, gdy:

- a) stworzone zatrudnienie jest związane z wykonywaniem projektu inwestycji w aktywa materialne lub wartości niematerialne i prawne, oraz
- b) zatrudnienie jest tworzone w ciągu trzech lat od ukończenia inwestycji.

Tylko, jeżeli wniosek, określony w ust. 1 lit. a) lub wniosek, określony w ust. 1 lit. b) ma miejsce zanim prace nad projektem zostaną rozpoczęte.

Artykuł 8

Kumulacja

1. Pułapy pomocowe określone w art. 4, 5 i 6 stosuje się bez względu na to, czy wsparcie dla wspomaganego zatrudnienia lub rekrutacji jest finansowane wyłącznie ze środków państwowych czy jest częściowo finansowane przez Wspólnotę.

2. Pomoc zgodnie z systemami wyłączonymi na mocy art. 4 niniejszego rozporządzenia nie może kumulować się z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ani z innym finansowaniem wspólnotowym w odniesieniu do tych samych kosztów płac, jeżeli taka kumulacja powodowałaby intensywność pomocy przekraczającą intensywność ustaloną przez niniejsze rozporządzenie.

3. Pomoc zgodnie z systemami wyłączonymi na mocy art. 4 niniejszego rozporządzenia nie kumuluje się:

- a) z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, ani z żadnym innym finansowaniem wspólnotowym w odniesieniu do kosztów jakichkolwiek inwestycji, z którymi powiązane jest tworzenie zatrudnienia oraz które nie zostały jeszcze ukończone w momencie tworzenia zatrudnienia lub, które było ukończone w przeciągu trzech lat zanim zatrudnienie zostało stworzone, lub
- b) z żadną taką pomocą ani finansowaniem w odniesieniu do tych samych kosztów płac ani innego zatrudnienia związanego z tą samą inwestycją,

jeżeli taka kumulacja powodowałaby intensywność pomocy przewyższającą odpowiedni pułap regionalnej pomocy inwestycyjnej określony we wskazówkach dotyczących krajowej pomocy regionalnej oraz w systemie zatwierdzonym przez Komisję dla każdego Państwa Członkowskiego lub pułap wynikający z rozporządzenia (WE) nr 70/2001. Jeżeli odpowiedni pułap był dostosowany w konkretnym przypadku, w szczególności poprzez zastosowanie zasad odnoszących się do pomocy państwa stosowanych w danym sektorze lub poprzez zastosowanie instrumentu mającego zastosowanie do dużych projektów inwestycyjnych takich, jak obowiązujące wielosektorowe ramy dla regionalnej pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych, przystosowywany pułap stosuje się do celów niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 pomoc zgodna z systemami wyłączonymi na mocy art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia może być kumulowana z inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu lub z innym finansowaniem wspólnotowym w odniesieniu do tych samych kosztów, w tym z pomocą zgodną z systemami wyłączonymi na mocy art. 4 niniejszego rozporządzenia, która pozostaje w zgodzie z ust. 2 i 3, pod warunkiem, że taka kumulacja nie powoduje intensywności pomocy brutto przekraczającej 100% kosztów płac w dowolnym okresie, w którym pracownik lub pracownicy są zatrudnieni.

Akapit pierwszy nie narusza niższych limitów intensywności pomocy, które mogły zostać ustalone zgodnie z ramami działania Wspólnoty w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie badań i rozwoju¹⁶.

¹⁶ Dz.U. C 45 z 17.02.1996, str. 5.

Artykuł 9

Pomoc podlegająca uprzedniej notyfikacji Komisji

1. Systemy pomocy, które koncentrują się na poszczególnych sektorach nie są zwolnione z obowiązku notyfikacji na mocy niniejszego rozporządzenia i podlegają one wymogowi notyfikacji wynikającemu z art. 88 ust. 3 Traktatu.
2. Niniejsze rozporządzenie nie zwalnia z obowiązku notyfikacji przyznania pomocy pojedynczemu przedsiębiorstwu lub zakładowi przekraczającej wielkość pomocy brutto określoną na 15 mln EUR przez dowolny okres trzyletni. Komisja oceni taką pomoc, jeżeli zostanie ona przyznana zgodnie z systemem, który w innym przypadku jest wyłączony na mocy niniejszego rozporządzenia odwołując się jedynie do kryteriów wynikających z niniejszego rozporządzenia.
3. Niniejsze rozporządzenie nie narusza jakichkolwiek zobowiązań Państwa Członkowskiego w zakresie notyfikacji indywidualnego przyznania pomocy zgodnie z zobowiązaniami przyjętymi w kontekście innych instrumentów pomocy państwa oraz w szczególności zobowiązania dotyczącego notyfikacji lub poinformowania Komisji o pomocy na rzecz przedsiębiorstwa otrzymującego pomoc restrukturyzacyjną w rozumieniu wskazówek Wspólnoty dotyczących pomocy w zakresie ratowania oraz restrukturyzacji firm przechodzących trudności oraz zobowiązania w zakresie notyfikacji pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych zgodnie z obowiązującymi ramami wielosektorowymi.
4. Systemy pomocy mające na celu promowanie rekrutacji kategorii pracowników, którzy nie znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w rozumieniu art. 2 lit. f) nadal będą podlegać wymogowi notyfikacji wynikającemu z art. 88 ust. 3 Traktatu chyba, że zostaną wyłączone na mocy art. 4. Dokonując notyfikacji Państwa Członkowskie przedłożą celem dokonania oceny przez Komisję argumenty wskazujące, że dani pracownicy znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji. W tym celu stosuje się art. 5.
5. Pomoc w zakresie utrzymania miejsc pracy, mianowicie wsparcie finansowe udzielane przedsiębiorstwu w celu utrzymania pracowników, którzy w innym przypadku zostaliby zwolnieni, podlega wymogowi notyfikacji wynikającemu z art. 88 ust. 3 Traktatu. Z zastrzeżeniem zasad sektorowych, Komisja może udzielić zgody na taką pomoc tylko, jeżeli zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. b) Traktatu pomoc ta ma za zadanie zrekompensować szkody spowodowane przez klęski żywiołowe lub wyjątkowe wydarzenia, lub na mocy warunków odnoszących się do pomocy operacyjnej we wskazówkach dotyczących krajowej pomocy regionalnej, w regionach, które mogą podlegać odstępstwu na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) dotyczącego rozwoju gospodarczego obszarów, gdzie poziom życia jest nienormalnie niski, lub gdzie występuje niedostateczne zatrudnienie.
6. Pomoc w zakresie zamiany umów tymczasowych o pracę lub umów na czas określony na umowy o pracę na czas nieokreślony podlega obowiązkowi notyfikacji wynikającemu z art. 88 ust. 3 Traktatu.
7. Systemy pomocy w zakresie dzielenia stanowiska z inną osobą, w celu udzielenia wsparcia pracującym rodzicom i podobne środki dotyczące zatrudnienia, które promują zatrudnienie, jednakże ich skutkiem nie jest wzrost zatrudnienia netto, rekrutacja pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub rekrutacja lub

zatrudnienie osób niepełnosprawnych nadal podlegają wymogowi notyfikacji wynikającemu z art. 88 ust. 3 Traktatu i są oceniane przez Komisję zgodnie z art. 87.

8. Inne środki pomocy, których cele związane są z zatrudnieniem i rynkiem pracy, takie jak środki zachęcające do wcześniejszego przejścia na emeryturę, również podlegają wymogowi notyfikacji wynikającemu z art. 88 ust. 3 Traktatu oraz będą oceniane przez Komisję zgodnie z art. 87.

9. Indywidualne przypadki przyznawania pomocy w zakresie zatrudnienia niezależnie od jakiegokolwiek systemu podlegają wymogowi notyfikacji wynikającemu z art. 88 ust. 3 Traktatu. Taka pomoc będzie oceniana w świetle niniejszego rozporządzenia i może być zatwierdzona przez Komisję tylko, jeżeli jest ona zgodna z konkretnymi obowiązującymi zasadami określonymi w odniesieniu do sektora, w którym działa beneficjent oraz jedynie, jeżeli możliwe jest wykazanie, że skutki takiej pomocy w zakresie zatrudnienia przeważają nad wpływem na konkurencję na danym rynku.

Artykuł 10

Przejrzystość i monitorowanie

1. W momencie realizacji systemów pomocy wyłączonych na mocy niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie w terminie 20 dni roboczych prześlą Komisji w celu publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* streszczenia informacji dotyczących takiego systemu pomocy w formie przedstawionej w załączniku I. Informację należy przekazać w formie skomputeryzowanej.

2. Państwa Członkowskie zobowiązują się prowadzić szczegółową dokumentację odnoszącą się do systemów pomocy wyłączonych na mocy niniejszego rozporządzenia i indywidualnej pomocy przyznanej zgodnie z tymi systemami. Taka dokumentacja powinna obejmować niezbędne informacje dla ustalenia, że warunki zwolnienia przedstawione w niniejszym rozporządzeniu są spełnione, włączając informacje na temat statusu spółki, w przypadku, której pomoc zależy od jej statusu jako MŚP. Państwa Członkowskie będą utrzymywać dokumentację dotyczącą systemu pomocy przez 10 lat od daty, w której została zgodnie z takim systemem przyznana ostatnia pomoc indywidualna. Na pisemne żądanie, Państwo Członkowskie zobowiązane jest dostarczyć Komisji, w terminie 20 dni roboczych lub innym dłuższym terminie ustalonym w żądaniu, wszystkie informacje, które Komisja uzna za niezbędne dla dokonania oceny, czy warunki tego rozporządzenia zostały spełnione.

3. Państwa Członkowskie sporządzą raport na temat zastosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do całości lub części roku kalendarzowego, w którym niniejsze rozporządzenie obowiązuje, w formie przedstawionej w załączniku II, w formie skomputeryzowanej. Państwa Członkowskie dostarczą taki raport Komisji nie później niż trzy miesiące od końca okresu, do którego raport się odnosi.

Artykuł 11

Wejście w życie, okres obowiązywania i ustalenia przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie pozostanie w mocy do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Notyfikacje oczekujące na rozpatrzenie w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia będą oceniane zgodnie z jego przepisami.

Systemy pomocy realizowane przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz pomoc przyznana zgodnie z tymi systemami, w przypadku braku zezwolenia ze strony Komisji oraz z naruszeniem obowiązku określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu, będą zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 Traktatu oraz będą wyłączone na mocy niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełniają one warunki przedstawione w art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 2. Wszelka pomoc, która nie spełnia takich warunków będzie oceniana przez Komisję zgodnie z odpowiednimi ramami, wskazówkami, pismami i powiadomieniami.

3. Z końcem okresu obowiązywania tego rozporządzenia systemy pomocy wyłączone na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaną wyłączone w sześciomiesięcznym okresie dostosowawczym.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2002 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Informacja przekazywana przez Państwa Członkowskie dotycząca pomocy państwa przyznawanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 2204/2002 z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia

(przedstawiana w formie skomputeryzowanej, pocztą elektroniczną na adres stateaidgreffe@cec.eu.int)

Pomoc nr:

Uwaga wyjaśniająca: Numer ten jest wypełniany przez DG COMP.

Państwo Członkowskie:

Region:

Uwaga wyjaśniająca: wskazać nazwę regionu, jeżeli pomoc przyznawana jest przez władzę niższą od władzy centralnej.

Nazwa systemu pomocy:

Uwaga wyjaśniająca: wskazać nazwę systemu pomocy.

Podstawa prawna:

Uwaga wyjaśniająca: wskazać dokładne krajowe podstawy prawne dla pomocy oraz nazwę publikacji.

Roczne wydatki systemowane zgodnie z systemem pomocy:

Uwagi wyjaśniające: Kwoty należy podać w euro lub, jeżeli jest to stosowne, w walucie krajowej. Wskazać całkowitą roczną kwotę kwot budżetowych lub szacowanej straty podatkowej za rok w odniesieniu do wszystkich instrumentów pomocy objętych systemem.

W przypadku gwarancji wskazać (maksymalną) kwotę gwarantowanych pożyczek.

Maksymalna intensywność pomocy zgodnie z:

- art. 4: tworzenie zatrudnienia,
- art. 5: rekrutacja pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych,
- art. 6: dodatkowe koszty zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych.

Uwaga wyjaśniająca: wskazać maksymalną intensywność pomocy dokonując rozróżnienia między pomocą na mocy art. 4, 5 i 6 rozporządzenia.

Data wykonania:

Uwaga wyjaśniająca: określić datę, od której pomoc może zostać przyznana zgodnie z systemem.

Okres trwania systemu:

Uwaga wyjaśniająca: określić datę (rok i miesiąc), do której pomoc może zostać przyznana zgodnie z systemem.

Cel pomocy:

- art. 4: tworzenie zatrudnienia,
- art. 5: rekrutacja pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych,
- art. 6: zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych.

Uwaga wyjaśniająca: Główny cel/cele środka powinny zostać określone spośród powyższych trzech możliwości. W tym miejscu można również zaznaczyć dalsze (drugoplanowe) cele do osiągnięcia.

Sektory gospodarcze, których pomoc dotyczy:

- wszystkie sektory Wspólnoty¹⁷
- cała produkcja¹⁷
- wszystkie usługi¹⁷
- inne (należy sprecyzować)

Uwaga wyjaśniająca: Wybrać z listy, jeśli jest to stosowne. Systemy pomocy ukierunkowane na sektory szczególne nie objęte zwolnieniem z obowiązku notyfikacji przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

Nazwa i adres władzy przyznającej pomoc:

Uwaga wyjaśniająca: Należy podać numer telefonu oraz w razie możliwości adres poczty elektronicznej.

Inne informacje:

Uwagi wyjaśniające: Jeżeli system jest współfinansowany przez Wspólnotę, należy umieścić następujące zdanie:

„System pomocy jest współfinansowany zgodnie z [odniesienie]”

¹⁷ Z wyjątkiem sektora stoczniowego i innych sektorów, które podlegają specjalnym zasadom w zakresie rozporządzeń i dyrektyw regulujących pomoc państwa w ramach sektora.

Jeżeli czas trwania systemu wykracza poza datę upływu okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia, należy dodać następujące zdanie:

„Rozporządzenie dotyczące wyłączeń traci moc z dniem 31 grudnia 2006 r. po okresie przejściowym trwającym sześć miesięcy.”

ZAŁĄCZNIK II

Forma okresowych raportów przedstawianych Komisji

Format rocznego raportu dotyczącego systemów pomocy wyłączonych na mocy wyłączenia grupowego w przepisach przyjętych zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98.

Państwa Członkowskie są zobowiązane wykorzystać poniższy format przy realizacji swoich zobowiązań informacyjnych wobec Komisji na podstawie przepisów dotyczących grupowego wyłączenia przyjętych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 994/98.

Raporty należy przedłożyć w formie skomputeryzowanej na adres:

stateaidgreffe@cec.eu.int

Informacje wymagane w przypadku wszystkich systemów wyłączonych na mocy wyłączeń grupowych w przepisach przyjętych zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/88.

1. Nazwa i numer systemu pomocy
2. Rozporządzenie wyłączające Komisji, które znajduje w tym przypadku zastosowanie
3. Wydatki

Należy podać odrębne liczby w odniesieniu do każdego instrumentu pomocy w ramach systemu (np. dotacja, pożyczka uprzywilejowana, itd.). Liczby należy podać w euro lub, jeżeli jest to stosowne, w walucie krajowej. W przypadku wydatków podatkowych, należy podać roczne straty podatkowe. Jeżeli dokładne liczby nie są dostępne, należy takie straty oszacować.

Liczby dotyczące wydatków należy podać na następującej podstawie:

W odniesieniu do rozważanego roku oddzielnie wskazać dla każdego instrumentu pomocy w ramach systemu (np. dotacja, pożyczka uprzywilejowana, gwarancja, itd.).

- 3.1. Kwoty szacunkowe, straty podatkowe lub inne niezrealizowane przychody, dane dotyczące gwarancji, itd. w odniesieniu do nowych decyzji w sprawie przyznania pomocy. W przypadku systemów gwarancyjnych, należy podać całkowitą wartość nowych wydanych gwarancji.
- 3.2. Rzeczywiste płatności, (szacunkowe) straty podatkowe i inne niezrealizowane przychody, dane dotyczące gwarancji, itd. dla nowej i obecnie przyznawanej pomocy. W przypadku systemów gwarancyjnych, należy podać następujące informacje: całkowitą kwotę niespłaconych gwarancji, przychody ze sprzedaży powyżej wartości nominalnej, uzyskane (zwrócone) kwoty, wypłacone odszkodowania, rezultat operacyjny systemu w rozważanym roku.
- 3.3. Liczba nowych decyzji dotyczących przyznania pomocy.

- 3.4. Szacunkowa całkowita liczba tworzonych miejsc pracy lub znajdujących się w niekorzystnej sytuacji pracowników lub pracowników niepełnosprawnych przyjmowanych do pracy lub zatrudnianych zgodnie z nowymi decyzjami dotyczącymi przyznania pomocy (w zależności od sytuacji). Pomoc mająca na celu rekrutację pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji powinna być rozdzielona na kategorie wymienione w art. 2 lit. f).
- 3.5.
- 3.6. Rozbicie regionalne kwot zgodnie z pkt. 3.1. według regionów zdefiniowanych na poziomie II NUTS¹⁸ lub poniżej lub według art. 87 ust. 3 lit. a), art. 87 ust. 3 lit. c) oraz regionów niewspieranych.
- 3.7. Rozbicie sektorowe kwot zgodnie z pkt. 3.1. według sektorów działalności beneficjenta (jeżeli liczby dotyczą większej ilości sektorów niż jeden, należy też wskazać kwoty w odniesieniu do każdego sektora):
- górnictwo węgla
 - produkcja, w tym
 - przemysł hutnictwa stali
 - przemysł stoczniowy
 - przemysł włókien syntetycznych
 - przemysł samochodowy
 - inne rodzaje produkcji
 - usługi, w tym:
 - usługi transportowe
 - usługi finansowe
 - inne usługi
 - inne sektory (należy sprecyzować)
4. Inne informacje i uwagi

¹⁸ NUTS oznacza nomenklaturę jednostek terytorialnych do celów statystycznych Wspólnoty Europejskiej.

DYREKTYWA KOMISJI

z dnia 25 czerwca 1980r.

w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi

(80/723/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 90 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

przedsiębiorstwa publiczne odgrywają istotną rolę w gospodarce narodowej Państw Członkowskich;

Traktat EWG w żaden sposób nie narusza zasad dotyczących systemu prawa własności w Państwach Członkowskich i dlatego musi być zapewnione równe traktowanie przedsiębiorstw prywatnych i publicznych;

Traktat EWG wymaga zapewnienia przez Komisję, że Państwa Członkowskie nie przyznają przedsiębiorstwom publicznym bądź prywatnym, pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem;

jednakże, kompleksowość stosunków finansowych między krajowymi władzami publicznymi a przedsiębiorstwami publicznymi przyczynia się do przeszkodzenia w wykonywaniu tego obowiązku;

rzetelne i skuteczne stosowanie zasad pomocy zapisanych w Traktacie EWG i odnoszących się zarówno do przedsiębiorstw publicznych jak i prywatnych, będzie możliwe dopiero, jeżeli te stosunki finansowe uczyni się przejrzystymi;

przejrzystość taka, zastosowana do przedsiębiorstw publicznych powinna umożliwić dokonanie wyraźnego odróżnienia roli państwa jako władzy publicznej, od jego roli jako właściciela;

art. 90 ust. 1 nadaje Państwom Członkowskim pewne obowiązki w odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych; art. 90 ust. 3 wymaga zapewnienia przez Komisję, że obowiązki te są przestrzegane, i wyposaża ją w tym celu w konieczne środki; pociąga to za sobą określenie warunków dla osiągnięcia przejrzystości;

powinno być wyraźnie określone, co należy rozumieć pod pojęciami „władze publiczne” i „przedsiębiorstwa publiczne”;

władze publiczne mogą wywierać dominujący wpływ na zachowanie przedsiębiorstw publicznych nie tylko w przypadku, gdy są one właścicielem lub posiadają większościowy udział, ale również z racji kompetencji, jakie posiadają w organach zarządzających lub nadzorczych w wyniku przepisów odnoszących się do przedsiębiorstwa bądź sposobu, w jaki rozdzielany jest portfel akcji;

przekazywanie funduszy publicznych do przedsiębiorstw publicznych może odbywać się bezpośrednio lub pośrednio; przejrzystość musi być osiągnięta bez względu na sposób, w jaki dokonuje się taki przekaz funduszy publicznych; konieczne może być również zapewnienie, że dostępne są odpowiednie informacje dotyczące przyczyn takiego przekazu funduszy publicznych oraz ich rzeczywistego wykorzystania;

Państwa Członkowskie mogą poprzez swoje przedsiębiorstwa publiczne usiłować osiągnąć cele inne niż handlowe; w niektórych przypadkach państwo kompensuje przedsiębiorstwom publicznym zaciągane przez nie obciążenia finansowe; przejrzystość musi być zapewniona także w przypadku takiej rekompensaty;

niektóre przedsiębiorstwa powinny być wykluczone ze stosowania niniejszej dyrektywy z racji charakteru swojej działalności lub wielkości swoich obrotów; dotyczy to niektórych działań pozostających poza sferą konkurencji lub takich, które są już objęte szczególnymi środkami wspólnotowymi, zapewniającymi odpowiednią przejrzystość, przedsiębiorstw publicznych należących do sektorów działalności, dla których powinno być wydane odrębne postanowienie, oraz tych, których działalność nie jest prowadzona na taką skalę, która usprawiedliwiłaby obciążenie administracyjne wynikające z zapewnienia przejrzystości;

niniejsza dyrektywa nie narusza innych postanowień Traktatu, w szczególności jego art. 90 ust. 2, art. 93 i 223;

przedsiębiorstwa, o których mowa, konkurują z innymi przedsiębiorstwami, zdobyte informacje powinny być objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej;

niniejsza dyrektywa musi być stosowana przy ścisłej współpracy Państw Członkowskich, i w miarę potrzeb korygowana w świetle doświadczenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zapewnią, żeby stosunki finansowe między władzami publicznymi i przedsiębiorstwami publicznymi były przejrzyste, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie tak, aby wyraźne były następujące elementy:

- a) fundusze publiczne udostępniane bezpośrednio przez władze publiczne zainteresowanym przedsiębiorstwom publicznym;

- b) fundusze publiczne udostępniane przez władze publiczne za pośrednictwem przedsiębiorstw publicznych lub instytucji finansowych;
- c) rzeczywiste wykorzystanie tych funduszy publicznych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- przez „władze publiczne” rozumie się:
władze państwowe oraz regionalne i lokalne,
- przez „przedsiębiorstwa publiczne” rozumie się:
każde przedsiębiorstwo, na które władze publiczne mogą, bezpośrednio lub pośrednio, wywierać dominujący wpływ z racji bycia jego właścicielem, posiadania w nim udziału kapitałowego, lub zasad, które nim rządzą.

Dominujący wpływ ze strony władz publicznych ma miejsce wówczas, gdy władze te, bezpośrednio lub pośrednio, w odniesieniu do przedsiębiorstwa:

- a) posiadają większą część subskrybowanego kapitału przedsiębiorstwa, lub
- b) kontrolują większość głosów przypadających na akcje wyemitowane przez przedsiębiorstwa, lub
- c) mogą mianować więcej niż połowę członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego przedsiębiorstwa.

Artykuł 3

Przejrzystość, określona w art. 1 stosuje się, w szczególności do następujących aspektów stosunków finansowych między władzami publicznymi i przedsiębiorstwami publicznymi:

- a) wyrównywanie strat operacyjnych;
- b) pozostawienie kapitału do dyspozycji;
- c) niepodlegające zwrotowi dotacje, lub pożyczki na uprzywilejowanych warunkach;
- d) przyznawanie korzyści finansowych przez zrzekanie się zysków lub zwrotu należnych sum;
- e) zrzekanie się normalnego zysku od wykorzystanych funduszy publicznych;
- f) kompensowanie obciążeń finansowych nakładanych przez władze publiczne.

Artykuł 4

Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do stosunków finansowych między władzami publicznymi a:

- a) przedsiębiorstwami publicznymi, w odniesieniu do usług, których świadczenie nie może znacząco wpływać na handel między Państwami Członkowskimi;
- b) przedsiębiorstwami publicznymi, w odniesieniu do działalności prowadzonej w jednej z następujących dziedzin:
 - woda i energia, w tym w przypadku energii jądrowej - produkcji i wzbogacania uranu, przetwarzania napromienionych paliw oraz przygotowania materiałów zawierających pluton,
 - poczta i telekomunikacja,
 - transport;
- c) publicznymi instytucjami kredytowymi;
- d) przedsiębiorstwami publicznymi, których obroty netto nie osiągnęły kwoty 40 milionów liczonych w europejskiej jednostce rozliczeniowej w ciągu dwóch lat budżetowych poprzedzających rok, w którym fundusze, określone w art. 1 zostały udostępnione lub wykorzystane.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że informacje dotyczące stosunków finansowych określonych w art. 1 będą do dyspozycji Komisji przez pięć lat od zakończenia roku budżetowego, w którym to fundusze publiczne zostały udostępnione zainteresowanym przedsiębiorstwom publicznym. Jednakże, w przypadku wykorzystania tychże funduszy w późniejszym roku budżetowym, okres pięciu lat zaczyna się od końca tego roku budżetowego.

2. Państwa Członkowskie w przypadku, gdy Komisja uzna za niezbędne poprosić o to, dostarczą jej informacje określone w ust. 1 wraz ze wszelkimi niezbędnymi informacjami drugoplanowymi, w szczególności tymi, które odnoszą się do celów, do osiągnięcia których państwa dążą.

Artykuł 6

1. Komisja nie ujawni takich informacji dostarczonych jej na podstawie art. 5 ust. 2 w związku z objęciem tych informacji obowiązkiem tajemnicy zawodowej.

2. Ust. 1 nie stanowi przeszkody dla opublikowania ogólnych informacji bądź badań, które nie zawierają informacji odnoszących się do poszczególnych przedsiębiorstw publicznych, do których stosuje się niniejszą dyrektywę.

Artykuł 7

Komisja będzie regularnie informować Państwa Członkowskie o rezultatach stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 31 grudnia 1981 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 1980 r.

W imieniu Komisji

Raymond VOUEL

Członek Komisji

DYREKTYWA KOMISJI 2000/52/WE

z dnia 26 lipca 2000 r.

zmieniająca dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskim i przedsiębiorstwami publicznymi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 86 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Dyrektywa Komisji 80/723/EWG¹, ostatnio zmieniona dyrektywą 93/84/EWG², wymaga od Państw Członkowskich zapewnienia przejrzystości stosunków finansowych między władzami publicznymi i przedsiębiorstwami publicznymi. Dyrektywa 80/723/EWG wymaga, aby niektóre informacje finansowe były zachowywane przez Państwa Członkowskie i udostępniane Komisji na jej wniosek, natomiast inne informacje muszą być udostępniane w formie sprawozdań rocznych.
- 2) Wszelkie sektory gospodarki, które w przeszłości charakteryzowały się występowaniem w nich monopolii ogólnokrajowych, regionalnych lub lokalnych, zostały otwarte lub są w trakcie otwierania, częściowo lub w całości, na konkurencję, w wyniku zastosowania postanowień Traktatu bądź w wyniku przyjęcia odpowiednich przepisów przez Państwa Członkowskie oraz Wspólnotę. Proces ten podkreślił znaczenie zapewnienia, żeby reguły konkurencji zawarte w Traktacie były stosowane w tych sektorach w sposób rzetelny i efektywny, w szczególności, żeby nie dochodziło do nadużycia pozycji dominującej w rozumieniu art. 82 Traktatu oraz pomocy państwa w rozumieniu art. 87 Traktatu chyba, że pomoc taka jest zgodna ze wspólnym rynkiem i pozostaje z zastrzeżeniem dla ewentualnego stosowania postanowień art. 86 ust. 2 Traktatu.
- 3) W tych sektorach Państwa Członkowskie często przyznają specjalne lub wyłączne uprawnienia poszczególnym przedsiębiorstwom, dokonują wypłat pieniężnych lub innych świadczeń na rzecz poszczególnych przedsiębiorstw, zobowiązanych do zarządzania usługami o ogólnym znaczeniu gospodarczym. Przedsiębiorstwa te często konkurują z innymi przedsiębiorstwami.
- 4) Zgodnie z art. 86 ust. 2 i 3 Traktatu, Państwa Członkowskie mogą w zasadzie powierzać niektórym przedsiębiorstwom świadczenie usług o zdefiniowanym przez siebie ogólnym znaczeniu gospodarczym, przy czym Komisja jest odpowiedzialna za zapewnienie właściwego zastosowania postanowień tegoż artykułu.
- 5) Art. 86 ust. 1 Traktatu wymaga, żeby w przypadku przedsiębiorstw publicznych oraz przedsiębiorstw, którym Państwa Członkowskie przyznały specjalne bądź wyłączne uprawnienia, Państwa Członkowskie nie tworzyły ani nie utrzymywały w mocy

¹ Dz.U. L 195 z 29.07.1980, str. 35.

² Dz.U. L 254 z 12.10.1993, str. 16.

żadnych rozwiązań sprzecznych z zasadami określonymi w Traktacie. Art. 86 ust. 2 Traktatu odnosi się do przedsiębiorstw, którym powierzono świadczenie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym. Art. 86 ust. 3 Traktatu wymaga, aby Komisja zapewniła stosowanie postanowień art. 86 oraz skierowała właściwe dyrektywy lub decyzje do Państw Członkowskich. Postanowienia interpretujące załączone do Traktatu Protokołem w sprawie systemu radiofonii i telewizji publicznej w Państwach Członkowskich zastrzegają, że postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Państw Członkowskich do finansowania publicznej radiofonii i telewizji, o ile takie finansowanie przyznawane jest instytucjom nadawczym na realizację powierzonego zakresu usług publicznych, określonych i zorganizowanych przez każde Państwo Członkowskie oraz o ile takie finansowanie nie ma wpływu na warunki obrotu i konkurencji we Wspólnocie w stopniu, w którym mogłoby to być sprzeczne ze wspólnym interesem, biorąc pod uwagę zakres danych usług publicznych. W celu zapewnienia, że postanowienia art. 86 Traktatu będą stosowane, Komisja musi dysponować niezbędnymi informacjami. To pociąga za sobą konieczność określenia warunków dla uzyskania przejrzystości.

- 6) Złożona sytuacja związana z różnorodnością form publicznych i prywatnych przedsiębiorstw, którym przyznane zostały specjalne lub wyłączne uprawnienia lub, którym powierzono zostało świadczenie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym, a także zakres działalności, którą może prowadzić pojedyncze przedsiębiorstwo oraz różny stopień liberalizacji rynku w różnych Państwach Członkowskich mogłyby skomplikować stosowanie zasad konkurencji, w szczególności art. 86 Traktatu. Dlatego niezbędnym jest, aby Państwa Członkowskie oraz Komisja dysponowały szczegółowymi danymi na temat wewnętrznej struktury finansowej i organizacyjnej takich przedsiębiorstw, w szczególności oddzielnie i rzetelnie prowadzonymi księgami, odnoszącymi się do poszczególnych rodzajów działalności danego przedsiębiorstwa. Informacje takie nie są we wszystkich wypadkach dostępne lub też nie są wystarczająco szczegółowe lub rzetelne.
- 7) Wymienione księgi powinny wskazywać rozróżnienie między poszczególnymi rodzajami działalności, koszty i dochody odnoszące się do każdego rodzaju działalności oraz metody przyporządkowania oraz rozliczania dochodów i kosztów. Oddzielne księgi powinny być dostępne, z jednej strony, w odniesieniu do produktów lub usług, co do których Państwo Członkowskie przyznało specjalne lub wyłączne uprawnienie, lub też powierzyło przedsiębiorstwu świadczenie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym, a także, z drugiej strony, w odniesieniu do wszystkich innych produktów lub usług wytwarzanych lub świadczonych przez przedsiębiorstwo. Obowiązek dzielenia ksiąg nie powinien odnosić się do przedsiębiorstw, których działalność ogranicza się do świadczenia usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym i które nie prowadzą działalności poza świadczeniem danych usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym. Nie wydaje się koniecznym wymóg dzielenia ksiąg w zakresie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym lub w zakresie objętym specjalnymi lub wyłącznymi uprawnieniami, o ile nie jest to niezbędne do rozliczenia dochodów i kosztów między tymi usługami i produktami, i nie będącymi usługami o ogólnym znaczeniu gospodarczym lub specjalnymi lub wyłącznymi uprawnieniami.
- 8) Wymaganie od Państw Członkowskich zapewnienia prowadzenia oddzielnych ksiąg przez odpowiednie przedsiębiorstwa stanowi najbardziej skuteczny sposób efektywnego stosowania w takich przedsiębiorstwach zasad konkurencji. Komisja przyjęła

komunikat w sprawie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym w Europie³, w którym podkreśla ich wagę. Należy koniecznie brać pod uwagę znaczenie danego sektora, który może obejmować usługi o ogólnym znaczeniu gospodarczym, silną pozycję rynkową odpowiednich przedsiębiorstw oraz wrażliwość powstającej konkurencji w liberalizowanych sektorach. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, dla osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest przejrzystość, słuszne i niezbędne jest ustanowienie zasad dotyczących takiego oddzielenia ksiąg. Niniejsza dyrektywa ogranicza się do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celów, do których dąży się zgodnie z art. 5 akapit trzeci Traktatu.

- 9) W niektórych sektorach przepisy przyjęte przez Wspólnotę wymagają od Państw Członkowskich i niektórych przedsiębiorstw prowadzenia oddzielnych ksiąg. Niezbędne jest zapewnienie równego traktowania wszystkich rodzajów działalności gospodarczej we Wspólnocie i rozszerzenie wymogu prowadzenia oddzielnych ksiąg na wszystkie porównywalne sytuacje. Niniejsza dyrektywa nie powinna zmieniać szczególnych zasad ustanowionych w tym samym celu w innych przepisach wspólnotowych i nie powinna odnosić się do form działalności przedsiębiorstw objętych tymi przepisami.
- 10) W obliczu ograniczonego potencjalnego wpływu na konkurencję, a także mając na celu uniknięcie nałożenia nadmiernych obciążeń administracyjnych, nie jest konieczne na obecnym etapie wprowadzenie wymogu prowadzenia oddzielnych ksiąg dla przedsiębiorstw o całkowitych obrotach rocznych netto o wartości poniżej 40 milionów EUR. W obliczu ograniczonych możliwości wpłynięcia na handel między Państwami Członkowskimi, nie jest konieczne na obecnym etapie wprowadzenie wymogu prowadzenia oddzielnych ksiąg dla określonych kategorii przedsiębiorstw. Niniejsza dyrektywa powinna być stosowana bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych zasad dotyczących dostarczania Komisji informacji przez Państwa Członkowskie.
- 11) W wypadkach, gdy rekompensata za realizację usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym została ustalona na dany okres w wyniku zastosowania otwartych, przejrzystych i niedyskryminujących procedur, nie wydaje się konieczne, aby przedsiębiorstwa takie na obecnym etapie prowadziły oddzielne księgi.
- 12) Art. 295 Traktatu przewiduje, że Traktat nie może w żadnym stopniu wpływać obowiązujące w Państwach Członkowskich zasady prawa własności. Nie powinna mieć miejsca nieuzasadniona dyskryminacja między przedsiębiorstwami sektora publicznego i przedsiębiorstwami sektora prywatnego w stosowaniu reguł konkurencji. Niniejsza dyrektywa powinna znaleźć zastosowanie zarówno do przedsiębiorstw publicznych jak i prywatnych.
- 13) Państwa Członkowskie mają różne struktury administracji terytorialnej. Niniejsza dyrektywa powinna stosować się do władz publicznych na wszystkich poziomach w każdym Państwie Członkowskim.
- 14) W związku z powyższym powinna zostać odpowiednio zmieniona dyrektywa 80/723/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

³ Dz.U. C 281 z 26.09.1996, str. 3.

Artykuł 1

W dyrektywie 80/723/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł dyrektywy otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw.”

2. Art. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie zapewnią, żeby stosunki finansowe między władzami publicznymi i przedsiębiorstwami publicznymi były przejrzyste, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie tak, aby wyraźne były następujące elementy:

- a) fundusze publiczne udostępniane bezpośrednio przez władze publiczne zainteresowanemu przedsiębiorstwu publicznemu;
- b) fundusze publiczne udostępniane przez władze publiczne za pośrednictwem przedsiębiorstw publicznych lub instytucji finansowych;
- c) rzeczywiste wykorzystanie tych funduszy publicznych.

2. Z zastrzeżeniem dla szczególnych przepisów określonych przez Wspólnotę, Państwa Członkowskie zapewnią, żeby struktura finansowa i organizacyjna każdego przedsiębiorstwa zobowiązanego do prowadzenia oddzielnych ksiąg jest właściwie oddana w oddzielnych księgach tak, aby wyraźne były następujące elementy:

- a) dochodów i kosztów związanych z różnymi rodzajami działalności;
- b) szczegółowego objaśnienia metody przypisania i rozliczenia dochodów i kosztów związanych z różnymi rodzajami działalności.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) przez „władze publiczne” rozumie się wszystkie władze publiczne, w tym władze państwowe i regionalne, lokalne oraz wszelkie pozostałe władze terytorialne;
- b) przez „przedsiębiorstwa publiczne” rozumie się każde przedsiębiorstwo, na które władze publiczne mogą, bezpośrednio lub pośrednio, wywierać dominujący wpływ z racji bycia jego właścicielem, posiadania w nim udziału kapitałowego, lub zasad, które nim rządzą;

- c) przez „przedsiębiorstwo publiczne z sektora przemysłu wytwórczego” rozumie się każde przedsiębiorstwo, którego głównym przedmiotem działalności, określanym jako stanowiące nie mniej niż 50% jego całkowitych rocznych obrotów, jest wytwórczość. Przedsiębiorstwa te stanowią tę grupę, której działalność można zaklasyfikować w sekcji D - Przemysł Wytwórczy (co stanowi podsekcja DA do podsekcji DN włącznie) klasyfikacji NACE (Rev. 1)*;
- d) przez „przedsiębiorstwo zobowiązane do prowadzenia oddzielnych ksiąg” rozumie się każde przedsiębiorstwo, któremu zgodnie z art. 86 ust. 1 Traktatu przyznane zostały przez Państwo Członkowskie specjalne lub wyłączne uprawnienia, lub któremu powierzono zostało świadczenie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym zgodnie z art. 86 ust. 2 Traktatu i które otrzymują pomoc państwa w jakiegokolwiek formie, w tym dotacji, wsparcia lub rekompensaty, w odniesieniu do takiej usługi, a które prowadzi także inną działalność;
- e) przez „różne rodzaje działalności” rozumie się, z jednej strony, wszystkie rodzaje produktów lub usług, w stosunku do których przyznane zostały przedsiębiorstwu specjalne lub wyłączne uprawnienia, a także, z drugiej strony, każdy inny rodzaj produktów lub usług, będących przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa;
- f) przez „wyłączne uprawnienia” rozumie się uprawnienia przyznane jednemu przedsiębiorstwu przez Państwo Członkowskie na mocy dowolnego instrumentu ustawowego, wykonawczego lub administracyjnego, zastrzegające dla tego przedsiębiorstwa wyłączne uprawnienia do świadczenia usług lub prowadzenia działalności na danym obszarze geograficznym;
- g) przez „specjalne uprawnienia” rozumie się uprawnienia przyznane przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw na mocy dowolnego instrumentu ustawowego, wykonawczego lub administracyjnego, które:
- ograniczają do dwóch lub więcej liczbę takich przedsiębiorstw, mających zezwolenie na świadczenie usług lub podejmowanie działalności, na zasadzie innej niż poprzez stosowanie obiektywnych, proporcjonalnych i niedyskryminujących kryteriów, lub
 - wyznaczają, na zasadzie innej niż przez stosowanie takich kryteriów, kilka konkurujących ze sobą przedsiębiorstw do świadczenia usług lub podjęcia rodzaju działalności, lub
 - przyznają jakiegokolwiek przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom, na zasadzie innej niż przez stosowanie takich kryteriów, jakichkolwiek prawnych lub regulacyjnych korzyści, które mają istotny wpływ na zdolność innych przedsiębiorstw do świadczenia tych samych usług lub prowadzenia tego samego rodzaju działalności na tym samym obszarze geograficznym na warunkach w istotnym stopniu równoważnych.
2. Dominujący wpływ ze strony władz publicznych ma miejsce wówczas, gdy władze te, pośrednio lub bezpośrednio, w odniesieniu do przedsiębiorstwa:

- a) posiadają większą część subskrybowanego kapitału przedsiębiorstwa; lub
- b) kontrolują większość głosów przypadających na akcje wyemitowane przez przedsiębiorstwa; lub
- c) mogą mianować więcej niż połowę członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego przedsiębiorstwa.

* Dz.U. L 83 z 3.04.1993, str. 1.”

3. W art. 3 wyrazy „art. 1” zastępuje się wyrazami: „art. 1 ust. 1”.

4. Dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

1. W celu zapewnienia przejrzystości, określonej w art. 1 ust. 2, Państwa Członkowskie przyjmą niezbędne środki dla zapewnienia, że w każdym z przedsiębiorstw zobowiązanych do prowadzenia oddzielnych ksiąg:

- a) wewnętrzne księgi odpowiadające poszczególnym rodzajom działalności są prowadzone oddzielnie;
- b) wszystkie dochody i koszty są prawidłowo przypisywane lub rozliczane na podstawie konsekwentnie stosowanych i mających obiektywne uzasadnienie zasad rachunkowości kosztowej;
- c) zasady rachunkowości kosztowej, według których prowadzone są oddzielne konta, są jasno określone.

2. Ust. 1 stosuje się tylko do tych form działalności, które nie zostały objęte przepisami szczególnymi określonymi przez Wspólnotę i nie mogą mieć wpływu na żadne zobowiązania Państw Członkowskich lub przedsiębiorstw, wynikające z Traktatu lub wspomnianych przepisów szczególnych.”

5. Art. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 4

1. W kwestii przejrzystości, określonej w art. 1 ust. 1, niniejsza dyrektywa nie odnosi się do stosunków finansowych między władzami publicznymi i:

- a) przedsiębiorstwami publicznymi, w kwestii usług, których świadczenie nie będzie miało zauważalnego wpływu na handel między Państwami Członkowskimi;
- b) bankami centralnymi;
- c) publicznymi instytucjami kredytowymi, w kwestiach związanych z depozytami środków publicznych umieszczonymi w tych instytucjach przez władze publiczne na normalnych zasadach związanych z obrotem gospodarczym;

- d) przedsiębiorstwami publicznymi, których całkowite roczne obroty netto w okresie dwóch lat poprzedzających przekazanie im lub wykorzystanie przez nie funduszy, określonych w art. 1 ust. 1, wyniosły mniej niż 40 milionów EUR. Jednakże dla publicznych instytucji kredytowych, za próg ten uznaje się sumę bilansową w wysokości 800 milionów EUR.
2. W kwestii przejrzystości, określonej w art. 1 ust. 2, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:
- a) przedsiębiorstw, w odniesieniu do usług, których świadczenie nie będzie miało zauważalnego wpływu na handel między Państwami Członkowskimi;
 - b) przedsiębiorstw, których całkowite roczne obroty netto w okresie dwóch lat poprzedzających okres obowiązywania specjalnych lub wyłącznych uprawnień, przyznanych im przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 86 ust. 1 Traktatu, lub w którym powierzone zostało im świadczenie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym zgodnie z art. 86 ust. 2 Traktatu, wyniosły mniej niż 40 milionów EUR; dla publicznych instytucji kredytowych za próg ten uznaje się sumę bilansową w wysokości 800 milionów EUR;
 - c) przedsiębiorstw, którym powierzone zostało świadczenie usług o ogólnym znaczeniu gospodarczym zgodnie z art. 86 ust. 2 Traktatu, jeśli pomoc państwa w formie dotacji, wsparcia rekompensaty lub świadczenia w dowolnej formie została ustalona na dany okres, w wyniku zastosowania otwartych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby informacje dotyczące stosunków finansowych, określonych w art. 1 ust. 1 były przechowywane i dostępne Komisji przez okres pięciu lat od zakończenia roku budżetowego, w którym fundusze publiczne udostępnione były odpowiednim przedsiębiorstwom. Jednakże, w przypadku wykorzystywania tychże funduszy w późniejszym roku budżetowym, okres pięciu lat biegnie od końca tego kolejnego roku budżetowego.
2. Państwa Członkowskie zapewnią, aby informacje dotyczące struktury finansowej i organizacyjnej przedsiębiorstw, określonych w art. 1 ust. 2, były przechowywane i dostępne Komisji przez okres pięciu lat od zakończenia roku budżetowego, do którego się odnoszą.
3. Państwa Członkowskie dostarczą Komisji, jeśli uzna to za niezbędne, informacji, określonych w ust. 1 i 2 wraz z niezbędnymi informacjami źródłowymi, zwłaszcza dotyczącymi realizowanych celów.”
6. W art. 5a ust. 3 wyraz „ECU” zastępuje się wyrazem „EUR”.
7. W art. 6 ust. 1 wyrazy „art. 5 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 3”.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do dostosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy przed dniem 31 lipca 2001 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Art. 1 ust. 2 dyrektywy 80/723/EWG zmieniony niniejszą dyrektywą, stosuje się począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji

WYTYCZNE W SPRAWIE KRAJOWEJ POMOCY REGIONALNEJ

(98/C 74/06)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. Wprowadzenie

Kryteria stosowane przez Komisję w trakcie oceny zgodności krajowej pomocy regionalnej z zasadami wspólnego rynku na podstawie art. 92 ust. 3 lit. a) oraz art. 92 ust. 3 lit. c) Traktatu o WE zostały określone w szeregu różnorodnych dokumentów przedkładanych do wiadomości Państw Członkowskich i innych zainteresowanych stron¹.

Rosnąca liczba tych dokumentów, ich heterogeniczna natura, a także długie ramy czasowe, zmiany w myśleniu i praktyce zarówno Komisji, jak i Państw Członkowskich, oraz potrzeba koncentracji pomocy i zredukowania wypaczeń konkurencji prowadzą do konieczności dążenia do przejrzystości, aktualności i uproszczenia poprzez rewizję wszystkich obecnie stosowanych kryteriów oraz zastąpienia wyżej wspomnianych dokumentów² jednolitym tekstem. Poniższy dokument stanowi taką próbę.

Środki pomocy, które stanowią przedmiot niniejszych Wytycznych ("pomoc regionalna"), różnią się od innych kategorii rządowego wsparcia (w szczególności pomocy na badania i rozwój, ochronę środowiska naturalnego lub wsparcia przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji) tym, że są zarezerwowane dla konkretnych regionów, a ich specyficznym zadaniem jest rozwój tych regionów³.

Pomoc regionalna została skonstruowana tak, aby zapewnić rozwój mniej uprzywilejowanych regionów poprzez wspieranie trwałych inwestycji i tworzenie nowych miejsc pracy w trwałym kontekście. Promuje ona ekspansję, modernizację i dywersyfikację działalności przedsiębiorstw znajdujących się w tych regionach, a także zachęca nowe firmy do wchodzenia na te tereny. W celu wspierania tego rozwoju oraz redukcji potencjalnych negatywnych efektów wszelkich relokacji konieczne jest uwarunkowanie tego rodzaju pomocy utrzymaniem w mniej uprzywilejowanych regionach inwestycji i utworzonych miejsc pracy przez pewien okres minimalny.

W wyjątkowych przypadkach pomoc taka może okazać się niewystarczająca, aby przyspieszyć proces rozwoju regionalnego, jeżeli strukturalne niedostatki danego regionu są zbyt duże. Jedynie w takich sytuacjach pomoc regionalna może zostać uzupełniona o pomoc operacyjną.

¹ Por. Komisja Wspólnot Europejskich, Prawo konkurencji we Wspólnotach Europejskich, tom IIA: Zasady stosowane wobec pomocy państwa, Bruksela - Luksemburg, 1995, str. 187 i nast.

² Dokumenty zastąpione niniejszymi Wytycznymi, łącznie z ich załącznikami, to:

- Komunikat Komisji dla Rady (Dz.U. nr C 111, 4.11.1971, str. 7);
- Komunikat Komisji dla Rady (COM(73) 1110, 27.6.1973);
- Komunikat Komisji dla Rady (COM(75) 77 final, 26.2.1975);
- Komunikat Komisji dla Państw Członkowskich (Dz.U. nr C 31, 3.2.1979, str. 9);
- Komunikat Komisji dla Państw Członkowskich w sprawie sposobu stosowania postanowień art. 92 ust. 3 lit. a) i c) wobec pomocy regionalnej (Dz.U. nr C 212, 12.8.1988, str. 2);
- Komunikat Komisji dla Państw Członkowskich w sprawie referencji i zniżek stosowanych we Francji, Irlandii i Portugalii (Dz.U. nr C 10, 16.1.1990, str. 8);
- Komunikat Komisji dla Państw Członkowskich w sprawie sposobu stosowania postanowień art. 92 ust. 3 lit. a) wobec pomocy regionalnej (Dz.U. nr C 163, 4.7.1990, str. 6);
- Obwieszczenie Komisji adresowane do Państw Członkowskich i innych zainteresowanych stron w sprawie zmiany Części II Komunikatu w sprawie sposobu stosowania postanowień art. 92 ust. 3 lit. a) i c) wobec pomocy regionalnej (Dz.U. C 364, 20.12.1994, str. 8).

Wytyczne są zgodne z kryteriami określonymi w uchwale Rady z dnia 20 października 1971 roku (Dz.U. nr C 111, 4.11.1971, str. 1).

W odniesieniu do obwieszczenia dotyczącego referencji i zniżek (Dz.U. nr C 273, 9.9.1997, str. 3), to nie stanowi ono już części dokumentów związanych z pomocą regionalną, ponieważ w całości dotyczy pomocy państwa

³ Za pomoc regionalną uznaje się również pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw, która umożliwia zwiększenie pomocy na rozwój regionalny.

Komisja stoi na stanowisku, że pomoc regionalna może odgrywać swoją rolę w skuteczny sposób, co tym samym usprawiedliwia będące jej wynikiem wypaczenia konkurencji, pod warunkiem, że stosuje się ona do pewnych zasad i przestrzega określonych reguł. Najważniejszą spośród tych zasad jest wyjątkowość charakteru tego instrumentu, zgodna z literą i duchem art. 92.

W gruncie rzeczy tego rodzaju pomoc jest w Unii Europejskiej dopuszczalna jedynie wówczas, gdy stosuje się ją w sposób oszczędny oraz jeżeli koncentruje się ona na najmniej rozwiniętych regionach⁴. Jeżeli pomoc miałaby ulec generalizacji oraz stać się, jak to było kiedyś, normą, to straciłaby wszystkie swoje walory jako bodziec, a jej wpływ ekonomiczny zostałby zniwelowany. Równocześnie stanowiłaby ona ingerencję w normalną grę sił rynkowych i prowadziłaby do zmniejszenia efektywności wspólnotowej gospodarki jako całości.

2. Zakres

Komisja będzie stosować te Wytyczne do pomocy regionalnej przyznawanej w każdym sektorze gospodarki z wyjątkiem produkcji, przetwórstwa i obrotu towarami rolnymi wymienionymi w Załączniku II do Traktatu, rybołówstwa oraz przemysłu węglowego. Ponadto, niektóre z branż objętych Wytycznymi podlegają także specyficznym zasadom stosowanym w danym sektorze⁵.

W przypadku pomocy regionalnej odstępstwo od zasady niezgodności wprowadzonej na mocy art. 92 ust. 1 Traktatu można przyznać wyłącznie wówczas, jeżeli istnieje możliwość zagwarantowania równowagi między wynikającymi z takiej pomocy wypaczeniami konkurencji, a korzyściami, jaką pomoc ta daje w kategoriach rozwoju mniej uprzywilejowanych regionów⁶. Znaczenie przydawane korzyściom może się różnić w zależności od stosowanego odstępstwa, wywierającej bardziej negatywny wpływ na konkurencję w sytuacjach wymienionych w art. 92 ust. 3 lit. a), aniżeli w przypadkach, o których mowa w art. 92 ust. 3 lit. c)⁷.

Indywidualna płatność pomocowa *ad hoc*⁸ na rzecz pojedynczej firmy, bądź pomoc ograniczona do jednego obszaru działalności, może wywierać poważny wpływ na konkurencję na danym rynku, a jej skutki dla rozwoju regionalnego będą prawdopodobnie zbyt ograniczone. Tego rodzaju pomoc wchodzi generalnie w zakres konkretnej bądź sektorowej polityki przemysłowej i częstokroć nie odpowiada duchowi polityki regionalnej pomocy jako takiej⁹. Ta ostatnia musi pozostawać neutralna wobec alokacji środków produkcji pomiędzy poszczególnymi sektorami i rodzajami działalności gospodarczej.

Komisja stoi na stanowisku, że jeżeli nie można wykazać przeciwnej tezy, tego rodzaju pomoc nie spełnia wymogów określonych w poprzednim ustępie¹⁰.

W konsekwencji, odstępstwa takie mogą normalnie być przyznawane jedynie w ramach otwartych wielosektorowych systemów pomocy, w danym regionie, oraz dla wszystkich przedsiębiorstw funkcjonujących w danym sektorze.

3. Rozgraniczenie regionów

⁴ Por. wnioski Rady z 6-7 listopada 1995 roku w sprawie polityki konkurencji oraz konkurencyjności przemysłu.

⁵ Sektory, w których obowiązują specyficzne zasady mające pierwszeństwo przed niniejszymi Wytycznymi, to: transport, sektor stalowy, przemysł stoczniowy, włókna syntetyczne oraz pojazdy silnikowe. Oprócz tego w odniesieniu do inwestycji objętych wielosektorowymi ramami regionalnej pomocy dla dużych projektów zastosowanie mają specyficzne wartości.

⁶ Por. w tym zakresie orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie 730/79 Philip Morris [1980] ECR 2671, paragraf 17, oraz w sprawie C-169/96, Hiszpania przeciwko Komisji [1997] ECR I-135, paragraf 20.

⁷ Por. w tym zakresie orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-380/94 AIUFFASS oraz AKT [1996] ECR II-2169, w paragrafie 54.

⁸ Por. w tym zakresie orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w połączonych sprawach C-278/92, C-279/92 oraz C-280/92, Hiszpania przeciwko Komisji [1994] ECR I-4103.

⁹ W związku z tym w ramach Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków im równoważnych tego rodzaju pomoc została wyraźnie wyłączona z kategorii pomocy regionalnej nie podlegającej zaskarżeniu (dopuszczalnej bez dokładnego badania).

¹⁰ Pomoc *ad hoc* dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji może podlegać specyficznym zasadom i nie jest postrzegana jako typowa pomoc regionalna. Obowiązujące aktualnie zasady są opublikowane w Dzienniku Urzędowym nr C 368, 23.12.1994, str. 12.

- 3.1 Aby systemy pomocy dla regionów mogły korzystać z jednego bądź kilku odstępstw, zainteresowane regiony muszą spełnić określone w tych odstępstwach warunki. Komisja ustala, czy warunki zostały spełnione, poprzez zastosowanie wstępnie zdeterminowanych kryteriów analitycznych.
- 3.2 W świetle zasady wyrażonej we wprowadzeniu do niniejszych wytycznych (dotyczącej wyjątkowego charakteru pomocy), Komisja bierze przede wszystkim pod uwagę, że łączny zasięg wspólnotowych regionów, które otrzymują pomoc, musi pozostać mniejszy od regionów, które pomocy takiej nie dostają. W praktyce, oraz przy zastosowaniu najpowszechniejszej jednostki miary pomocy (procent objętej nią ludności) oznacza to, że łączny zakres pomocy regionalnej we Wspólnocie musi być mniejszy od 50% ludności Wspólnoty.
- 3.3 Ponieważ dwa odstępstwa, o których mowa, dotyczą problemów regionalnych różnej natury i intensywności, to w granicach łącznego zasięgu pomocy, o których mowa w ustępie 3.2, priorytet należy przyznać regionom dotkniętym najbardziej ostrym problemem¹¹.
- 3.4 Demarkacja regionów kwalifikujących się do pomocy musi w związku z powyższym prowadzić do przestrzennej koncentracji pomocy zgodnie z zasadami wymienionymi w punktach 3.2 i 3.3.

Odstępstwo określone w art. 92 ust. 3 lit. a)

- 3.5 Art. 92 ust. 3 lit. a) stanowi, że pomoc mająca na celu promowanie rozwoju gospodarczego obszarów, na których standard życia jest nienormalnie niski, bądź też na których istnieje poważne bezrobocie, może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Jak stwierdził Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, "użycie w zawartym w art. 92 ust. 3 lit. a) wyłączeniu wyrazów 'nienormalnie' oraz 'poważne' wskazuje, że dotyczy ono wyłącznie obszarów, na których sytuacja gospodarcza jest wyjątkowo niekorzystna na tle Wspólnoty jako całości"¹².

Stosownie do tego, na podstawie przetestowanego podejścia Komisja stoi na stanowisku, że określone warunki są spełnione, jeżeli region sklasyfikowany jako jednostka geograficzna II poziomu NUTS¹³ posiada dochód wewnętrzny brutto (PKB), mierzony według standardu siły nabywczej (SSN), mniejszy, aniżeli 75% średniej wspólnotowej¹⁴. Używane w analizie wskaźniki PKB/SSN każdego regionu oraz średnia wspólnotowa muszą odnosić się do średniej z trzech ostatnich lat, za które dostępne są statystyki. Wielkości te liczone są na podstawie danych dostarczonych przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich.

Odstępstwo określone w art. 92 ust. 3 lit. c)

- 3.6 W przeciwieństwie do postanowień art. 92 ust. 3 lit. a), gdzie dana sytuacja jest określona w dokładny i formalny sposób, art. 92 ust. 3 lit. c) dopuszcza większą swobodę definiowania przeżywanego przez region trudności, które można złagodzić dzięki środkom pomocowym. Dlatego też właściwe wskaźniki niekoniecznie sprowadzają się w tym przypadku do standardów życia oraz bezrobocia. W każdym przypadku właściwych ram dla oceny tych trudności może dostarczyć nie tylko Wspólnota jako całość, ale w szczególności dane Państwo Członkowskie.

Trybunał Sprawiedliwości w sprawie nr 248/84 (por. przypis 12), wyraził swój pogląd na te dwie sprawy (zakres problemów oraz ramy referencyjne dla analizy) w następujący sposób: "Określone w art. 92 ust. 3 lit. c) wyłączenie posiada z drugiej strony o tyle szerszy zakres, że dopuszcza rozwój pewnych obszarów bez ograniczania go przez warunki ekonomiczne określone w art. 92 ust. 3 lit. a), pod warunkiem, że pomoc taka 'nie wpływa negatywnie na warunki handlu w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem'. Postanowienie to uprawnia Komisję do zatwierdzenia pomocy mającej na celu dalszy rozwój ekonomiczny obszarów Państw Członkowskich, które są w niekorzystnej sytuacji na tle średniej krajowej".

- 3.7 Pomoc regionalna objęta odstępstwem określonym w lit. c) musi jednakże stanowić część spójnej polityki regionalnej Państwa Członkowskiego i odpowiadać wspomnianej powyżej zasadzie koncentracji

¹¹ Regiony kwalifikujące się do odstępstwa, o którym mowa w lit. a) liczą obecnie 22,7% populacji Wspólnoty, natomiast regiony kwalifikujące się do odstępstwa określonego w lit. c) - 24%.

¹² Sprawa 248/84, Niemcy przeciwko Komisji [1987] ECR 4013, w paragrafie 19.

¹³ NUTS: Nomenklatura Statystycznych Jednostek Terytorialnych.

¹⁴ Podstawą jest tutaj założenie, że wskaźnik PKB może syntetycznie odzwierciedlać obydwa wymienione zjawiska

geograficznej. Jeżeli jest ona przeznaczona dla regionów, które znajdują się w niekorzystnej sytuacji w mniejszym stopniu, aniżeli regiony, których dotyczy postanowienie lit. a), to w znacznie większym zakresie nosi ona wyjątkowy charakter i jest dopuszczalna wyłącznie w bardzo ograniczonym stopniu. Przy czym może się tak dziać wyłącznie wówczas, jeżeli jedynie niewielka część terytorium Państwa Członkowskiego kwalifikuje się *prima facie* do otrzymania tej pomocy. Dlatego właśnie liczba ludności w regionach objętych postanowieniami art. 92 ust. 3 lit. c) nie może przekraczać 50% ludności danego kraju nie objętej odstępstwem na podstawie art. 92 ust. 3 lit. a)¹⁵.

Z drugiej strony, fakt, że charakter tego rodzaju pomocy umożliwia uwzględnienie specyficznych cech danego Państwa Członkowskiego nie znosi konieczności jej przeanalizowania pod kątem wspólnotowych interesów. Określenie regionów kwalifikujących się do pomocy w każdym Państwie Członkowskim musi więc mieścić się w ramach gwarantujących ogólną spójność na szczeblu Wspólnoty¹⁶.

3.8 Tak więc, aby umożliwić władzom krajowym wystarczający zakres swobody przy wyborze regionów kwalifikujących się do pomocy, bez zagrożenia dla skuteczności systemu prowadzonych przez Komisję kontroli tego rodzaju pomocy, oraz równego traktowania wszystkich Państw Członkowskich, określenie regionów kwalifikujących się w ramach danego odstępstwa, składa się z dwóch części:

- ustalenia przez Komisję dla każdego kraju pułapu zasięgu tej pomocy,
- wyboru regionów kwalifikujących się do przyznania pomocy.

Ta druga część podlega przejrzystym zasadom, ale jest również wystarczająco elastyczna, aby uwzględniać różnorodność sytuacji potencjalnie uzasadniających zastosowanie odstępstwa. Pułap zasięgu pomocy ma sprzyjać wyżej wspomnianej elastyczności przy wyborze regionów, a równocześnie zapewniać jednolite traktowanie, którego wymaga akceptacja tego rodzaju pomocy przez Wspólnotę.

3.9 Aby zagwarantować efektywną kontrolę nad pomocą regionalną, a równocześnie przyczyniać się do realizacji celów określonych w art. 3 Traktatu, w szczególności w lit. g) i j) tego artykułu, Komisja ustala ogólny pułap zasięgu pomocy regionalnej na obszarze Wspólnoty w kategoriach liczby ludności. Ogólny zasięg obejmuje wszystkie regiony kwalifikujące się do przyznania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 92 ust. 3 lit. c) art. 92 ust. 3 lit. a). Ponieważ regiony kwalifikujące się do otrzymania pomocy regionalnej na podstawie odstępstwa, o którym mowa w art. 92 ust. 3 lit. a) oraz ich globalny zasięg we Wspólnocie, są określane w sposób zewnętrzny i automatyczny poprzez zastosowanie kryterium 73% PKB/SSN na jednego mieszkańca, to wynika z tego, że decyzja Komisji o ogólnym pułapie definiuje równocześnie na szczeblu wspólnotowym pułap zasięgu w ramach zwolnienia określonego w art. 92 ust. 3 lit. c). Pułap w ramach art. 92 ust. 3 lit. c) jest wyliczany poprzez odjęcie od pułapu ogólnej liczby ludności w regionach kwalifikujących się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa w art. 92 ust. 3 lit. a). Następnie jest on rozdzielany między poszczególne Państwa Członkowskie w świetle relatywnej sytuacji społeczno-gospodarczej regionów każdego państwa, ocenianej we wspólnotowym kontekście. Metoda ustalania tych procentowych wartości w każdym Państwie Członkowskim została przedstawiona w Załączniku III.

3.10 Państwa Członkowskie notyfikują Komisji na podstawie postanowień art. 92 ust. 3 metodologię oraz wskaźniki ilościowe, które pragną zastosować w celu określenia regionów kwalifikujących się do uzyskania pomocy, a także listę regionów proponowanych do objęcia odstępstwem zawartym w lit. c) i relatywną intensywność pomocy¹⁷. Procent ludności danych regionów nie może przekraczać wspomnianego pułapu zasięgu określonego dla odstępstwa zawartego w art. 92 ust. 3 lit. c).

3.10.1 Metodologia musi spełniać następujące warunki:

- musi być obiektywna,
- musi umożliwiać pomiar nierównowagi warunków społeczno-gospodarczych danych regionów w zainteresowanym Państwie Członkowskim, podkreślając znaczące różnice,

¹⁵ Uniemożliwiając przejściowe wyjątki wynikające ze stosowania punktu 8 Załącznika III do niniejszych Wytycznych.

¹⁶ Por. w związku z tym orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawach nr 730/79 Philip Morris, w paragrafie 26, oraz nr 310/85 Deufil [1987] ECR 901, w paragrafie 18.

¹⁷ Por. punkty 4.8 i 4.9.

- musi być przedstawiona w jasny i szczegółowy sposób, aby umożliwić Komisji jej merytoryczną ocenę.

3.10.2 Wskaźniki muszą spełniać następujące warunki:

- ich liczba, łącznie ze wskaźnikami prostymi, jak i kombinacjami wskaźników, nie może przekraczać pięciu,
- muszą one być obiektywne i dotyczyć analizy warunków społeczno-gospodarczych regionów,
- muszą one bazować na szeregach statystycznych dotyczących wskaźników stosowanych przez okres co najmniej trzech lat przed złożeniem notyfikacji, bądź też wynikać z ostatniego dokonanego badania, jeżeli odnośne statystyki nie są dostępne w ujęciu rocznym,
- muszą być opracowane na podstawie wiarygodnych źródeł statystycznych.

3.10.3 Lista regionów musi spełniać następujące warunki:

- regiony muszą odpowiadać poziomowi III NUTS lub, w uzasadnionych okolicznościach, innej homogenicznej jednostce terytorialnej. Każde Państwo Członkowskie może umieścić na liście jednostki geograficzne wyłącznie jednego typu,
- poszczególne proponowane regiony bądź grupy sąsiadujących ze sobą regionów muszą tworzyć spójne obszary, z których każdy musi liczyć co najmniej 100 000 ludności. Jeżeli ludność regionów jest mniejsza, to do wyliczenia procentowej wielkości ludności objętej pomocą użyta zostanie liczba 100 000 mieszkańców. Wyjątek od tej zasady stanowią regiony poziomu III NUTS liczące poniżej 100 000 ludności, wyspy oraz inne regiony charakteryzujące się podobnego rodzaju odizolowaniem geograficznym¹⁸. Jeżeli jeden region przyłącza się do regionów kwalifikujących się do przyznania pomocy regionalnej w innych Państwach Członkowskich, to zasada ta ma zastosowanie do całego kompleksu utworzonego przez te regiony,
- lista regionów musi zostać opracowana na podstawie wskaźników określonych w punkcie 3.10.2. Proponowane regiony muszą znacząco odbiegać (połowa standardowego odchylenia) od średniego potencjału regionów objętych art. 92 ust. 3 lit. c) w danym Państwie Członkowskim w odniesieniu do jednego ze wskaźników użytych w metodologii.

3.10.4 Regiony o małej gęstości zaludnienia:

- z zastrzeżeniem pułapu dla każdego Państwa Członkowskiego, o którym mowa w punkcie 3.9, regiony o gęstości zaludnienia poniżej 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy¹⁹ mogą również kwalifikować się do objęcia danym odstępstwem.

3.10.5 Zgodność z funduszami strukturalnymi:

- aby zachęcić Państwa Członkowskie do zapewnienia zgodności pomiędzy wyborem takich regionów a regionów kwalifikujących się do otrzymania wspólnotowej pomocy, regiony kwalifikujące się do objęcia ich funduszami strukturalnymi mogą również być objęte danym odstępstwem, z zastrzeżeniem pułapów wymienionych w punkcie 3.9, oraz zgodnie z warunkami określonymi w drugim tirecie punktu 3.10.3.

4. Cel, forma i wysokość pomocy

- 4.1 Celem pomocy regionalnej jest zapewnienie inwestycji produkcyjnych (inwestycji początkowych) lub tworzenie nowych miejsc pracy powiązanych inwestycjami. Tym samym nie faworyzuje ona ani czynnika kapitałowego ani czynnika pracy.
- 4.2 Aby zapewnić trwałość i solidność inwestycji produkcyjnych wkład odbiorcy pomocy²⁰ w ich sfinansowanie musi wynosić co najmniej 25%.

¹⁸ Z powodu liczby ludności Luksemburg również stanowi wyjątek od tej zasady.

¹⁹ Kryterium wprowadzone obwieszczeniem Komisji zacytowanym w odnośniku 2, ósmy tiret.

Pomoc może przyjmować zmienne formy: dotacja, nisko oprocentowana pożyczka lub obniżka oprocentowania, rządowe gwarancje lub zakup udziałów państwa na korzystnych warunkach, zwolnienia podatkowe, obniżenie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne, dostawę towarów i usług po ulgowych cenach, itd.

Dodatkowo, systemy pomocy muszą zawierać warunek, że wniosek o przyznanie pomocy musi zostać złożony przed rozpoczęciem prac nad danym projektem.

- 4.3 Wysokość pomocy jest definiowana w kategoriach intensywności w porównaniu z kosztami referencyjnymi (por. 4.5, 4.6 i 4.13).

Pomoc dotycząca inwestycji początkowych

- 4.4 Inwestycja początkowa oznacza zainwestowanie kapitału trwałego w utworzenie nowego zakładu, rozbudowę istniejącego zakładu bądź rozpoczęcie działalności, która wiąże się z zasadniczą zmianą produktu lub procesu produkcyjnego w istniejącym zakładzie (poprzez racjonalizację, dywersyfikację bądź modernizację)²¹.

Za inwestycję początkową można również uznać zainwestowanie kapitału trwałego w formie kupna zakładu, który został zlikwidowany lub zostałby zlikwidowany, jeżeli nie zostałby kupiony, chyba że dany zakład należy do przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji. W takim przypadku pomoc na zakup zakładu może obejmować korzyści dla firmy przeżywającej trudności, które powinny zostać zbadane zgodnie z Wytycznymi w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji²².

- 4.5 Pomoc dotycząca inwestycji początkowych jest obliczana jako procent wartości inwestycji. Wartość ta ustalana jest na bazie jednolitego wykazu wydatków (podstawa standardowa) odpowiadających następującym elementom inwestycji: ziemia, budynki i urządzenia/maszyny²³.

W przypadku zakupu pod uwagę należy brać jedynie koszty nabycia tych składników (transakcja musi się odbywać na warunkach rynkowych)²⁴. Składniki, w przypadku których przyznano pomoc przed dokonaniem zakupu, powinny zostać odliczone.

- 4.6 Wydatki kwalifikujące się do pomocy mogą również obejmować określone kategorie inwestycji niematerialnych do wysokości 25% standardowej podstawy w przypadku dużych przedsiębiorstw²⁵.

Wydatki tego rodzaju powinny ograniczać się do kosztów związanych z transferem technologii w formie:

²⁰ Minimalny wkład w wysokości 25% nie może zawierać żadnych środków uzyskanych w ramach pomocy. Nie dotyczy to, na przykład, przypadków, w których pożyczka korzysta z dopłat do oprocentowania lub rządowych gwarancji zawierających element pomocy.

²¹ Tak więc pojęcie to nie obejmuje reinwestycji. Pomoc na tego rodzaju inwestycji zaliczana jest do kategorii pomocy operacyjnej, w odniesieniu do której zastosowanie mają zasady przedstawione w punktach 4.15 do 4.17. Z zakresu tego pojęcia wyłączona jest również pomoc na restrukturyzację finansową przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji (Dz.U. nr C 368, 23.12.1994, str. 12). W rozumieniu punktu 2.5 wspomnianych Wytycznych pomoc na restrukturyzację, jeżeli dotyczy ona działań inwestycyjnych (racjonalizacji, modernizacji, dywersyfikacji), może zostać przyznana bez konieczności dokonywania odrębnej notyfikacji w ramach systemu pomocy regionalnej. Jednak ponieważ taka pomoc regionalna stanowi część proponowanej pomocy na restrukturyzację przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji, to musi ona zostać uwzględniona w analizie dokonywanej na podstawie wspomnianych Wytycznych).

²² Por. odnośnik 10 jeśli chodzi o aktualnie obowiązujący tekst tych Wytycznych

²³ W sektorze transportowym wydatków na zakup urządzeń transportowych (mienie ruchome) nie można zaliczyć do jednolitego wykazu wydatków (podstawy standardowej). Tego rodzaju wydatki nie kwalifikują się w związku z tym do objęcia ich pomocą przeznaczoną na inwestycje początkowe.

²⁴ Jeżeli zakupowi towarzyszy inna inwestycja początkowa, wydatek z nią związany powinien zostać doliczony do kosztów zakupu

²⁵ W przypadku małych i średnich przedsiębiorstw stosowane kryteria i warunki zostały zdefiniowane we wspólnotowych Wytycznych w sprawie pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, Dz.U. nr C 213, 23.7.1996, str. 4.

- patentów.
- licencji operacyjnych bądź opatentowanych licencji typu know-how,
- nieopatentowanego know-how.

Kwalifikujące się do przyznania pomocy składniki niematerialne muszą spełniać niezbędne warunki zapewniające, że pozostaną one związane z regionem będącym odbiorcą pomocy regionalnej oraz, w konsekwencji, nie zostaną przetransferowane na korzyść innych regionów, zwłaszcza tych, które nie kwalifikują się do objęcia pomocą regionalną. Dlatego kwalifikujące się do przyznania pomocy składniki niematerialne powinny w szczególności spełniać następujące warunki:

- muszą one być wykorzystywane wyłącznie przez zakład otrzymujący pomoc regionalną,
- muszą być uznawane za aktywa podlegające amortyzacji,
- muszą zostać nabyte od strony trzeciej na warunkach rynkowych,
- muszą zostać ujęte w aktywach firmy oraz pozostać w zakładzie będącym odbiorcą pomocy regionalnej przez co najmniej pięć lat.

4.7 Pomoc notyfikowana przez Państwa Członkowskie musi być wyrażona w formie brutto, to znaczy przed opodatkowaniem. Aby (i) porównać poszczególne formy pomocy z innymi, oraz (ii) porównać intensywność pomocy w poszczególnych Państwach Członkowskich, Komisja przelicza pomoc notyfikowaną przez Państwa Członkowskie na pomoc wyrażoną w ekwiwalencie dotacji netto (EDN)²⁶.

4.8 Intensywność pomocy musi uwzględniać charakter oraz natężenie regionalnych problemów, dla rozwiązania których została przyznana. Dlatego też od samego początku należy wprowadzić rozróżnienie między dopuszczalną intensywnością pomocy w regionach kwalifikujących się do jej otrzymania na podstawie odstępstwa określonego w lit. a) oraz w regionach kwalifikujących się na podstawie odstępstwa zawartego w lit. c). W związku z powyższym należy zwrócić uwagę na fakt, że regiony kwalifikujące się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 92 ust. 3 lit. c) nie charakteryzują się nienormalnie niską stopą życiową, ani też poważnym bezrobociem w takim sensie, w jakim kryteria te są stosowane w lit. a) tego artykułu. Stosownie do tego, wypaczenia wynikające z pomocy są tutaj w mniejszym stopniu uzasadnione, aniżeli w regionach kwalifikujących się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa zawartego w lit. a). Oznacza to, że dopuszczalna intensywność pomocy jest od samego początku mniejsza w regionach kwalifikujących się w ramach odstępstwa określonego w lit. c), aniżeli w lit. a).

W przypadku regionów objętych postanowieniami art. 92 ust. 3 lit. a) Komisja stoi na stanowisku, że intensywność pomocy regionalnej nie może przekraczać stawki 50% EDN, z wyjątkiem najbardziej oddalonych obszarów²⁷, w przypadku których może ona wynosić nawet 65% EDN. W przypadku regionów objętych postanowieniami art. 92 ust. 3 lit. c) pułap pomocy regionalnej nie może ogólnie przekraczać 20%, z wyjątkiem regionów o niskiej gęstości zaludnienia, w których może on wynosić do 30% EDN.

W regionach poziomu II NUTS kwalifikujących się do otrzymania pomocy na podstawie postanowień art. 92 ust. 3 lit. a), w których PKB/SSN na jednego mieszkańca wynosi ponad 60% średniej wspólnotowej, intensywność pomocy regionalnej nie może przekraczać 40% EDN, z wyjątkiem najbardziej oddalonych obszarów, gdzie może ona dochodzić do 50% EDN.

W regionach kwalifikujących się do otrzymania pomocy na podstawie postanowień a art. 92 ust. 3 lit. c), które charakteryzują się zarówno wyższymi wskaźnikami PKB/SSN na jednego mieszkańca oraz niższym bezrobociem, aniżeli stosowna średnia wspólnotowa²⁸, intensywność pomocy regionalnej nie może przekraczać 10% EDN, z wyjątkiem regionów o niskiej gęstości zaludnienia lub regionów najbardziej oddalonych, w których może ona dochodzić nawet do 20% EDN. W przypadku regionów podlegających

²⁶ Jeżeli chodzi o stosowaną metodę przeliczenia, por. Załącznik I.

²⁷ Zaliczają się do nich: francuskie departamenty zamorskie (FOD), Azory, Madera oraz Wyspy Kanaryjskie (por. Deklaracja 26 w sprawie najbardziej oddalonych regionów Wspólnoty, stanowiąca Załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej).

²⁸ PKB oraz stopę bezrobocia należy liczyć na poziomie III NUTS.

pułapowi 10% EDN pomoc o wyższej intensywności, nie przekraczającej 20% EDN, może zostać wyjątkowo zaakceptowana w odniesieniu do obszarów (odpowiadających poziomowi III NUTS bądź mniejszych), graniczących z regionem posiadającym status przyznany na podstawie art. 92 ust. 3 lit. a).

Wszystkie wyżej wymienione pułapy stanowią górne granice. Poniżej tych limitów Komisja, analizując we wspólnotowym kontekście przyznaną pomoc zapewnia, aby jej intensywność odzwierciedlała powagę i natężenie regionalnych problemów.

- 4.9 Pułapy wymienione w punkcie 4.8 mogą zostać podwyższone w drodze uzupełnień dla małych i średnich przedsiębiorstw, o których mowa w obwieszczeniu Komisji w sprawie pomocy dla MŚP²⁹, tzn. o 15 punktów procentowych brutto³⁰ w przypadku regionów kwalifikujących się do objęcia ich odstępstwem określonym w lit. a), oraz o 10 punktów procentowych brutto w przypadku regionów kwalifikujących się do objęcia ich zwolnieniem na podstawie lit. c). Ostateczny pułap stosuje się wobec podstawy dla MŚP. Uzupełnienia dla małych i średnich przedsiębiorstw nie dotyczą firm transportowych.
- 4.10 Pomoc dla inwestycji początkowych musi zostać uzależniona, poprzez formę płatności lub warunki związane z jej uzyskaniem, od utrzymania danej inwestycji przez okres co najmniej pięciu lat.

Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy

- 4.11 Jak wspomniano w punkcie 4.1, pomoc regionalna może dotyczyć również tworzenia nowych miejsc pracy. Jednak w odróżnieniu od pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy, która została zdefiniowana w Wytycznych w sprawie pomocy dotyczącej zatrudnienia, i która odnosi się do miejsc pracy nie powiązanych z projektami inwestycyjnymi³¹, w niniejszym dokumencie koncentrujemy się wyłącznie na miejscach pracy związanych z realizacją inwestycji początkowych³².
- 4.12 Tworzenie nowych miejsc pracy oznacza wzrost netto ich liczby³³ w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią z pewnego okresu czasu. Dlatego też od ich liczby należy odjąć liczbę miejsc pracy zlikwidowanych w tym samym okresie czasu³⁴.
- 4.13 Jak i w przypadku pomocy inwestycyjnej, pomoc przeznaczona na tworzenie nowych miejsc pracy, o której mowa w niniejszych Wytycznych, musi być dostosowana do charakteru i natężenia regionalnych problemów, dla rozwiązania których została przyznana. Komisja stoi na stanowisku, że wielkość pomocy nie może przekraczać określonej procentowo części kosztów wynagrodzenia³⁵ zatrudnionej osoby, wyliczonych za okres dwóch lat. Procent ten jest równy intensywności pomocy inwestycyjnej w danym regionie.

²⁹ Uzupełnienia pomocy regionalnej są również przewidziane w przypadku pomocy na badania i rozwój, a także pomocy w zakresie ochrony środowiska naturalnego. Podstawa wyliczania takiej pomocy różni się jednakże od podstawy stosowanej w przypadku pomocy regionalnej (łącznie z wariantem dotyczącym małych i średnich przedsiębiorstw). Uzupełnienia, o których mowa, są dodawane nie do pomocy regionalnej, ale do innych jej rodzajów. Mające obecnie zastosowanie wobec obydwu rodzajów wymienionej pomocy teksty zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym nr C 45, 17.2.1996, str. 6, w przypadku badań i rozwoju, oraz w Dzienniku Urzędowym nr C 72, 10.3.1996, str. 3, w przypadku ochrony środowiska naturalnego.

³⁰ Intensywność uzupełnień pomocy brutto jest liczona zgodnie z definicją zawartą w Wytycznych w sprawie pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw.

³¹ Obecnie obowiązująca wersja - por. Dz.U. nr C 334, 12.12.1995, str.4.

³² Miejsce pracy jest uważane za powiązane z realizacją inwestycji początkowej, jeżeli praca dotyczy działalności, z którą wiąże się inwestycja oraz jeżeli zostało utworzone w ciągu trzech lat od daty zakończenia inwestycji. W trakcie tego okresu miejsca pracy utworzone wskutek wzrostu stopy wykorzystania mocy produkcyjnych wynikających z inwestycji również są uważane za powiązane z inwestycją.

³³ Liczba miejsc pracy odpowiada liczbie rocznych jednostek roboczych (ALU), tzn. liczbie osób zatrudnionych przez jeden rok w pełnym wymiarze czasu, natomiast osoby pracujące w niepełnym wymiarze czasu oraz sezonowo są liczone jako ułamki ALU.

³⁴ Nie trzeba dodawać, że definicja ta jest prawdziwa zarówno w odniesieniu do istniejących zakładów, jak i nowopowstałych.

³⁵ Koszty wynagrodzenia obejmują wynagrodzenie brutto, tzn. przed opodatkowaniem, oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenie społeczne. Komisja rezerwuje sobie prawo do stosowania wspólnotowych statystyk dotyczących średnich kosztów wynagrodzenia w poszczególnych Państwach Członkowskich jako punktu odniesienia.

- 4.14 Pomoc związana z tworzeniem nowych miejsc pracy musi zostać uzależniona, poprzez formę płatności lub warunki związane z jej uzyskaniem, od utrzymania stworzonego miejsca pracy przez okres co najmniej pięciu lat.

Pomoc operacyjna

- 4.15 Pomoc regionalna mająca na celu zmniejszenie bieżących wydatków przedsiębiorstwa (pomoc operacyjna) jest normalnie zabroniona. W wyjątkowych przypadkach jednakże może ona zostać przyznana w regionach kwalifikujących się do otrzymania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 92 ust. 3 lit. a), pod warunkiem, że (i) jest ona uzasadniona w kategoriach jej wkładu w rozwój regionalny i jej charakteru, oraz (ii) jej poziom jest proporcjonalny do niedostatków, które powinna zniwelować³⁶. Państwa Członkowskie muszą wykazać istnienie tych niedostatków oraz ocenić ich wagę.
- 4.16 W najbardziej oddalonych regionach kwalifikujących się do przyznania zwolnienia na podstawie postanowień art. 92 ust. 3 lit. a) i c), jak również w regionach o niskiej gęstości zaludnienia kwalifikujących się zarówno do zwolnienia na podstawie art. 92 ust. 3 lit. a), jak i art. 92 ust. 3 lit. c) w oparciu o badanie gęstości zaludnienia, o którym mowa w punkcie 3.10.4, dopuszczalna może być w specjalnych warunkach pomoc mająca na celu częściowe zrekompensowanie dodatkowych kosztów transportu^{37 38}. Państwa Członkowskie powinny udowodnić istnienie tego rodzaju dodatkowych kosztów oraz określić ich wysokość.
- 4.17 Z wyjątkiem przypadków wymienionych w punkcie 4.16, pomoc operacyjna musi być ograniczona czasowo i stopniowo redukowana. Ponadto wykluczona jest pomoc operacyjna mająca na celu promocję eksportu³⁹.

Zasady dotyczące kumulacji pomocy

- 4.18 Pułapy intensywności pomocy określone zgodnie z kryteriami wymienionymi w punktach 4.8 i 4.9, mają zastosowanie do łącznej pomocy:
- jeżeli jest ona przyznawana w ramach kilku systemów regionalnych,
 - jeżeli pomoc ta pochodzi ze środków lokalnych, regionalnych, krajowych bądź wspólnotowych.
- 4.19 Można łączyć pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy, o której mowa w punktach 4.11 do 4.14 z pomocą inwestycyjną przedstawioną w punktach 4.4 do 4.10⁴⁰, z zastrzeżeniem pułapów intensywności określonych dla danego regionu⁴¹.

³⁶ Pomoc operacyjna przyjmuje w szczególności formę zwolnień podatkowych oraz obniżenia wysokości składek na ubezpieczenie społeczne.

³⁷ Dodatkowe koszty transportu oznaczają nadzwyczajne koszty spowodowane przepływem towarów w granicach danego kraju. W żadnych okolicznościach pomoc tego rodzaju nie może być pomocą mającą na celu zwiększenie eksportu, ani też nie może stanowić środków o skutkach równoważnych ilościowym ograniczeniom importu w rozumieniu art. 30 Traktatu o WE.

³⁸ Jeżeli chodzi o specjalne warunki dla regionów kwalifikujących się do przyznania pomocy na podstawie odstępstwa określonego w art. 92 ust. 3 lit. c) w oparciu o kryterium gęstości zaludnienia, por. Załącznik II. W odniesieniu do innych regionów kwalifikujących się do przyznania pomocy w celu zrekompensowania dodatkowych kosztów transportu, to mające zastosowanie warunki są podobne do warunków określonych w Załączniku II.

³⁹ Por. odnośnik 3 obwieszczenia o pomocy *de minimis*, Dz.U. nr C 68, 6.3.1996, str. 9.

⁴⁰ Pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy oraz pomocy inwestycyjnej, o której mowa w niniejszych Wytycznych, nie można łączyć z pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, określoną w odnośniku 31, ponieważ są one stosowane w różnych okolicznościach i różnym czasie. Jednak zwiększenie pomocy dla kategorii beneficjentów znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji jest dopuszczalne w ramach rozwiązań określonych w Wytycznych w sprawie pomocy przeznaczonej na zatrudnienie.

⁴¹ Warunek ten jest uważany za spełniony, jeżeli suma pomocy dla inwestora początkowego, wyrażona jako procent inwestycji, oraz pomoc przeznaczona na tworzenie nowych miejsc pracy, wyrażona jako procent kosztów wynagrodzenia, nie przekracza najbardziej korzystnej kwoty wynikającej z zastosowania jednego z pułapów ustalonych dla danego regionu zgodnie z kryteriami określonymi w punktach 4.8 i 4.9, lub pułapu określonego stosownie do kryteriów wskazanych w punkcie 4.13.

4.20 Jeżeli wydatki kwalifikujące się do objęcia ich pomocą regionalną w całości lub części kwalifikują się również do objęcia ich pomocą przeznaczoną na inne cele, to wspólna część podlega najkorzystniejszemu pułapowi w ramach danego systemu.

4.21 Jeżeli Państwo Członkowskie postanawia, że pomoc państwa w ramach jednego systemu może zostać połączona z pomocą wynikającą z innego systemu, to dla każdego z tych systemów musi ono określić sposób, w jaki zapewni ono zgodność z warunkami określonymi powyżej.

5. Mapa pomocy regionalnej oraz oświadczenie o zgodności pomocy

5.1 Regiony Państwa Członkowskiego kwalifikujące się do objęcia ich odstępstwami oraz pułapami intensywności pomocy przeznaczonej na inwestycje początkowe lub tworzenie nowych miejsc pracy, które zostały zaakceptowane dla każdego regionu, tworzą wspólnie mapę pomocy regionalnej tego państwa.

5.2 Na podstawie postanowień art. 92 ust. 3 Traktatu Państwa Członkowskie notyfikują projekt mapy sporządzony zgodnie z kryteriami określonymi w punktach 3.5, 3.10, 4.8 i 4.9. Komisja przyjmuje mapę zgodnie z procedurą określoną w art. 93 Traktatu, zazwyczaj w drodze pojedynczej decyzji dla wszystkich odnośnych regionów Państwa Członkowskiego, oraz na czas określony. Krajowe mapy pomocy regionalnej są okresowo rewidowane.

5.3 W interesie zapewnienia spójności między decyzjami Komisji w dziedzinie polityki konkurencji, a decyzjami dotyczącymi regionów kwalifikujących się do przyznania pomocy z funduszy strukturalnych, okres ważności map jest w zasadzie dostosowany do harmonogramu pomocy w ramach tych ostatnich.

5.4 Komisja akceptuje projekty systemów pomocy jeżeli sporządzona została mapa lub w terminie późniejszym pod warunkiem określenia na potrzeby takiej mapy regionów, pułapów pomocy oraz czasu jej trwania.

5.5 Wdrażanie systemów wymienionych w punkcie 5.4 jest przedmiotem rocznych raportów przedkładanych przez Państwa Członkowskie Komisji zgodnie z obowiązującymi zasadami⁴².

5.6 W okresie ważności mapy Państwa Członkowskie mogą zażądać naniesienia na nią modyfikacji, jeżeli wykazą, że warunki społeczno-gospodarcze uległy istotnym zmianom. Zmiany takie mogą dotyczyć wysokości intensywności pomocy oraz regionów kwalifikujących się do jej otrzymania, pod warunkiem, że możliwość dołączenia nowych regionów zostanie zrekomensowana wyłączeniem regionów o takiej samej liczbie ludności. Ważność zmodyfikowanej mapy wygasa z dniem określonym dla mapy oryginalnej.

5.7 W przypadku regionów tracących w wyniku rewizji mapy pomocy regionalnej swój status wynikający z postanowień art. 92 ust. 3 lit. a), oraz uzyskujących status wynikający z postanowień art. 92 ust. 3 lit. c), Komisja może zaakceptować w okresie przejściowym stopniową redukcję intensywności pomocy w tempie liniowym bądź szybszym, do momentu, w którym osiągnięty zostanie pułap intensywności wynikający z zastosowania zasad określonych w punktach 4.8 i 4.9 powyżej^{43 44}. Okres przejściowy nie powinien przekraczać dwóch lat w przypadku pomocy operacyjnej oraz czterech lat w przypadku pomocy przeznaczonej na inwestycje początkowe i tworzenie nowych miejsc pracy.

5.8 W celu sporządzenia mapy Państwa Członkowskie są proszone o notyfikowanie Komisji na podstawie art. 93 ust. 3 Traktatu wszelkich innych czynników, poza listą regionów proponowanych jako kwalifikujące się do objęcia ich odstępstwami oraz pułapów intensywności pomocy, które należy wziąć pod uwagę przy określaniu ram systemowych dla systemów pomocy (cel i forma pomocy, wielkość przedsiębiorstw itd.), które proponują przyjąć na szczeblu centralnym, regionalnym bądź lokalnym. W okresie ważności mapy oraz w granicach jej obowiązywania wszelkie systemy odpowiadające ramom systemowym, mogą być notyfikowane według przyspieszonej procedury.

⁴² Jeżeli chodzi o obecnie obowiązujące zasady, patrz pismo Komisji do Państw Członkowskich z dnia 22 lutego 1994 roku, zmienione pismem z dnia 2 sierpnia 1995 roku.

⁴³ Przepisy przejściowe nie mają zastosowania do części regionów poziomu II NUTS tracących swój status wynikający z postanowień art. 92 ust. 3 lit. a), które musiałyby zostać wykluczone z nowej mapy pomocy, jeżeli nie można uzyskać dodatkowego procentowego wskaźnika gęstości zaludnienia poprzez zastosowania drugiej modyfikacji określonej w punkcie 8 Załącznika III do niniejszych Wytocznych.

⁴⁴ W świetle szczególnie trudnej sytuacji Irlandia Północna zachowa swój status jako region wyjątkowy, a obowiązujący w jej przypadku pułap będzie wynosić 40%.

6. Wejście w życie, wdrażanie i przegląd

6.1 Z wyjątkiem przepisów przejściowych, o których mowa w punktach 6.2 i 6.3 poniżej, Komisja będzie oceniać zgodność pomocy regionalnej ze wspólnym rynkiem na podstawie niniejszych Wytycznych od momentu rozpoczęcia ich stosowania. Jednakże wszelkie propozycje, które zostały notyfikowane przed ogłoszeniem niniejszych Wytycznych dla Państw Członkowskich, i co do których Komisja nie podjęła jeszcze ostatecznej decyzji, będą oceniane na podstawie kryteriów obowiązujących w momencie składania notyfikacji.

Ponadto, Komisja zaproponuje Państwom Członkowskim odpowiednie środki na podstawie postanowień art. 93 ust. 1 Traktatu o WE w celu zapewnienia, aby wszystkie mapy pomocy regionalnej oraz systemy pomocy regionalnej obowiązujące od dnia 1 stycznia 2000 roku były zgodne z niniejszymi Wytycznymi.

W związku z powyższym Komisja złoży propozycję, jako stosowny środek na podstawie art. 93 ust. 1, aby Państwa Członkowskie ograniczyły okres ważności wszystkich list regionów otrzymujących pomoc, które zostały zaakceptowane przez Komisję bezterminowo bądź też których okres ważności upływa po 31 grudnia 1999 roku, do dnia 31 grudnia 1999 roku.

Komisja zaproponuje również, jako stosowny środek na podstawie postanowień art. 93 ust. 1, aby Państwa Członkowskie wprowadziły zmiany do wszystkich istniejących systemy pomocy regionalnej, które będą obowiązywać po 31 grudnia 1999 roku tak, by od 1 stycznia 2000 roku doprowadzić do ich zgodności z niniejszymi Wytycznymi. Komisja zaproponuje także, aby Państwa Członkowskie ogłosiły proponowane zmiany w terminie sześciu miesięcy.

6.2 Ponieważ kryteria uzyskania pomocy regionalnej na podstawie odstępstwa określonego w art. 92 ust. 3 lit. a) i c) dla regionów otrzymujących największą pomoc zostały zaakceptowane do dnia 31 grudnia 1999 roku, a także w celu zapewnienia do tego momentu sprawiedliwego traktowania Państw Członkowskich, do 31 grudnia 1999 roku Komisja może wprowadzić odstępstwa od niniejszych Wytycznych w zakresie zbadania list regionów otrzymujących pomoc (nowych list bądź zmian) notyfikowanych przed 1 stycznia 1999 roku, pod warunkiem, że ważność tych list wygasa w dniu 31 grudnia 1999 roku. W takich przypadkach Komisja będzie nadal opierać się na sposobie określonym w Komunikacie⁴⁵.

6.3 Również w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania Państw Członkowskich Komisja może wprowadzić do dnia 31 grudnia 1999 roku odstępstwo od niniejszych Wytycznych w celu zbadania zgodności intensywności pomocy oraz pułapów w zakresie kombinacji proponowanych w nowych systemach, spraw *ad hoc* i modyfikacji istniejących systemów, notyfikowanych przed 1 stycznia 1999 roku, pod warunkiem, że ważność wspomnianych pułapów i intensywności dla tych kombinacji wygasa w dniu 31 grudnia 1999 roku lub, że intensywność oraz pułapy dla kombinacji proponowanych od 1 stycznia 2000 roku będą zgodne z niniejszymi Wytycznymi.

6.4 Komisja dokona przeglądu niniejszych Wytycznych w terminie pięciu lat od momentu rozpoczęcia ich stosowania. Może ona również w dowolnym momencie podjąć decyzję o ich zmianie, jeżeli okaże się to konieczne z przyczyn związanych z polityką konkurencji bądź też w celu uwzględnienia innych wspólnotowych polityk lub zobowiązań międzynarodowych.

ZAŁĄCZNIK I

EKWIWALENT DOTACJI NETTO W RAMACH POMOCY INWESTYCYJNEJ

Metoda wyliczenia ekwiwalentu dotacji netto (EDN) jest stosowana przez Komisję przy ocenie systemów pomocy notyfikowanych przez Państwa Członkowskie. W związku z tym Państwa Członkowskie nie muszą jej w zasadzie stosować. Jest ona tutaj publikowana wyłącznie w celu zapewnienia przejrzystości.

1. ZASADY OGÓLNE

⁴⁵ Komunikat Komisji w sprawie sposobu stosowania postanowień art. 92 ust. 3 lit. a) i c) wobec pomocy regionalnej: por. odnośnik 2, piąte tiret.

- Maksymalna intensywność systemu: 60%

Jeżeli dopuszczony przez Komisję pułap intensywności w tym regionie wynosi 30%, to nie trzeba dostosowywać do niego pomocy. Intensywność systemu jest wyższa, aniżeli regionalny pułap, ale dotyczy ona zredukowanej podstawy. Dlatego też system nie zostanie uznany za zgodny pod tym kątem, chyba że dodany zostanie wyraźny warunek dotyczący przestrzegania regionalnego pułapu w odniesieniu do pełnej podstawy.

Określenie EDN bazuje wyłącznie na wyliczeniu podatku oraz wartości bieżącej, z wyjątkiem przypadków pewnych form pomocy, które wymagają specjalnego traktowania. Wyliczenia takie opierają się na elementach dostarczanych przez system pomocy bądź przepisy prawa podatkowego danego kraju, a także na określonych parametrach ustalonych przez konwencję.

1.1. **Opodatkowanie**

Intensywność pomocy musi być liczona po opodatkowaniu, tzn. po potrąceniu należnych od niej podatków, w szczególności podatku od dochodów przedsiębiorstw. Jest to podstawa dla ekwiwalentu dotacji netto (EDN), który stanowi pomoc przypadającą dla odbiorcy po uiszczeniu odpowiednich podatków przy założeniu, że przedsiębiorstwo przynosi zyski już od pierwszego roku tak, że od kwoty pomocy pobierany jest podatek w maksymalnej wysokości.

1.2. **Dyskonto**

Wartość bieżąca jest liczona na poszczególnych etapach ustalania EDN. Po pierwsze, jeżeli pomoc i/lub wydatki inwestycyjne rozkładają się nierównomiernie w czasie, pod uwagę należy brać faktyczny harmonogram wypłaty pomocy oraz dokonywanych wydatków. W konsekwencji wydatki inwestycyjne oraz płatności z tytułu pomocy są wstecznie dyskontowane na koniec roku, w którym przedsiębiorstwo dokonało swojego pierwszego odpisu amortyzacyjnego. Po drugie, wartość bieżąca jest liczona na podstawie korzyści uzyskanych przy spłacie subsydiowanej pożyczki lub poboru podatku od dotacji.

Stosowana w takich przypadkach stawka jest stawką referencyjną / stawką dyskontową ustalaną przez Komisję dla każdego Państwa Członkowskiego. Poza tym jest ona również stosowana do wyliczania dopłat do oprocentowania niskooprocentowanych pożyczek.

1.3. **Przypadki specyficzne**

Oprócz przedstawionych powyżej wyliczeń podatku i dyskonta niektóre z form pomocy wymagają specjalnego traktowania. W przypadku pomocy przeznaczonej na wynajęcie budynku pomoc jest mierzona na podstawie niższej wynikającej z różnicy między czynszem płaconym przez przedsiębiorstwo a teoretycznym czynszem stanowiącym równowartość stawki referencyjnej stosowanej wobec wartości budynku powiększonym o kwotę odpowiadającą amortyzacji tego budynku w danym roku. Podobna metoda stosowana jest w przypadku finansowania leasingu⁴⁸.

W przypadku pomocy przeznaczonej na wydzierżawienie gruntu teoretyczny czynsz jest wyliczany na podstawie stawki referencyjnej pomniejszonej o stopę inflacji, zastosowanej do wartości gruntu.

2. **EKWIWALENT DOTACJI NETTO DLA POMOCY INWESTYCYJNEJ W FORMIE DOTACJI KAPITAŁOWEJ**

2.1. **Zasady ogólne**

Pomoc inwestycyjna przyznawana przedsiębiorstwu w formie dotacji kapitałowej jest wyrażana najpierw jako procent inwestycji stanowiący nominalną równowartość dotacji lub równowartość dotacji brutto.

Zgodnie z powszechną metodą wyceny, ekwiwalent dotacji netto (EDN) dla pomocy to korzyść przypadająca dla jej odbiorcy po zapłaceniu podatku od dochodów przedsiębiorstwa.

W większości przypadków dotacje jako takie nie podlegają opodatkowaniu, ale są odliczane od wartości podlegających amortyzacji inwestycji. Oznacza to, że inwestor amortyzuje co roku mniejszą kwotę, aniżeli w przypadku, gdyby nie

⁴⁸ Należy zauważyć, że wydatki związane z zakupem ziemi bądź budynku przez wynajmującą firmę mogą być uznane za wydatki kwalifikujące się do objęcia ich pomocą pod warunkiem, że udowodniona zostanie konieczność takiej pomocy.

otrzymał pomocy. Ponieważ kwota amortyzacji jest potrącana z podatku od podlegających opodatkowaniu dochodów, to dotacja zwiększa proporcje kwot zabieranych co roku przez państwo w formie podatku od dochodów przedsiębiorstw.

Przedstawiona powyżej metoda opodatkowania dotacji, która polega na doliczeniu dotacji do zysków równoległe z amortyzacją, jest jedną z najpowszechniej stosowanych we wszystkich Państwach Członkowskich, jednak w pewnych systemach pomocy można spotkać inne sposoby opodatkowywania.

2.2. Przykłady wyliczeń

Przykład 1: Pomoc nie podlega opodatkowaniu

We wszystkich Państwach Członkowskich dotacje są ujmowane w księgowości jako dochód i podlegają opodatkowaniu. Jednakże mogą one być zwolnione z podatku, szczególnie w przypadku pomocy na określone badania i rozwój. W takiej sytuacji EDN stanowi równowartość nominalnej dotacji.

Przykład 2: Inwestycja pociąga za sobą wyłącznie jeden rodzaj wydatków i dotacja w całości podlega opodatkowaniu pod koniec pierwszego roku podatkowego.

Oznacza to, że cała dotacja podlega podatkowi od dochodów przedsiębiorstw począwszy od pierwszego roku. Konwencja ta nie jest zbyt dotkliwa, jeżeli pamięta się o tym, że firmy, które w pierwszych latach swojego działania odnotowują straty, mogą je przenosić na kilka kolejnych lat finansowych.

Aby wyliczyć EDN dla dotacji, odlicza się od niej kwotę pobranego podatku.

Przykładowo: inwestycja: 100

nominalna dotacja: 20

stawka podatku: 40,0%.

Pobraný podatek wynosi więc $20 \times 40 \% = 8$.

EDN będzie wynosić: $(200 - 8)/100 = 12\%$.

Przykład 3: Inwestycja pociąga za sobą wyłącznie jedną kategorię wydatków, a dotacja podlega opodatkowaniu liniowemu przez pięć lat.

W tym przypadku dotacja podlega opodatkowaniu w równych częściach przez pięć lat. Tak więc przez pięć lat co roku do dochodów doliczana będzie jedna piąta pomocy. Aby wyliczyć EDN od dotacji odliczane są obniżone kwoty podatku pobieranego co roku od jednej piątej pomocy na podstawie przepisów prawa podatkowego.

Przykładowo: inwestycja: 100

dotacja nominalna: 20

stawka podatku: 40,0%

stawka zniżki: 8%

Poniższa tabela pokazuje, jak wyliczone są pobierane co roku podatki oraz obniżone wartości:

Okres	Podatek pobrany od dotacji (1)	Współczynnik dyskonta (2)	Wartość dyskontowa (1) × (2)
Koniec 1. roku	$(20/5) \times 40 \%$	1,0	1,600
Koniec 2. roku	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,481
Koniec 3. roku	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	1,372
Koniec 4. roku	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	1,270
Koniec 5. roku	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	1,176

Okres	Podatek pobrany od dotacji (1)	Współczynnik dyskonta (2)	Wartość dyskontowa (1) × (2)
		Razem	6,900

Suma łączna w ostatniej kolumnie reprezentuje kwotę pobieranych co roku obniżonych podatków. Aby wyliczyć ekwiwalent dotacji netto należy je potrącić z kwoty dotacji nominalnej.

Tak więc EDN wynosi: $(20 - 6,9)/100 = 13,1\%$.

Uwaga: Podatek pobierany od dotacji jest obniżany pod koniec pierwszego roku przy założeniu, że jest to data, z którą przedsiębiorstwo dokonuje swojego pierwszego odpisu amortyzacyjnego.

Przykład 4: Inwestycja pociąga za sobą trzy kategorie wydatków kapitałowych: ziemia, budynki i urządzenia, opodatkowane według różnych skali czasowych.

Trzy rodzaje wydatków stanowią coś, co jest nazywane standardową podstawą pomocy. Wydatki są rozkładane w ramach tej podstawy w rozbiu różniącym się w zależności od Państwa Członkowskiego, co zostało przedstawione w poniższej tabeli:

	Ziemia	Budynki	Urządzenia
Belgia	5	40	55
Niemcy	5	30	65
Francja	5	50	45
Włochy	5	30	65
Luksemburg	5	50	45
Holandia	5	40	55
Zjednoczone Królestwo	10	20	70
Dania	5	45	50
Grecja	3	27	70
Hiszpania	5	40	55
Irlandia	5	50	45
Portugalia	3	25	72
Austria	5	30	65
Finlandia	1	19	80
Szwecja	5	45	50

Czynniki te są stosowane do wyliczenia teoretycznego EDN w ramach systemów pomocy. Z drugiej strony, w poszczególnych przypadkach pomocy w podstawie standardowej stosowany jest faktyczny rozkład tych trzech kategorii wydatków.

Ponieważ skala czasowa, według której dotacja podlega opodatkowaniu, różni się w zależności od kategorii wydatków, to pierwszy krok polega na proporcjonalnym rozbiu dotacji na pozycje stanowiące standardową podstawę pomocy.

Kolejnym krokiem jest wyliczenie kwot pobieranego podatku, odrębnie dla każdej kategorii wydatków (wyliczenia te są takie same, jak w przykładzie 3).

Na koniec, w celu wyliczenia EDN podatki są potrącane z nominalnej wartości dotacji:

EDN = dotacja nominalna minus:

- Podatek pobrany od pomocy przyznanej na grunty
- Podatek pobrany od pomocy przyznanej na budynki
- Podatek pobrany od pomocy przyznanej na urządzenia

Przykładowo: inwestycja: 100

z czego: - ziemia: 3, nie podlega amortyzacji

- budynki: 33, amortyzacja liniowa przez okres 20 lat

- urządzenia: 64, amortyzacja malejąca przez okres 5 lat

dotacja nominalna: 20

stawka podatku: 55%

stawka niżki: 8%

Aby wyliczyć podatek od pomocy przyznanej na grunty

Ogólnie rzecz biorąc ziemia nie podlega amortyzacji. Zakładając, że pomoc podlega opodatkowaniu według takiego samego kalendarza, co amortyzacja, to pomoc przyznana na ziemię nie podlega opodatkowaniu, a z kwoty dotacji przyznanej na grunt nie potrąca się żadnego podatku.

Aby wyliczyć podatek od pomocy przyznanej na budynki

Zakładając, że pomoc przyznana na budynki podlega opodatkowaniu w równych ratach oraz takim samym czasie, co amortyzacja, tzn. w ciągu 20 lat:

- nominalna dotacja przyznana na budynki wynosiłaby: $20 \times 33 \% = 6,6$
- co roku część dotacji doliczonej do zysków wynosiłaby: $6,6/20 = 0,33$
- kwota podatku pobranego od tej części wynosiłaby: $0,33 \times 55\% = 0,18$.

Kwota w wysokości 0,18 byłaby należna od corocznych zysków przez okres 20 lat w odniesieniu do dotacji przyznanej na budynki. Jeżeli pod koniec pierwszego roku kwota ta zostanie obniżona (ten sam rodzaj wyliczenia, co w przykładzie 3), to łączna wysokość podatku pobranego w tym okresie od pomocy przyznanej na budynki wyniesie 1,925.

Aby wyliczyć podatek od pomocy przyznanej na urządzenia

Założmy, że pomoc przyznana na urządzenia podlega opodatkowaniu według takiego samego kalendarza, co amortyzacja, tzn. malejąco przez pięć lat po następujących stawkach: 40%, 24%, 14,4%, 10,8% oraz 10,8%.

W odróżnieniu od budynków, wysokość opodatkowania jest tutaj co roku inna. Dlatego też podatek należy wyliczać co roku. Udział nominalnej dotacji przyznanej na urządzenia wynosi $20 \times 64\% = 12,8$.

Aby wyliczyć obciążenia podatkowe

Okres	Podatek pobrany od dotacji (1)	Współczynnik dyskonta (2)	Wartość dyskontowa (1) × (2)
Koniec 1. roku	$12,8 \times 40 \% \times 55 \%$	1,0	2,816
Koniec 2. roku	$12,8 \times 24 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,564
Koniec 3. roku	$12,8 \times 14,4 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	0,869
Koniec 4. roku	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	0,604
Koniec 5. roku	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	0,559
		Razem	6,412

Aby wyliczyć EDN:

-	dotacja nominalna	20
minus		
-	podatek pobrany od pomocy przyznanej na grunty	0
-	podatek pobrany od pomocy przyznanej na budynki	- 1,925
×		
-	podatek pobrany od pomocy przyznanej na urządzenia	- 6,412
	EDN	11,6%.

Uwagi:

1. Opodatkowanie dotacji, o którym mowa we wspólnym sposobie oceny pomocy, podlega zarówno przepisom prawa podatkowego danych Państw Członkowskich, jak i specjalnym przepisom dotyczącym danego systemu pomocy.
2. Dla celów wyliczenia EDN konieczne są w związku z tym dokładne informacje o:
 - skali podatku od dochodów w danym kraju,
 - obowiązujących przepisach dotyczących amortyzacji lub specyficznej metody doliczania pomocy do zysków wynikających z danego systemu.

3. EKWIWALENT DOTACJI NETTO DLA POMOCY INWESTYCYJNEJ W FORMIE SUBSYDIOWANEJ POŻYCZKI

3.1. Zasady ogólne

Pomoc inwestycyjna przyznawana przedsiębiorstwu w formie subsydiowanej pożyczki jest wyrażana najpierw jako liczba procentowych punktów udzielonej obniżki, tzn. różnica między stawką referencyjną a stawką pobraną przez pożyczkodawcę.

Wyłącznym skutkiem obniżki oprocentowania jest zmniejszenie wysokości pobieranych odsetek, ponieważ zakłada się, że spłata pożyczonego kapitału jest dokonywana w taki sam sposób, niezależnie od tego, czy odsetki są obniżone, czy też w normalnej wysokości.

Korzyść uzyskiwana w trakcie spłaty pożyczki wyrażana jest jako procentowa część inwestycji, tak jak to ma miejsce w przypadku dotacji kapitałowych. Daje to ekwiwalent dotacji nominalnej bądź ekwiwalent dotacji brutto.

Nie jest to ostateczna korzyść, jaką przedsiębiorstwo uzyskuje dzięki subsydiowaniu oprocentowania. Ponieważ spłacane odsetki są odliczane od podlegających opodatkowaniu dochodów, to subsydiowana pożyczka oznacza stratę części tego rodzaju korzyści podatkowej poprzez zwiększenie kwoty zabieranej przez państwo w formie podatku od dochodu przedsiębiorstw.

W konsekwencji, ekwiwalent dotacji netto (EDN) wyliczany jest poprzez potrącenie z dotacji brutto ekwiwalentu podatku pobieranego przez państwo w związku ze wzrostem podlegających opodatkowaniu zysków wynikających z obniżenia oprocentowania pożyczki.

Jak i w przypadku dotacji, EDN dla subsydiowanej pożyczki bazuje na elementach zawartych bądź to w systemie pomocy bądź też w przepisach prawa podatkowego danego państwa, jak również wszelkich innych czynnikach wynikających z konwencji.

Do wyliczenia EDN dla pomocy inwestycyjnej w formie subsydiowanej pożyczki konieczne są następujące elementy:

- okres pożyczki,
- długość okresu karencyjnego, tzn. początkowego okresu, w którym nie trzeba dokonywać żadnych spłat pożyczki, przy czym odsetki są płacone od łącznej kwoty pożyczonego kapitału,

- liczba punktów procentowych obniżki,
- okres trwania obniżki, niekoniecznie równy okresowi, na który została udzielona pożyczka,
- kwota pożyczki wyrażona jako procent lub część inwestycji,
- stawka referencyjna / stawka niżki,
- stawka podatkowa.

Konieczna jest również znajomość warunków spłaty pożyczki. W większości przypadków pożyczka spłacana jest w sposób liniowy, w równych ratach, przy czym odsetki naliczane są od pozostałej do spłacenia części kapitału. Czasami spłata polega na stałych ratach rocznych, co należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu NGE.

3.2. Przykłady wyliczeń

Przykład 1

1. Parametry

- pożyczka została udzielona na okres dziesięciu lat przy spłacie liniowej oraz bez okresu karencji,
- obniżka wynosi trzy punkty procentowe przez cały okres pożyczki,
- pożyczka stanowi 40% inwestycji,
- stawka referencyjna / stawka dyskontowa wynosi 8%,
- stawka podatku wynosi 35%.

2. Wyliczenie elementu jednostkowej darowizny

Element jednostkowej darowizny to ekwiwalent nominalnej dotacji równej niżce w wysokości jednego punktu procentowego dla pożyczki stanowiącej 100% inwestycji, z uwzględnieniem parametrów pomocy. Jest on wyliczany w następujący sposób:

Koniec roku	Pożyczka: pozostała do spłacenia części kapitału (1)	Jednopunktowa obniżka (2)	Uzyskana korzyść (1) × (2)	Współczynnik dyskonta (3)	Wartość dyskontowa (*) (1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^1$	0,926
2	90	1 %	0,9	$1/(1 + 0,08)^2$	0,772
3	80	1 %	0,8	$1/(1 + 0,08)^3$	0,635
4	70	1 %	0,7	$1/(1 + 0,08)^4$	0,515
5	60	1 %	0,6	$1/(1 + 0,08)^5$	0,408
6	50	1 %	0,5	$1/(1 + 0,08)^6$	0,315
7	40	1 %	0,4	$1/(1 + 0,08)^7$	0,233
8	30	1 %	0,3	$1/(1 + 0,08)^8$	0,162
9	20	1 %	0,2	$1/(1 + 0,08)^9$	0,100
10	10	1 %	0,1	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,046
Element jednostkowej darowizny					4,112

(*) Dyskontowanie rozpoczyna się z początkiem pierwszego roku.

3. Wyliczenie ekwiwalentu dotacji netto

Ekwiwalent dotacji netto wyliczany jest po prostu poprzez pomnożenie elementu jednostkowej darowizny przez parametry pomocy (trzy punktowa obniżka, 40% udział w inwestycji, nie podlegająca opodatkowaniu część pomocy: (1 - 35%):

$$EDN = 4,112 \times 3 \times 40\% (1 - 35\%) = 3,21\%$$

Przykład 2

1. Parametry

Parametry są takie same, jak w przykładzie 1, ale przy dwuletnim okresie karencji spłaty. Oznacza to, że przez pierwsze dwa lata kapitał nie jest spłacany. Tak więc dziesięcioletnia pożyczka zostanie spłacona w ośmiu równych częściach począwszy od trzeciego roku. Odsetki płacone są przez dziesięć lat od pozostałej do spłacenia kwoty pożyczonego kapitału.

2. Wyliczenie elementu jednostkowej darowizny

Koniec roku	Pożyczka: pozostała do spłacenia części kapitału (1)	Jednopunktowa obniżka (2)	Uzyskana korzyść (1) × (2)	Współczynnik dyskonta (3)	Wartość dyskontowa (*) (1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^1$	0,926
2	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^2$	0,857
3	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^3$	0,794
4	87,5	1 %	0,875	$1/(1 + 0,08)^4$	0,643
5	75,0	1 %	0,750	$1/(1 + 0,08)^5$	0,510
6	62,5	1 %	0,625	$1/(1 + 0,08)^6$	0,394
7	50	1 %	0,500	$1/(1 + 0,08)^7$	0,292
8	37,5	1 %	0,375	$1/(1 + 0,08)^8$	0,203
9	25,0	1 %	0,250	$1/(1 + 0,08)^9$	0,125
10	12,5	1 %	0,125	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,058
Element jednostkowej darowizny					4,802 %

(*)Dyskontowanie rozpoczyna się z początkiem pierwszego roku.

3. Aby wyliczyć ekwiwalent dotacji netto

Jak w przykładzie 1, element jednostkowej darowizny jest mnożony przez liczbę procentowych punktów obniżki, część wydatków pokrytych przez pożyczkę oraz uzupełnienie stawki podatkowej:

$$EDN = 4,802 \times 3 \times 40\% \times (1 - 55\%) = 3,75\%$$

Uwaga: Jak widać, wskutek wprowadzenia okresu karencji NGE uległ zwiększeniu, mimo, że pozostałe elementy pozostały bez zmian. Okres karencji zwiększa pozostałe co roku do spłaty saldo, i tym samym korzyści wynikające ze obniżki, a w konsekwencji element jednostkowej darowizny.

Przykład 3

1. Parametry

Jak w przykładzie 2, ale pożyczka ma być spłacana w stałych rocznych ratach.

W tym przypadku metoda wyliczenia zasadniczo różni się od metody stosowanej w poprzednich dwóch przykładach: najpierw wyliczone są "normalne" roczne raty z wyłączeniem obniżki oprocentowania, następnie raty "obniżone"; różnica między nimi jest wyliczana z roku na rok, a wyniki obniżane w celu uzyskania ekwiwalentu dotacji.

2. Aby wyliczyć ekwiwalent dotacji

Stałe roczne raty, wyrażone jako procent pożyczki, są wyliczane w następujący sposób:

$$A = i/(1 - r^n),$$

$$\text{gdzie } r = 1/(1 + i).$$

przy czym „i” stanowi stopę oprocentowania, a „n” liczbę lat, dla których wyliczana jest rata. Poniższe wyliczenie dotyczy pożyczki w wysokości 100 jednostek:

Rok	Normalne raty	Obniżone raty roczne	Uzyskana korzyść	Współczynnik dyskonta	Wartość dyskontowa (*)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(3) × (4)
1	8	5	3	$1/(1 + 0,08)^1$	2,778
2	8	5	3	$1/(1 + 0,08)^2$	2,572
3	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^3$	1,532
4	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^4$	1,418
5	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^5$	1,313
6	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^6$	1,216
7	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^7$	1,126
8	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^8$	1,042
9	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^9$	0,965
10	17,401	15,472	1,929	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,894
Ekwiwalent dotacji					14,85 %

(*)Dyskontowanie rozpoczyna się z początkiem pierwszego roku.

3. Aby wyliczyć ekwiwalent dotacji netto

Ekwiwalent dotacji netto wyliczany jest poprzez pomnożenie ekwiwalentu dotacji przez jej proporcję, a następnie odjęcie kwoty pobranej w formie podatku:

$$EDN = 14,85 \times 40\% \times (1 - 35\%) = 3,65\%.$$

Uwaga: jeżeli nie ma okresu karencji, to EDN wyliczony w ten sam sposób wyniesie 3,41%.

3.3. Formuła wyliczenia EDN dla subsydiowanej pożyczki

Poprzednie metody, które łatwo przetransponować na arkusz kalkulacyjny, umożliwiają wyliczenie EDN dla niskoprocentowanych pożyczek według parametrów danego przypadku. W standardowych przypadkach EDN można również wyliczyć bezpośrednio przy zastosowaniu poniższej formuły:

1. Warunki

- i oznacza stawkę referencyjną per odstęp czasowy, a $r = 1/(1+i)$,
- i' oznacza subsydiowaną stawkę per odstęp czasowy między terminami płatności, a $r' = 1/(1+i')$,
- P oznacza okres (wyrażony liczbą odstępów czasowych między terminami płatności) pożyczki,
- Q oznacza proporcję,
- T oznacza stawkę podatku
- F oznacza wyrażony liczbą odstępów czasowych okres karencji spłaty kapitału: w okresie karencji spłacane są jedynie odsetki od pożyczki według subsydiowanych stawek (jeżeli nie ma okresu karencji, to $F = 0$).

2. Spłata liniowa

$$EDN = (1 - T) Q \left(1 - \frac{i^t}{i} \right) \left(1 + \frac{r^P - r^F}{i \times (P - F)} \right)$$

3. Splata w stałych ratach rocznych

$$EDN = (1 - T) Q \left[1 - \left(\frac{i^t}{i} \right) \times \left(1 - r^F + \frac{r^F - r^P}{1 - r^{P-F}} \right) \right]$$

ZAŁĄCZNIK II

POMOC PRZEZNACZONA NA ZREKOMPENSOWANIE DODATKOWYCH KOSZTÓW TRANSPORTU W REGIONACH KWALIFIKUJĄCYCH SIĘ DO ZWOLNIENIA NA PODSTAWIE POSTANOWIEŃ ART. 92 UST. 3 LIT. C) W OPARCIU O KRYTERIUM GĘSTOŚCI ZAŁUDNIENIA

Warunki, które należy spełnić

- pomoc może mieć na celu jedynie zrekompensowanie dodatkowych kosztów transportu. Zainteresowane Państwo Członkowskie musi wykazać, że rekompensata jest niezbędna z przyczyn obiektywnych. Nigdy nie może dojść do nadmiernej rekompensaty. Należy uwzględnić inne systemy pomocy dla sektora transportowego.
- pomoc może zostać przyznana wyłącznie w odniesieniu do dodatkowych kosztów transportu towarów w granicach danego kraju. Nie może to być pomoc eksportowa.
- pomoc musi być możliwa do wcześniejszej obiektywnej kwantyfikacji na podstawie współczynnika pomocy przypadającej na jeden kilometr bądź też w oparciu o współczynnik pomocy przypadającej na jeden kilometr oraz na jednostkę wagi. Co roku muszą być sporządzane raporty, które będą między innymi pokazywać, w jaki sposób funkcjonują te współczynniki.
- szacunki dotyczące dodatkowych kosztów muszą dotyczyć najbardziej ekonomicznej formy transportu oraz najkrótszej trasy między miejscem produkcji bądź przetwarzania towarów, a rynkami zbytu.
- pomoc może zostać przyznana wyłącznie firmom zlokalizowanym na obszarach kwalifikujących się do przyznania pomocy regionalnej w oparciu o nowy test dotyczący gęstości zaludnienia. Na obszary takie składają się zasadniczo regiony geograficzne poziomu III NUTS o gęstości zaludnienia mniejszej, aniżeli 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy. Jednak w doborze obszarów dopuszczalna jest pewna elastyczność, z zastrzeżeniem następujących ograniczeń:
 - elastyczność taka nie może oznaczać wzrostu liczby ludności objętej pomocą transportową,
 - regiony poziomu III NUTS kwalifikujące się w ramach takiej elastyczności muszą posiadać gęstość zaludnienia niższą, aniżeli 12,5 mieszkańca na kilometr kwadratowy,
 - muszą one sąsiadować z regionami poziomu III NUTS, które przeszły test na niską gęstość zaludnienia,
 - ich liczba ludności musi być niewielka w porównaniu z łącznym zasięgiem pomocy transportowej,
- Nie można udzielać żadnej pomocy dla transportu bądź przesyłania towarów przedsiębiorstw posiadających alternatywną lokalizację (produkty branż wydobywczych, elektrowni wodnych itp.),

- Pomoc transportowa przyznawana przedsiębiorstwom działającym w branżach, które Komisja uznaje za wrażliwe (pojazdy silnikowe, włókna syntetyczne, przemysł stoczniowy i stalowy) musi zawsze być uprzednio notyfikowana i podlegać obowiązującym dla danego sektora wytycznym.

ZALĄCZNIK III
**METODA USTALANIA PUŁAPÓW LUDNOŚCI OBJĘTEJ ODSTĘPSTWEM ZAWARTYM
W ART. 92 UST. 3 LIT. C)**

1. Komisja ustala najpierw ogólny pułap zasięgu pomocy regionalnej we Wspólnocie. Określa on maksymalny procentowy udział ludności całej Wspólnoty, jaki mogą stanowić regiony kwalifikujące się do objęcia odstępstwem zawartym w art. 92 ust. 3.
2. Regiony kwalifikujące się do przyznania pomocy regionalnej na podstawie odstępstwa z art. 92 ust. 3 lit. a), oraz ich ogólny zasięg na wspólnotowym szczeblu, są określone w sposób zewnętrzny i automatyczny poprzez zastosowanie kryterium 75,0% produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca, mierzonego według standardu siły nabywczej (SSN). Decyzja Komisji w sprawie ogólnego pułapu określa więc równocześnie wspólnotowy pułap zasięgu w ramach odstępstwa wynikającego z art. 92 ust. 3 lit. c). Pułap dotyczący art. 92 ust. 3 lit. c) wyliczany jest poprzez odjęcie z pułapu ogólnej ludności regionów kwalifikujących się do objęcia ich odstępstwem określonym w art. 92 ust. 3 lit. a).
3. Rozdział wspólnotowego pułapu w ramach art. 92 ust. 3 lit. c) na poszczególne Państwa Członkowskie jest dokonywany według klucza podziału (por. sekcja I), który uwzględnia regionalne różnice w kontekście krajowym i wspólnotowym.

Uzyskane w ten sposób wyniki są dostosowywane w celu uwzględnienia niektórych innych aspektów (por. sekcja II).

1. KLUCZ PODZIAŁU

4. Klucz podziału dla wspólnotowego pułapu w ramach art. 92 ust. 3 lit. c) jest wyliczany na podstawie populacji regionów, które na szczeblu krajowym różnią się minimalnie w kategoriach produktu krajowego brutto i SSN na jednego mieszkańca oraz stopy bezrobocia, zdefiniowanych w relacji do określonych wartości progowych (por. punkt 5).

Stosowanymi jednostkami geograficznymi są obszary poziomu III NUTS. Dla każdego regionu III poziomu NUTS wyliczana jest średnia PKB/SSN na jednego mieszkańca oraz wskaźniki bezrobocia z trzech ostatnich lat, zdefiniowane w relacji do średniej krajowej. PKB/SSN na jednego mieszkańca oraz wskaźniki dotyczące bezrobocia są dostarczane przez Eurostat.

5. Wspomniane powyżej wartości progowe są wyliczane w odniesieniu do każdego z dwóch wymienionych kryteriów (PKB/SSN na jednego mieszkańca oraz stopy bezrobocia) oraz dla każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego. Wyliczenie jest dokonywane w dwóch etapach. Na pierwszym ustala się identyczne progi dla wszystkich Państw Członkowskich, w wysokości 85 dla PKB na jednego mieszkańca oraz 115 dla stopy bezrobocia. Na drugim etapie bazowe progi są dostosowywane w celu uwzględnienia relatywnej sytuacji Państw Członkowskich w porównaniu ze średnią wspólnotową. Stosowana formuła wygląda następująco:

$$\text{Próg} = \frac{1}{2} \times \left(\text{Próg bazowy} + \frac{\text{Próg bazowy} \times 100}{\text{Wskaźnik europejski}} \right)$$

gdzie wskaźnik europejski wyraża pozycję poszczególnych Państw Członkowskich pod kątem stopy bezrobocia bądź PKB/SSN na jednego mieszkańca, jako procent odpowiedniej średniej wspólnotowej. Wskaźnik europejski jest wyliczany jako średnia wartość z tego samego trzyletniego okresu, co w przypadku wskaźników regionalnych.

Tak więc, im bardziej korzystną sytuację posiada Państwo Członkowskie w zakresie bezrobocia bądź stopy życiowej, tym bardziej selektywne progi są stosowane przy rozdziale pułapu wynikającego z art. 92 ust. 3 lit. c), i odwrotnie.

Jednakże, aby kryterium poziomu bezrobocia nie stało się zbyt rygorystyczne, odpowiadający mu próg podlega pułapowi w wysokości 150. Ułatwia to przyznawanie pomocy regionalnej w Państwach Członkowskich, które wykazują znaczące różnice w stopie krajowego bezrobocia, ale których sytuacja nie wydaje się niekorzystna na poziomie Wspólnoty. Ponieważ zaobserwowane między Państwami Członkowskimi różnice dotyczące progu PKB/SSN na jednego mieszkańca są niewielkie, to określenie poziomu minimalnego nie wydawało się konieczne.

6. Wskaźniki regionalne są następnie porównywane z wyżej wymienionymi progami, co umożliwia określenie, czy dany region wykazuje znaczące rozbieżności, które należy uwzględnić w wyliczeniu klucza podziału.

Ludność wszystkich regionów nie kwalifikujących się do przyznania pomocy regionalnej na podstawie odstępstwa z art. 92 ust. 3 lit. a), a które wykazują wystarczające rozbieżności w porównaniu z co najmniej jednym z dwóch wyżej wymienionych progów, jest agregowana dla każdego Państwa Członkowskiego. Klucz podziału dla pułapu w ramach art. 92 ust. 3 lit. c) jest definiowany stosownie do udziału każdego Państwa Członkowskiego w odpowiedniej populacji ludności Wspólnoty.

7. Z zastrzeżeniem korekt, o których mowa powyżej, pułap ludności dla każdego Państwa Członkowskiego w ramach odstępstwa z art. 92 ust. 3 lit. c) jest wyliczany poprzez bezpośrednie zastosowanie klucza podziału, tzn. poprzez pomnożenie pułapu związanego z art. 92 ust. 3 lit. c), wyrażonego w liczbie ludności, przez udział danego Państwa Członkowskiego w uzyskanej sumie łącznej.

2. KOREKTY

8. Uzyskane w ten sposób wyniki są w razie konieczności korygowane w celu:
 - zagwarantowania każdemu Państwu Członkowskiemu, że liczba ludności otrzymującej pomoc na podstawie odstępstwa z art. 92 ust. 3 lit. c) będzie co najmniej równa 15%, oraz nie będzie przekraczała 50% jego ludności nie objętej odstępstwem określonym w art. 92 ust. 3 lit. a),
 - osiągnięcia w każdym Państwie Członkowskim poziomu wystarczającego do uwzględnienia wszystkich regionów, które właśnie utraciły swój status w ramach art. 92 ust. 3 lit. a) oraz obszarów o niskiej gęstości zaludnienia,
 - ograniczenia zmniejszenia udziału Państwa Członkowskiego w ogólnym pułapie (w ramach obydwu odstępstw zawartych w art. 92 ust. 3) do 25% poprzedniego pułapu.
9. Uzyskane wyniki w przypadku Państw Członkowskich, których nie dotyczą bezpośrednio wyżej wymienione korekty, są następnie proporcjonalnie dostosowywane tak, aby suma poszczególnych pułapów równała się pułapowi określonemu w ramach art. 92 ust. 3 lit. c) dla całej Wspólnoty.